

Map
of the Island of
Ceylon.

**அடங்காப் பற்று (வள்ளி)
வரலாறு
பாகம் I
கி.மு-கி.பி.**

942.118
அந்நாள்
SLPR

அருணா செல்வகுமார

அடங்காப்பற்று (வன்னி)

வரலாறு

பாகம் - I

கி.மு. - கி.பி.

அருண் செல்வதுரை

அடங்காப்பற்று (வன்னி)

வரலாறு

பாகம் - I

கி.மு. - கி.பி.

அருணா செவ்வத்துரை

அருணா வெளியீட்டகம்

ஏ.15 1/1 மனிங் ரவுண் வீடமைப்புத் தொகுதி.

மங்கள வீதி, கொழும்பு-08, இலங்கை.

☎ : 2688466

History of
Adankappattu (Vanni)

Part - I

B.C. - A.D.

இலங்கைத் தேசிய நூலகம் - வெளியீடுகளில் உள்ள பட்டியல் தரவு

செல்லத்துரை, அருணா
அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு பாகம் I (கி.மு. - கி.பி.) / அருணா
செல்லத்துரை - கொழும்பு : ஆசிரியர், 2004
பக்கம், 146
ISBN 955-96159-9-8 விலை : ரூ.300.00
1. 894.8112 டி.டி.சி 2. தலைப்பு
i.. அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு பாகம் I. தமிழ்

ISBN 955-96159-9-8

Aruna Publications

Adankappattu (Vanni) History Part I - B.C. - A.D.

by Aruna Selladurai

First Edition - 2004

Author : Aruna Selladurai

© Aruna Selladurai

Price : Rs. 300.00

USD \$ 10

Printed by : Unie Arts (Pvt) Ltd.

By
ARUNA SELLADURAI
(Dip.in Journalism, University of Colombo)

ARUNA PUBLICATIONS

A 15 1/1, Manning Town Housing Scheme,
Mangala Road, Colombo-08, Sri Lanka.

☎ : 2688466

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the book	: History of Adankappattu (Vanni) Part I B.C. - A.D.
Language	: Tamil
Subject	: History
Written by	: Aruna Selladurai
Copyright	: Author
Published by	: Aruna Veliyettaham (Aruna Publications)
First Edition	: November 2004
Types used	: 12 point
Number of pages	: 146
Number of Copies	: 1000
Computer Type Setting	: Aruna Selladurai
Page Setting	: Mrs. Kavitha Ellakumar
Cover Design	: Miss. Rajendran Sudharshini
Printed at	: Unie Arts (Pvt) Ltd.
Price	: Rs.300.00 USD \$ 10
ISBN	: ISBN 955-96159-9-8

உடம்பினுள் உதிரமாய்
உள்ளத்துள் உரமாய்
உள் நின்று ஊக்குவிக்கும்
என் பண்புத் தந்தை
கதிரவேலு அருணாசலத்திற்கும்
என் அன்பு அன்னை
அன்னம்மாவிற்கும்
அடங்காப்பற்றின்
வற்றாத பளையான
வற்றாப்பளை உறையும்
பெத்தாச்சி
கண்ணகை அம்மனுக்கும்
காணிக்கையாகும்
என் படைப்புக்கள்

அடங்காப் பற்றான்

அருணா சிசுல்லத்துரை

உட்புகு முன்.....

வரலாறு என்பது புதிதாக எழுதப்படுவதல்ல. எழுதப்பட்ட வரலாறுகள் தொகுக்கப்படலாம். அடங்காப்பற்றுப் (வன்னி) பற்றிய வரலாறுகள் இல்லை என்று இருந்த போது சரித்திர நூல்களில் ஏராளமான குறிப்புகள் இருப்பதைப் பார்க்க பெருமையாக இருக்கின்றது.

அடங்காப்பற்றுப் பற்றிய வரலாறுகளை பதிந்து வைக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் சரித்திரப் பதிவுகளைத் தொகுத்துள்ளேன். இதற்கென சில ஆய்வுக் குறிப்புகளையும், வரைபடங்களையும் லண்டன், கியூ, தேசிய சுவடிகள் நூலகத்திலிருந்து (The National Archives, Kew, London) சேகரித்து இணைத்துள்ளேன்.

“அடங்காப்பற்று பண்டாரவன்னியன் வரலாறு” என்ற நூலை 2002ம் ஆண்டு எழுதுவதற்கு முன்னர் அடங்காப்பற்று வன்னி வரலாற்றை எழுத ஆரம்பித்தேன். காலத்தின் தேவை கருதி பண்டாரவன்னியன் வரலாற்று நூலை முதலில் வெளியிட்டேன்.

இதனால் அடங்காப்பற்று (வன்னி) கி.மு. - கி.பி. வரலாற்று நூல் முதலாம் பாகமாகவும், அடங்காப்பற்று பண்டாரவன்னியன் வரலாறு இரண்டாம் பாகமாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இந்தியாவிலிருந்து வந்த வன்னியர்கள் இல்லாதொழிந்ததும் வன்னியர் என்ற அதிகாரிகள் அந்நிய நாட்டவர்களால் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த அதிகாரிகளுடைய வரலாற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு அடங்காப்பற்றின் வரலாறுகள் தொகுக்கப்படும்போது அதன் கால எல்லை பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

அடங்காப்பற்றின் வரலாறு கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்கிறது என்பதை கிறிஸ்துவிற்கு முந்திய காலத்தில் கட்டப்பட்ட குளங்களின் வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன. இலங்கைத் தமிழர்களின் பண்டைய வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளவும், மேலும் ஆய்வுகளைச் செய்து தமிழர்களின் தாயக பூமிக்கான ஆதாரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் இந்த நூல் உதவும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

நூல் வெளியீட்டுக்கு உதவும் அன்பு மனைவி சிவசோதிக்கும் பிள்ளைகள் ஜானகி, சுஜேன், முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம் அவர்கட்கும் யுனி ஆர்ட்ஸ் பதிப்பகத்தினருக்கும் எனது நன்றிகள்.

அருணா செல்லத்துரை

அணிந்துரை

கலாபூஷணம், முல்லைமணி
வே. சுப்பிரமணியம் SLEAS.

பிரபல ஊடகவியலாளரும் நாடகக் கலைஞரும் எழுத்தாளருமாகிய திரு. அருணா செல்லத்துரை அவர்கள் அண்மைக்காலமாக வரலாற்று ரீதியான ஆவணங்கள் மீது தனது கவனத்தைச் செலுத்தி வருகிறார். அடங்காப்பற்று பண்டாரவன்னியன் வரலாறு, பண்டாரவன்னியன் குருவிச்சிநாச்சியார் நாடகம் என்னும் நூல்கள் இதற்குக் கண்கண்ட சாட்சிகளாகும். அடங்காப்பற்று (வன்னி) கி.மு.-கி.பி வரலாறு என்னும் இந்த நூலும் மற்றொரு சாட்சியாகும்.

வட இலங்கையில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதேசமாக அடங்காப்பற்று என்று அழைக்கப்படும் வன்னிப் பிரதேசம் திகழ்கிறது. தூர் அதிர்ஷ்டவசமாக இப்பிரதேசத்தின் வரலாறு வரன் முறையாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. இதற்கான முயற்சி எதுவும் நிறுவன ரீதியாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை. தனி மனித முயற்சியாகச் சில நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் கற்பனைக் கதைகளும் வரலாற்றுண்மைகளும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. இவற்றிலிருந்து சில வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தாலும் தொடர்ச்சியான வரலாற்றைப் பெறமுடியவில்லை.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (மயில் வாகனப்புலவர்), வையாபாடல் (வையாபுரி ஐயர்), யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் (முதலியார் இராசநாயகம்), யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் (சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்), யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி (கல்லடி வேலுப்பிள்ளை), கோணேசர் கல்வெட்டு (கவிராஜர்), வன்னியர் (கலாநிதி. சி. பத்மநாதன்), கள்ளியங்காட்டுச் செப்பேடுகள் (கலாநிதி செ. குணசிங்கம்) Manual of Vanni Districts (J.P.Lewis) Vanni and the Vanniyars (C.S.Navaratnam), Vanniyas of North Ceylon (Prof. Arasaratnam) Origin of Vanni Chieftains (Prof.K.Indrapala) முதலான நூல்களும் கட்டுரைகளும் வன்னியின் அரசியல், பொருளியல், சமூகவியல் வரலாற்றின் சிற்சில கூறுகளைத் தருகின்றன.

அருணா செல்லத்துரை அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் மிகச்சிரத்தையுடன் கற்று வேண்டிய தகவல்களைப் பெற்று அவற்றின் அடிப்படையில் இந்த நூலை எழுதியுள்ளார். இவரது கடும் உழைப்பும் ஆளுமையும் இந்த நூலிலே பிரதிபலிக்கின்றன.

வன்னியின் கிறிஸ்துவிற்கு முந்திய வரலாற்றுத் தகவல்களும் இந்நூலில் இடம் பெறுகின்றன. போதிய தகவல்கள் கிடைக்காததால் மிகச் சுருக்கமாகவே இவ்வரலாறு இடம்பெறுகின்றது. கிறிஸ்துவிற்குப் பின்னுள்ள காலப்பகுதி வரலாறு ஓரளவு விரிவாக இடம் பெறுகின்றது. வன்னிப் பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கைக்கு உறுதுணையாக அமைப்பை நீர்ப்பாசனக் குளங்கள். கி.மு. - கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்து வன்னியில் கட்டப்பட்ட குளங்கள் நூற்றாண்டு ரீதியாகத் தரப்பட்டுள்ளன. புத்த பகவான் இலங்கைக்கு இரண்டாவது முறையாக விஜயம் செய்தபோது குருந்தனூர் மலைக்கு வந்ததாகக் குறிப்பு இடம்பெறுகின்றது.

கிழக்கில் வன்னியர் வருகை கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் இடம் பெற்றதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். குளக்கோட்டனே கிழக்கிலங்கையில் வன்னியர் குடியேற்றத்திற்கு காரணமாய் அமைந்தான். மாருதப்பிரவை உக்கிரசிங்கசேனனை மணந்து சிங்க மன்னவனைப் பெற்றெடுத்ததாகவும், மதுரை மன்னனின் மகளை மணக்க விரும்பிய இவன் தூதனுப்ப மகள் சாமதூதியுடன் அறுபது வன்னியரை அனுப்பினான் என்றும், அவர்களே அடங்காப்பற்றை கைப்பற்றி ஆண்டதாகவும் வையாபாடல் கூறுகின்றது.

வரசிங்க ஆராய்ச்சி, முல்லை மாலனார், சரகு மாலனார் சிங்கை மாலனார் என்போருடன் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்து முள்ளியவளைக்கு வந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். வரசிங்க ஆராய்ச்சியின் மகனே நந்தி உடையார் என்பது புதிய செய்தி.

கரிக்கட்டு மூலை, முள்ளியவளை, தனிக்கல்லு, மரிரைம்பற்று, கருவாட்டுக்கேணி, ஆகிய வன்னிப்பற்றுக்களிலுள்ள ஊர்ப்பெயர்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

ஜே. பி. லூயிஸ் தனது நூலில் கல்வெட்டொன்றை ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றார். கல்வெட்டில் மன்னார், செட்டிகுளம், துணுக்காய், கிழக்கு மூலை, மேற்கு மூலை, மேற்பற்று, கரிக்கட்டுமூலை, மரிரைம்பற்று என்னும் பகுதிகளில் வன்னி அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் பற்றிய விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

வன்னியை ஆட்சி புரிந்த ஐந்து வன்னியர்கள் மதுரைக்குச் செல்லும்போது கப்பல் திமிங்கிலத்தினால் தாக்கப்பட்டபோது அவர்கள் கடலில் மூழ்கி இறந்தனர். அவர்களைக் காண வந்த வன்னிச்சிமார் செய்தியறிந்து தீக்குளித்து இறந்தனர். ஒரு வன்னிச்சி மட்டும் அனுராதபுரத்தில் திசாவையாக இருந்த கணவனுடன் வாழப் புறப்பட்டார். வன்னிச்சியருடன் வீரகுடும்பன், ஆரியகுடும்பன் முதலான குதிரை வீரர்கள் தீக்குளித்து இறந்தனர். இவர்களை வன்னி மக்கள் அண்ணமார் என்னும் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர்.

தீக்குளித்து இறந்த வன்னிச்சியர் நாச்சிமார் என வழிபடப்படுகின்றனர்.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் பாடல் பெற்ற தலங்களாக திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் என்பன திகழ்கின்றன. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் திருக்கேதீஸ்வரத்தின் மீது திருஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகம் பாடியுள்ளார். எட்டாம் நூற்றாண்டில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இவ்வாலயத்தைப் பாடியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பிரபல ஆலயங்கள் மீது நாயன்மார் திருப்பதிகங்களைப் பாடியதாகத் தெரியவில்லை.

விஜயனின் சகோதரனின் பரம்பரையில் வந்தவனே உக்கிரசிங்கன் என்றும், இவன் இந்தியாவிலிருந்து படையெடுத்து வந்து வட இலங்கையைக் கைப்பற்றி குதிரைமலையில் இருந்து ஆட்சி செய்தான் வன்னியூடாக இவன் சென்ற போது ஏழு வன்னியர்களும் திறை செலுத்தினர் என்றும், திறைப் பொருட்களை திருக்கோணேசர் ஆலயத்திற்குக் கொடுக்கும்படி அவன் கட்டளையிட்டான். உக்கிரசிங்கனே குளக்கோட்டன் என சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கருதுகின்றார்.

சோழப் பேரரசர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆண்ட காலத்தில் (10ஆம் நூற்றாண்டு) வன்னிப் பிரதேசம் அவர்களுடைய பராமரிப்பில் நின்று நிலவியது. இராஜராச சோழன் (985-1015) காலத்தில் வன்னியர் இலங்கைக்கு வந்தனர் என்ற கருத்து ஆய்வுக்குரியது.

வன்னிக் காடுகளில் பல இடங்களில் பௌத்த விகாரைகளின் அழிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. வட இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்கள் புத்த பகவானால் நேரடியாகப் பௌத்தர்கள் ஆக்கப்பட்டார்கள். கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட சைவ மறுமலர்ச்சியை அடுத்தே இவர்கள் மீண்டும் சைவ சமயத்தை தழுவிக்கொண்டனர்.

பாண்டிய சோழ படையெடுப்புகள் பற்றியும் இந்நூலில் குறிப்புண்டு. பாண்டியர் படையெடுப்பு கிழக்குக் கரையோரமாகவும், சோழர் படையெடுப்பு மேற்குக் கரையோரமாகவும் நிகழ்ந்திருப்பதை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

அடங்காப்பற்றில் அதிகாரம் செலுத்திய வன்னியர்கள் உதவி கேட்டுத் தென்னிந்தியாவிற்குத் தூதனுப்பினர். இவர்களின் அழைப்பை ஏற்று மாப்பாணர்களும், வெள்ளாளர்களும் அவர்களது குடிமக்களும் வந்தனர். பிற்காலத்தில் வன்னியர்களும் மாப்பாணர்களும் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்காகக் கலப்புற்றனர் என்கிறார் ஆசிரியர்.

வன்னியர் ஆளத் தொடங்கிய பின் அடங்காப்பற்று என்னும் பெயர் மழுங்கி வன்னி என்னும் பெயர் வழக்கத்திற்கு வந்துள்ளது.

ராஜவலிய, சூளவம்சம் என்னும் நூல்களில் 11ம் நூற்றாண்டு வன்னி ஆட்சியாளர்பற்றிய குறிப்புண்டு என்பதை இந்நூல் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் முதலாம் விஜயபாகு, மானாபரணன் கீர்த்தி ஸ்ரீ மேவன் ஆகியோர் வேளைக்காரப் படையின் துணை கொண்டு இரண்டாம் கஜபாகுவிற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தனர். வேளைக்காரப் படையிலிருந்தே வன்னியர் தோற்றம் பெற்றனர் எனப் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் கருதுகின்றார்.

கி.பி.பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் யாழ்ப்பாணத்தை யாண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் பட்டியல் இந்நூலில் இடம் பெறுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட சங்கிலி மன்னன் காலத்தில் தென்னாட்டிலிருந்து கடல்மார்க்கமாக 49 வன்னியர்கள் படகில் வந்தனர். படகு நெடுந்தீவுக் கடலில் அமிழ்ந்து விட்டது. அவர்களுடைய மனைவிமார் வறுமையில் வாடினர்.

கனகசூரிய சிங்கை ஆரியன் காலத்தில் செண்பகப்பெருமாள் (சப்புமல் குமாரயா) யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றினான். இவன் 17 ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாட்சினான். கோட்டை இராச்சியத்தில் பலம் பொருந்திய தளபதியாகவும் சைவ சமயத்தை அனுட்டிப்பவனாகவும் இவன் இருந்தான். கோட்டை அரசன் இறந்ததும் சப்புமல் குமாரயா கோட்டையைக் கைப்பற்றினான். செண்பகப் பெருமாளின் ஆதிக்கம் வன்னிப் பிரதேசத்திலும் இருந்திருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமுண்டு.

முள்ளியவளையில் யாழ்ப்பாண மன்னன் பரராசசேகரன் கோட்டை அமைத்து அங்கிருந்து சிறிது காலம் ஆட்சி செய்தான். காட்டு விநாயகர் கோயிலில் வெள்ளைக்கை நாச்சியாரால் கொண்டுவரப்பட்ட விநாயகர் விக்கிரகம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது.

போர்த்துக்கேயர் இலங்கைக்கு வந்தபோது இலங்கையில் 9 அரச பிரிவுகள் இருந்தன என Joao de Barrows குறிப்பிடுகின்றார்.

வன்னி ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. சிங்களப் பிரதேசத்திலிருந்த வன்னிப் பிரிவுகள் மகாவன்னி என அழைக்கப்பட்டன.

ஜே.பி.லூயிஸ் நான்கு வன்னிப் பற்றுக்களையே குறிப்பிடுகின்றார். வவுனியா முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களிலுள்ள வன்னிப் பற்றுக்களின் பட்டியல் இந்நூலிலே தரப்பட்டுள்ளது.

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சி வன்னியில் நடைபெறவில்லை என்றே கொள்ளலாம். சில வன்னியர்கள் திறை கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டபோதும் திறை செலுத்தவில்லை. எனினும் அவர்களால் கத்தோலிக்க மதத்தை ஓரளவு பரப்ப முடிந்தது.

ஓல்லாந்தர் வன்னித் தலைவர்கள் மீது குறிப்பிட்ட அளவு ஆதிக்கத்தைச் செலுத்த முடிந்தது. வன்னி வரலாற்றுக்கான ஆதாரங்கள் ஓல்லாந்த தேசாதிபதிகள், தளபதிகள் முதலானோரின் அறிக்கைகளிலிருந்து பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது.

கண்டி மன்னனின் கைதியாகவிருந்த றொபேர்ட் நொக்ஸ் பனங்காமத்தின் அதிபதி கயிலை வன்னியன் ஒரு இராச குமாரனாகவே திகழ்ந்தான் என்கிறார். இவன் கண்டி மன்னனுடன் நட்புறவு பூண்டிருந்தான். கயிலைவன்னியன் மறைவுக்குப் பின்னர் (1678) டச்சுக்கார நிர்வாகத்தின் தலையீடு இன்றிக் காசியனார் வன்னியர் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார்.

டச்சுக்கவர்னரின் அறிக்கையின்படி வன்னியர்கள் ஒருகாலை கண்டி மன்னனின் மண்ணிலும், மறுகாலை கொம்பனியாரின் மண்ணிலும் வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஒழுங்காகத் திறை செலுத்தவில்லை.

வன்னிப் பிரதேச அரசியல், பொருளியல், சமூகவியல் வரலாற்றை அறிய விரும்புவர்களுக்கு இந்த நூல் பேருதவியாக இருக்கும். எத்தனையோ நூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் ஆவணங்களிலும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய தகவல்களை அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு என்னும் இந்நூலில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மேலதிக ஆய்வினை மேற்கொள்வோருக்கு இந்த நூல் வழிகாட்டியாக அமையும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

முல்லைமணி
நாவலர் வீதி,
முள்ளியவளை.

ஒரே பார்வையில் ...

1. அடங்காப்பற்று கிறிஸ்துவிற்கு முன்	01-04
2. அடங்காப்பற்று கிறிஸ்துவிற்குப் பின்	05-19
3. அடங்காப்பற்றில் வன்னியர்	19-52
4. அடங்காப்பற்றில் வெளிநாட்டவர்	53-69
5. அடங்காப்பற்றில் ஐரோப்பியர்	70-96
6. அடங்காப்பற்றுக் கிராமங்களும் குளங்களும்	97-115
7. வரைபடங்கள்	116-121
8. தொகுப்பிற்குத் துணையானவை	122-123

அத்தியாயம் 1

அடங்காப்பற்று [வன்னி] வரலாறு கி.மு.

இலங்கையில் வரலாற்றுக்குட்பட்ட காலத்தில் வன்னியர்கள் தமிழர் வாழ்ந்த பிரதேசங்களிலும், ஏனைய பகுதிகளிலும் அதிகாரிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் ஆட்சியாளர்களாக தம்மை மாற்றிக் கொண்டது அடங்காப்பற்றிலேயாகும். இதற்கு அங்கிருந்த ஆதிவாசிகளும், புவியியல் தன்மைகளுமே காரணமாகும்.

ஆனால் அடங்காப்பற்றின் வரலாறு கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். வன்னியர்கள் வருவதற்கு முன்னர் இருந்த ஆதிவாசிகள் யார் ?

அடங்காப்பற்றின் எல்லைகள் :

வடக்கு	-	ஆனையிறவுப் பரவைக்கடல்
கிழக்கு	-	முல்லைத்தீவுப் பெருங்கடல்
மேற்கு	-	மன்னார்ப் பெருங்கடல்
தெற்கு	-	அனுராதபுர மாவட்டம் (கண்டி) (நுவரகலாவெவ)

“10000 வருடங்களுக்கு முன்னர் கற்கால மனிதர்கள் தென்னாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்ததற்கான அடையாளங்கள் மன்னார் மாந்தை அகழ்வாராய்ச்சியின் போது கிடைத்துள்ளன. அனுராதபுரம், கந்தரோடை, திசமஹாராமை, பொம்மரிப்பு, போன்ற இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாராய்ச்சியின் போது கிடைத்த சான்றுகளும் வரலாற்று உதய கால நாகரீகத்தைப் படைத்தவர்கள் இவர்களே என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. கந்தரோடையில் கிடைத்த சான்றுகள் பெருங்கற்காலம் கி.மு. 6ம் நூற்றாண்டிற்கு குறையாமல் இருக்கலாம் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. எவ்வாறாயினும் கந்தரோடைச் சான்றுகளும், விஜயன் கட்டுக்கதைச்

சம்பவங்களும் சமகாலமாக இருப்பதினால் இவற்றிற்கு ஒரு சில நூற்றாண்டுகட்கு முன்பே இப்பண்பாடு தென்னகத்திலிருந்து இலங்கைக்கு பரவிவிட்டது என்று கொள்ளல் பொருத்த முடையதொன்றாகும்”¹

அடங்காப்பற்று:

அடங்காப்பற்றின் வரலாறு பின்வரும் நூல்களை முக்கிய ஆதாரங்களாகக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

- Yalpana-Vaipava-malai-Translated by C.Brito – 1879 (Brito)
- Manual of Vanni Districts- by J.P.Lewis - 1895 (JPLM)
- வையாபாடல் - பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி.க.செ.நடராஜா - 1980

கிறிஸ்துவிற்கு முன் [கி. மு.] :

இராமயண காலத்தில் இராமன் இராவணனை அழித்த பின்னர் விபீசணன் மிக நீண்ட காலம் ஈழத்தை ஆட்சி செய்தான். இதன் பின்னர் அவனது பரம்பரையினரான ஜயதுங்கவீர வரராஜசிங்கம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றான்.

Yalpanach-chariththiram Translated by C.Brito –1879.page.xxxi²

1. “வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முந்திய வன்னிநாட்டின் தொல்லியல் சான்றுகள்” -கட்டுரை 1983. பேராசிரியர் (கலாநிதி) சி.க.சிற்றம்பலம்.
2. “Vibhishana who long reigned over Ilam, sent for this prince, named him successor with the title of Jeya thungka Vira Vararaja Singham, and departed this life.” Yalpanach-chariththiram Translated by C.Brito – 1879.page.xxxi

இராமனால் இராவணன் தோற்கடிக்கப்பட்ட பின்னர் இராவணனது பரம்பரையினர் மதியூகியின் தலைமையில் குருந்தனூர் மலைப் பிரதேசத்தில் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் ராட்சத உருவமுள்ளவர்கள். இவர்கள் அசுரர்கள் எனத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இதற்கு உயரமான கும்பகன்னன் மலையும் அங்குள்ள புராதன கோவிலும் பாறையில் உள்ள எழுத்துக்களும் கல் தூண்களும் சான்று பகருகின்றன. JPLM.p.12,302.¹

இவர்கள் அனைவரும் சீவனை வழிபடும் கிந்துக்கள்.

கிறிஸ்துவிற்கு முன் புத்தர் இலங்கைக்கு இரண்டாவது முறையாக விஜயம் மேற்கொண்டபோது குருந்தனூர்க்குளம் அல்லது பியங்கல என அழைக்கப்பட்ட குருந்தனூர் மலைப்பகுதிக்கு விஜயம் செய்துள்ளார். இதனால் இப்பகுதியில் உள்ள குருந்தன்குளம் ஆகக் குறைந்தது கிறிஸ்துவிற்கு முன்னர் மூன்றாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியில் கட்டப்பட்டதாகும் என்பது ஆங்கில ஆய்வாளர் பார்க்கரின் கருத்தாகும். JPLM.p.298.²

1. These are explained to be”descendants of Ravana who retreated there from fear of Rama when he killed Ravana.They were giant Radchatas, and their chief was Matiyuki”
The highest is Kumbakannamalai.... Intersting remains of an old temple, bricks with devices and Tamil letters,cut stone doors....(Mr.Pole in1847.) JPLM.p.12,302.
2. The hill at Kuruntankulam or Piyangala is identified by Mr.Parker as the spot visited by Buddaha on his second journey to Ceylon, and the tank would therefore date from at least the middle of the third century B.C. JPLM.p.298.

கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் முல்லைத்தீவிலிருந்து 9-10 மைல் தொலைவிலுள்ள செம்மலைக்குடாவில் இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையில் இருந்து தென்னாட்டவர் வந்திறங்கி அங்கிருந்து அனுராதபுரம் சென்றுள்ளனர். அவர்கள் சென்ற வீதியான காஞ்சூரமோட்டை, குருந்தனூர்மலை, ஒதியமலை, அரியாமடு, கூழான்குளம், ருவன்மடுவ போன்ற இடங்களில் எல்லாம் பௌத்த மத சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. JPLM.p.307.¹

சேமமடுவின் மேற்கு கரைக் கட்டிற்கு அப்பால் செல்லும் சிறிய வீதியில் எட்டிலொரு மைல் தூரத்தில் பழைய பௌத்த மத மடாலயத்தின் சிதைவுகள் காணப்படுகின்றன. அங்கு ஒரு டகோபாவும், மற்றும் பல கட்டடங்களும் காணப்படுகின்றன. இந்தக் கட்டடங்கள் இரண்டு வகையான கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஒரு வகையான கற்கள் கி. மு. இரண்டாம் மூன்றாம் நூற்றாண்டுக்குரியவை. ஏனையவை கி.பி . 10 நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை. JPLM.p.303.²

வன்னியில் இருக்கும் முக்கிய குளங்களில் கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்ட குளம் பாவற்குளமாகும். ஏனெனில் கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கட்டப்பட்ட பதவியாக் குளத்தில் உள்ள துருசுக் கற்களை விட பாவற்குளத்தில் உள்ள இரண்டு துருசுக் கற்கள் பழமை வாய்ந்தவையாகும். .JPLM.p.298.³

1. "The port embarkation was probably situated 9 or 10 miles south of Mullaitivu on the Chemmalai Lagoon. Travellers by this route would pass Ruwanmaduwa, Ariyamadu, and Kanchuramodai, Otiyamalai, Kurunturmalai, at all of which palces there are ruins of Buddhist monasteries." JPLM.p.307.
2. At Chemamadu "beyond the western end of the bund at about one-eight of a mile to the west of the minor road, an ancient monastery existed, at which a dagoba and a several buildings were constructed . The bricks of the dagoba are two types, one of which dates from the second or third century B.C.; the other belongs to perhaps the tenth century A.D..... JPLM.p 303.
3. Another tank which probably dates from pre-Christian times is Pavatkulam, which was the most important reservoir in the Vanni. "The bricks employed at two of the sluices are of a much older type than those of the Padawiya sluices, which was built at the end of the third century A.D. JPLM.p.298.

அத்தியாயம் 2

அடங்காப்பற்று [வன்னி] கி.பி.
கி. பி. முதலாம் நூற்றாண்டு :

பெரியகுளம் கி.பி.முதலாம் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்டது. திருபார்க்கரின் அறிக்கையில் உள்ளது. JPLM.p.298.¹

கி. பி. இரண்டாம் மூன்றாம் நூற்றாண்டு :

மாமடு, ஒலுமடு ஆகிய குளங்கள் இரண்டாம் அல்லது மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்டவையாகும். . JPLM.p.298.²

ஈற்ற்பெரியகுளம் அலைவைச்ச குளமாக இருந்தால் அதன் துருசு சுமார் 1770 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு கூடிய காலம் பாவனையில் இருந்திருக்க வேண்டும். இதுதான் இலங்கையில் உள்ள மிகப் பழமை வாய்ந்த துருசாகும்.. JPLM.p.295.³

இக் காலத்திலேயே பண்டாரக்குளம், வவுனிக்குளம் போன்றவையும் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்பது அவருடைய கருத்தாகும். JPLM.p.296.⁴

- 1 Periyakulam he (Mr.Parker) would assign to the first two centuries A.D. JPLM.p.298.
- 2 Mamadu and Olumadu to the second or third century. JPLM.p.298.
- 3 With regard to one of sluices at Iratperiyakulam, which is still in use, Mr.Parker remarks :
"We have here a sluice which has continued in working order for 1,770 years or more. It is probably the oldest identified sluice in working order in the Island if this tank is the Alawicha lake." JPLM.p.295.
- 4 Pandarakulam and Vauunikulam may be included among the earliest reservoirs in the island JPLM.p. 296.

திரு.பார்க்கரின் குறிப்பின்படி ஈறற்பெரியகுளம் கி.பி. 113ஆண்டளவில் கட்டப்பட்டதாகும். JPLM.p.298.¹

இந்த ஆய்வறிக்கையை திரு.எச்.பார்க்கர் 1886ம் ஆண்டு சமர்ப்பித்துள்ளார்.

கிதனால் ஈறற்பெரியகுளம் (1886 - 1770) கி.பி. கிரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் கட்டப்பட்டதெனக் கொள்ளலாம்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் வடபகுதியை நோக்கிச் சென்றால் அங்கு பௌத்த மடாலயம், சிங்களவர்களால் கட்டப்பட்ட பழைய குளத்திற்கு அண்மையில் காணப்படுகிறது. தற்போது இந்தக் குளம் பண்டாரக்குளம் என அழைக்கப்படுகிறது. இது கி.பி.கிரண்டாம் அல்லது மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்டதாகும். இந்தக் குளத்தின் சிங்களப் பெயர் தெரியவில்லை JPLM.p. 307.²

கிப்பிரதேசத்தில் இருந்த பௌத்தர்கள் அனைவரும் சிங்களவர்கள் என்ற எண்ணத்திலேயே ஆசிரியர் குளத்தின் சிங்களப் பெயர் தெரியவில்லை எனக்குறித்துள்ளார். அக்காலத்தில் பௌத்தர்களாக இருந்தவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்களே. இவர்கள் ஒருபோதும் சிங்களவர்களாக இருந்திருக்க முடியாது.

1. Iratperiyakulam, Mr.Parker thinks, must have constructed prior to 113. A.D. JPLM.p.298.
2. To go on northwards to the Mullaitivu District. The next Buddhist monastery is found close to the ancient Sinhalese tank which is now called Pandarakulam, in the forest at a short distance to the west of the field . Its Sinhalese name is unknown.JPLM.p.307.

கி. பி. நாலாம் நூற்றாண்டு :

கனகராயன் குளம் மூன்றாம் அல்லது நாலாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். JPLM.p.299.¹

கனகராயன் குளத்தின் தென் பகுதிக் குளக்கட்டினை அடுத்த காட்டுப்பகுதியில் பௌத்த மடாலயத்திற்கான சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கிருந்த சிலைகள் ஆண்டியாவிர்கான இந்து ஆலயம் கட்டுவதற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது மூன்றாம் அல்லது நாலாம் நூற்றாண்டில் இடம் பெற்றிருக்கலாம். குளத்தின் பெயரைக் கொண்டும் இங்குள்ள பாரம்பரியங்களின்படியும் வன்னி மன்னன் ஒருவன் இங்கிருந்து ஆட்சி நடத்தியிருக்கலாம். JPLM.p.304.²

புத்தர் தனது கிரண்டாவது விஜயத்தின்போது குருந்தனூர் மலைக்கு விஜயம் செய்துள்ளதாக திரு.பார்க்கரின் ஆய்வுகள் கட்டுகின்றன. கி.முன் இந்தியாவின் கழக்குக் கரையில் இருந்து வந்தவர்கள் கிவங்கையின் கழக்குக் கரையோரமான முல்லைத்தீவில் இருந்து 10 மைல் தொலைவில் உள்ள செம்மலையில் கிறங்கி அனூராதபுரம் சென்றதற்கான சான்றுகள் இருக்கின்றன. காஞ்சூரமோட்டை, குருந்தனூர்மலை, ஒதியமலை, அரியாமடு, கூளான்குளம், ருவன்மடு ஊடாகச் சென்றுள்ளார்கள்.

1. Kanakarayanakulam to the third or fourth century. JPLM.p.299.
2. There was Buddhist monastery attached to the large tank of Kanakarayanakulam. It was established behind the southern part of the bund. The remains may be seen in the jungle. " The pilima-ge of the monastery has been converted into a Hindu temple dedicated to Andiya. It appears to date from the third or fourth century A.D." Judging from the name of the tank and the local tradition, a petty Vanni kings appears to have had his headquarters here. JPLM.p.304.

கல்வெட்டு : JPLM

செட்டிகுளம் பிரிவு முன்னர் ஒரு முறையும் பிற நாட்டவரின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது. கலியுக ஆண்டு 3348ல் (கி.பி. 247 ம் ஆண்டு) மதுரையிலிருந்து செட்டி ஒருவர் முத்துக்குளிக்கும் சில பரவர்களுடன் உடைந்த மரக்கலத்தில் இலங்கைக் கரையில் ஒதுங்கியுள்ளார். இது கல்வெட்டில் பின் வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “வீரநாராயணச் செட்டி என்பவர் அடங்காப்பற்றுக்கு வந்து செட்டிகுளத்தில் குடியேறியுள்ளார். அங்கு அவர் வவ்வாலை என்ற கேணியைத் தோண்டினார். சந்திரசேகரன் ஆலயத்தையும் கட்டினார். அறுபது யானைகளில் கொண்டு வந்த கோயில் பொக்கிசங்களை கோயிலின் அருகிலுள்ள கிணற்றில் போட்டு வைத்தார். அதற்கு சடாமுனியைக் காவல் வைத்தார். இதன் பின்னர் வீரநாராயணச் செட்டி காலமானார்.” JPLM.p.12¹

வவ்வாலைக் கேணியென்ற பெயர் வருவதற்கு மற்றுமொரு காரணமும் உண்டு. இது குளம்போலல்லாமல் இயற்கையாகவே இருந்த ஒரு ஏரியாகும். இதன் அமைப்பு வெளவாலின் இறக்கைகள் போல் இருப்பதினால் வவ்வாலை என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறது. திருப்பிறற்றோ அவர்கள் இதனை வாலை என்று மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஆனால் இதன் உண்மையான பெயர் வவ்வாலையாகும். இந்தத் தகவலை சேகரித்துத் தந்த முன்னாள் முல்லைத்தீவுக் கச்சேரி மொழிபெயர்ப்பாளர் திரு.கே.தில்லையம் பலத்திற்கு நான் கடமைப்பட்டவனாவேன். JPLM.p12.²

1. The divisions of Cheddikulam is said to have been colonized previous to this in the Kaliyuga 3348 by a Chetty from Madura, who with some Parava pearl fishers had been wrecked on the coast of Ceylon. This is the account given of it ; “Viranarayana Cheddi came to Adankappattu settled in Cheddikulam, built or dug the kerni called Vavvalai, and erected a temple to Santirasekaran. He buried in a well near the temple treasure which it took sixty elephants to carry, and left a devil Chadamuni to watch it.....Subsequently Viranaryana Cheddi died. JPLM.p.12.
2. This kerni still bears the name Vavvalai. It is more like a natural lake than a tank of any sort: it is called Vavvalai because it resembles a bat's in wing shape. Mr.Brito wrongly gives the name Valai.It is Vavvalai in the original. I am indebted to Mr.K.Thillayampalam formerly Mullaitivu Kuchcheri Interpreter, for the discovery of this reference.JPLM.p12.

“மகாபாரதத்தில் வரும் அல்லியரசாணிக்கு முத்துக் கொடுப்பதற்காக ஓடத்தில் வந்த வீரநாராயணச் செட்டி புயலுக்கஞ்சிக் கடல் மலையைச் சார்ந்தான். அம்மலைக்கு குதிரைமலையென்ப பெயரிட்டதாகவும், திரவியங்களைப் புதைத்து வைத்ததாகவும், பின்னர் செட்டிகுளம் வந்து கேணியை வெட்டியதுடன் சந்திரசேகரன் கோயிலைக் கட்டியதாகவும் புராண கால வரலாறு கூறுகிறது.”¹

இதன்படி கி.பி. 247ம் ஆண்டு (கலியுக ஆண்டு 3348) இந்தியாவில் இருந்து இலங்கை வந்து அடங்காப்பற்றில் குடியேறி செட்டிகுளத்தில் சந்திரசேகரன் கோயிலைக் கட்டியவர் வீரநாராயணச் செட்டியாராவார்.

இதன் பின்னர் போர்த்துக்கேயர் இலங்கையை கைப்பற்றினர். இது நடைபெற்ற காலம் கலியுக ஆண்டு 3390 (தவறான ஆண்டு) (கி.பி.289ம் ஆண்டு) இதன் பின்னரே 59 வன்னியர்கள் அடங்காப்பற்றுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். JPLM.p.12²

போர்த்துக்கேயர் 16ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே வந்தனர். இதனால் இந்த வீரம் தவறான கிடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1 வையாபாடல்

2 It was after this the Portuguese governed the country, that was in Kaliyuga 3390 (A.D.289). It was then the fifty nine Vanniyas arrived in Adankappattu” JPLM.p.12.

கிழக்கில் வன்னியர்

கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு

1879ம் ஆண்டு பி.சி.பிறிற்றோவினால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் அடங்காப்பற்றின் வரலாறு மூன்று பிரிவுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், கல்வெட்டு என்ற பகுதிகளிலே வன்னியர் வருகைபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவற்றில் குறிக்கப்படும் விபரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை ஆகும். காலவரையறைகளும் தவறானவை என மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியரே குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை மீண்டும் வரலாற்றாசிரியர் ஜே.பி.லூயிஸ் 1895ம் ஆண்டு தொகுத்துள்ளார்.

வன்னியர்கள் வருகை :

தமிழ் சரித்திர நூலான யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, வன்னியர்களின் வருகை 1000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென தெரிவிக்கிறது. இதன்படி சாலிவாகன சகாப்தம் 358ல் (கி.பி.436-7) காவேரிப் பட்டணத்திலிருந்து குளக்கோட்டன் மகாராஜா இலங்கைக்கு கோயில் தரிசனத்திற்காக வந்தார். அவர் திருகோணமலை, தம்பலகமம் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றார். அவர் தம்பலகமத்தில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார். அங்கு கோயிலையும் அதற்கான கட்டடங்களையும் திருத்தியமைத்தார். அவர் மிகப் பெரிய அளவில் இதனைச் செய்தார். அப்போது அனுராதபுரத்தில் ஆட்சியிலிருந்த அரசன் படையினரை அனுப்பி குளக்கோட்டனை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றும்படி கட்டளையிட்டான். ஆனால் படையினருடைய எதிர்ப்பு முறியடிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் அவனது ஆட்சிக்கு எந்தவித எதிர்ப்பும் இருக்கவில்லை. JPLM.p.14.¹

1. Another Tamil history, the Yalpana- Vaipavamalai, makes the settlement of the Vanniyas in Ceylon to have taken place about a thousand years earlier. According to this account a certain Maha Raja of the city of Kaveri, named Kulak-Koddan, came to Ceylon in the year of 358 of the Salivakana era (A.D.436-7) on a pilgrimage, visited Trincomalee and Tampalakamam, and established himself at the latter place, repairing the temple and buildings attached to it. This he did on so gigantic a scale that the army sent by the king who reigned at Anuradhapura to drive him out of the country was overawed, and he was left unmolested. JPLM.p.14.

கல்வெட்டு வரலாற்றை (வையாபாடல் வசனம்) ஆய்வு செய்த கவாமி ஞானப்பிரகாசர் தமது யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனத்திலே (1928) உக்கிரசிங்க சேனனே குளக்கோட்டு மன்னன் எனத் தெரிவித்துள்ளார்.

உக்கிரசிங்க சேன மன்னனை (குளக்கோட்டன்) வரசிங்க ராசனென கைலாயமாலையிலும், வீரவராய சிங்கமென வையாபாடல் வசனத்திலும் தெரிவிப்பதாக கலாநிதி க.செ.நடராஜா தமது வையாபாடல் ஆய்வுரையிலே (1980) தெரிவித்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : BRITO

பாண்டு மகாராஜா இலங்கையை அனுராதபுரத்திலிருந்து ஆட்சி செய்த காலத்தில் தலை நகரிலிருந்து தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட மணற்றிடல் என்ற இடத்தைப் பார்வையிடச் சென்றிருந்தார்.

பாண்டு மகாராஜா சென்றிருந்த வேளையில் குளக்கோட்டனுடைய நடவடிக்கைகள் பற்றி அரசிக்குத் தெரிய வருகிறது. அரசி உடனே தனது படையினருக்கு குளக்கோட்டனை நாட்டை விட்டு வெளியேற்றுமாறு உத்தரவிடுகின்றாள். அரசியின் சிறிய படைப்பிரிவு தம்பலகமத்தைச் சென்றடைகின்றது. அங்கு எதிரியால் மேற்கொள்ளப்படும் பாரிய வேலைகளைப் பார்க்கிறார்கள். வந்த படையினர் பீதியடைகிறார்கள். குளக்கோட்டனிடம் சென்று தாம் சமாதானத் தூது வந்திருப்பதாகவும் அரசருக்கு என்ன உதவிகள் தேவையென்பதை கேட்டு வரும்படி அனுராதபுர ராஜதானி தம்மை அனுப்பி வைத்துள்ளதாகவும் தெரிவித்தனர். குளக்கோட்டன் அவர்களுடைய செய்தியை செவிமடுத்த பின்னர் அவர்களை நன்றாக உபசரித்தான். படையினருக்கு தகுந்த சன்மானங்கள் வழங்கி அரசிக்கு செய்தியைக் கூறும்படி அனுப்பி வைத்தான்.

அனுராதபுரம் திரும்பிய படையினர் முன்பின் அறிமுகமில்லாத அரசனுடைய மாபெரும் சேவைகளைப்பற்றியும், அவரது பரந்த மனப்பான்மையைப் பற்றியும் புகழ்ந்து எடுத்துரைத்தனர். அதன் பின்னர் குளக்கோட்டனின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவரை நாட்டைவிட்டு அகற்றுவதற்கு எந்த வித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை.

Yalpana-Vaipava-Malai 1879. Translated by C. Brito. p.6. ¹

குளக்கோட்டன் கட்டடங்களைக் கட்டி முடித்ததும் கோயிலை நிர்வகிப்பதற்கான வருமானத்திற்கென நல்ல விளைச்சலைத் தரக்கூடிய பெரிய ஏழு வயல் வெளிகளை உருவாக்கினான். இந்தியக் கரைகளில் இருந்து வன்னியர்களை வரவழைத்து இந்த வயல்வெளிகளில் குடியமர்த்தினான்.

இந்த வயல்வெளிகளில் இருந்து வரும் வருமானங்கள் அனைத்தும் கோயிலுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென கடுமையான கட்டளையையும் பிறப்பித்தான். முதலில் இந்த வயல் வெளிகளின் மூலம் வந்த வருமானம் தொடர்ச்சியாக கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்டது. முதல் வருமானம் கோயில் தேவைகளுக்குப் போதுமானதாக இருந்தது. அத்துடன் கோயிலின் களஞ்சியங்களும், அக்கிரகாரமும் மற்றும் நிலையங்களும் நிறைந்தன. - Yalpana Vaipava-Malai-1879 Translated by C.. Brito p. 6 ,7. ¹

1. Pandu Maharajah who ruled Langha from Anuradhapura was at this time absent from his capital, having come to Manat-tidal (the sand -heap), a name by which this part of his kingdom was then known.....

While Pandu was thus engaged here, his queen at Anuradhapura received information of the doings of Kulakkodan, and despatched a small army with instructions to drive him out of the kingdom. When the army reached Thambala-kamam and witnessed the gigantic undertakings of the enemy, it trembled with fear, and approaching the Kulak-kodan represented itself to have come to him on a pacific mission, having been sent by the court of Anuradhapura only to inquire if he needed assistance. Kulak-kodan affected to believe the representation, received the soldiers with apparent kindness, entertained them sumptuously, and dismissed them with valuable presents and a friendly reply to their mistress.

On their return to Anuradhapura they published such exaggerated accounts of the stranger's greatness and liberality, that no attempt was ever afterwards made to molest him in his career.. Yalpana Vaipava Malai - 1879. Translated by C. Brito. p.6.

1. As soon as Kulakkodan had completed the buildings, he prepared seven large tracts of land with fruitful groves and fertile fields and dedicated their income for the use of the temple. He sent for Vanniyas from the coast of India, and placed them over those tracts, with strict orders to them to cultivate the lands for the benefit of the temple. At first the income of these lands was regularly delivered, and was amply sufficient for the expences of the temple, the monasteries, and the akkiraram, and these institutions, accordingly, flourished.- Yalpana Vaipava-Malai-1879 Translated by C.. Brito p. 6 ,7.

கோணேசர் கல்விவட்டு - வையாபாடல்

குளக்கோட்டிராமன் திருக்கோணமலையிற் கோயிலும் குளமும் கட்டுவித்து, அவற்றிற்கான கடமைகளை செய்விப்பதற்காக வன்னியரை அங்கு குடியேற்றுவித்தான். செய்யுள் 5 தொடக்கம் 14 வரையுள்ள செய்யுள்களிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.¹

“திருக்கோணமலையில் திருக்கோணேஸ்வர ஆலயத்திற்குப் பொறுப்பாக 7 வரிப்பத்தர்களும் 21 தானத்தாங்களும் நியமிக்கப்பட்டு, இவர்களுக்கு நிவந்தல்கள் (காணி) வழங்கப்பட்ட விபரம், கோணேசர் கல்வெட்டு என்ற நூலில் இடம்பெறுகிறது. இவர்களுக்குத் தலைவனாக துனியுண்ணாப் பூபாலன் என்னும் வன்னியன் நியமிக்கப்பட்டான்.

மாகோன் (?) காலத்தில் திருக்கோணமலை வன்னிமை, புத்தளத்து வன்னிமை, மட்டக்களப்பு வன்னிமை, அடங்காப்பற்று வன்னிமை போன்றவற்றை நியமித்தான். அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசம் மன்னாரிலிருந்து திருக்கோணமலைவரை பரந்திருந்தது என்று பாதர் குவேறோஸ் கூறுகிறார். இப்பிரதேசம் முழுவதும் மாகோன் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தது.”²

1. வையாபாடல் ஆய்வுரை - 1980 பதிப்பு - பக்கம் -33
2. க. தங்கேஸ்வரி - மாகோன் வரலாறு. கட்டுரை-மருதநிலா-1996-பக்கம் 33,34,35.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : Brito

இலங்கையிலிருந்து குளக்கோட்டன் இந்தியா திரும்பியதும் அங்கு காலமானார். இதன் பின்னர் வன்னியர்களின் தொகை அதிகரித்தது. அத்துடன் பாண்டி நாட்டிலிருந்து 59 குடும்பம் இலங்கை வருவதற்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது. அரசன் இல்லாதபோதும் இவர்கள் அனைவரும் வயல் வெளிகளில் அமைதியாக தமது கடமைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். Yalpana Vaipava-Malai -1879 C.Brito p.7. ¹

ஜே.பி.லூயிஸின் அடிக்குறிப்பு : எமக்கு மேலும் பல தகவல்கள் தரப்பட்டன. திருக்கோணமலைப்பற்றில் நாவிதர் தலைவன் நிலயினா பணிக்கனும் அவனது நாவிதப் பரிவாரங்களும், தம்பலகமத்தில் கொட்டியார் இருந்ததாகவும், மட்டக்களப்பு சதுப்பு நிலம் கொண்ட காடாகவும், மன்னாரிலிருக்கும் விடத்தல் தீவு காடுகளால் மூடப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. JPLM.p.12.²

1. On the death of Kulakkodan (which took place in his native country on his return from Lanka), the Vanniyas , who had rapidly increased in number, and had besides received an accession of fifty-nine families from Pandi,became too numerous to be capable of attending to their lands peacefully without a king. Yalpana Vaipava-Malai -1879 C.Brito p.7.
2. We are told further that “Trincomalee pattu was governed by the barber chief Nilayina Panikkan and his barber retinue, and that Tampalakaman, Kottiyar, and Batticaloa were mere jungle. Vidattaltivu in Mannar was also covered with jungle. JPLM.p.12.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : JPLM.

வன்னியர்கள் தலைமைத்துவத்திற்காக தமக்குள்ளேயே சண்டைபோட்டுக் கொண்டனர். இதனால் விவசாயச் செய்கையில் அவர்களது கவனம் குறைந்தது. இக்காலத்துள் குறுகிய காலம் ஆட்சி செய்த அரசர்களும் இருந்தனர். அவர்களும் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். அவர்களுள் முக்கியமானவன் சந்திர வன்னியன். அவனும் பரஸ்பரம் யுத்தம் செய்து அழிந்தான். எஞ்சியவர்கள் இறுதிவரை தமக்குள்ளேயே போர் செய்த வண்ணம் இருந்தனர். நீண்ட நாட்களின் பின்னர் சமாதானம் ஏற்பட்டு ஏழு வன்னியர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் தமது எல்லைகளுள் அதிகாரத்தை செலுத்தி ஆட்சி புரியத் தொடங்கினர். JPLM.p.15. ¹

ஏழு வன்னித் தலைவர்களின் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் தமது எல்லைகளுக்குள் தொடர்ந்தும் அதிகாரத்தை செலுத்தி ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். வன்னியர்களின் ஆட்சி எல்லைக்குள் இருந்த பிரதேசம் வன்னிஸ் என்று அழைக்கப்பட்டது. அதாவது: வன்னியர்களின் ஆட்சிப் பகுதி. JPLM.p.15. ²

1. They began to fight with one another for supremacy, and the cultivation of the lands was necessarily neglected. A host of ephemeral kings rose and disappeared in succession. The most distinguished of them was Santira Vanniyar. He too fell in the internecine contest, but the survivors continued the fight till they were all exhausted. A peace was at length concluded, and seven chieftains were elected from the Vanniyas to exercise sovereign power, each within his own territory. JPLM.p.15.
2. The descendants of these chieftains continued to exercise the like power, and the territories over which they ruled, came to be called the Vannis, i.e., the territories of the Vanniyas. JPLM.p15

அனுராதபுரத்திற்கான ஆட்சிப் பொறுப்பு அரசின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டமை வன்னியர்களுக்கு தெரியாமலேயே நிகழ்ந்துள்ளது. இருந்தபோதிலும் அந்த மாவட்டங்களிலிருந்து அவர்களுக்குக் கிடைத்த சகலவித வருமானங்களும் குளக்கோட்டனுடைய கட்டளைப் பிரகாரம் கோயிலுக்குச் சென்ற வண்ணமிருந்தன. JPLM.p.15. ¹

அத்தியாயம் 3

அடங்காப்பற்றில் வன்னியர்

வையாபடல் :

“கோளறுகரத்துக் குரிசிலின் (கூளங்கைச் சக்கரவர்த்தி) மாமனான உக்கிர சோழனது மக்கள் சிங்ககேது என்பவனும், மாருதப்பிரவை என்பவனும் இலங்கை சேர்ந்தனரென்றும், மாருதப்பிரவைக்கிருந்த குதிரை முக நோய் கீரிமலைத் தீர்த்தத்திலாட மாறிற்றென்றும், அதன் பின் அவள் கதிரையம்பதியிற் சென்று அரன் மகவினை வணங்கி வருங்கால் உக்கிரசிங்கசேனன் அவளை மணந்து வாவுவட்டி மலையில் மண்டபமியற்றி அங்கிருந்தரசாட்சி செய்தானென்றும், அவர்களுக்குப் பிறந்த “சிங்க மன்னவன்” தன் மாமனாய் காவலன் சிங்ககேதென்பவனிடம் பெண் கேட்டனுப்ப அவனும் சமதுதி என்ற தன் மகளை அறுபது வன்னியர் புடைசூழ அனுப்பி வைத்தான். ²

1. Before this time the sovereigns of Anuradhapura had taken no notice of the Vannis, inasmuch as all the revenues of these districts went to the temple as appointed by Kulakkodan. (JPL.p.15)
2. “வையாபடல் பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி. க. செ. நடராஜா.1980 - பக்கம் -12.

கல்வெட்டு : JPLM

கல்வெட்டு குறிப்பின்படி இலங்கையை ஆண்ட வலசிங்க மன்னன் என்பவன் மதுரை மன்னனான சிங்ககேதுவின் மகளான இளவரசி சமதுதியை திருமணம் செய்ய விரும்பி தூதுவர்களை அனுப்பினான். அறுபது வன்னியர்களை ஆலோசகர்களாக நியமித்த சிங்ககேது மன்னன், தனது மகளை அழைத்துச் சென்று இலங்கையை ஆட்சி செய்யும் வலசிங்க மகாராஜாவுக்கு திருமணம் செய்து வைக்கும்படி அனுப்பி வைத்தான்.

இந்தக் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்ட வன்னியர்கள் இளவரசி சமதுதியை அழைத்து வந்து இலங்கையை ஆட்சி செய்த வலசிங்க மகாராஜாவுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தனர்.

திருமண வைபவத்தின் பின்னர் வன்னியர்கள் மத்தியில் உரையாற்றும்போது அவர்கள் செய்த உதவிக்கு பிரதியுபகாரமாக என்ன வேண்டும் என மன்னன் கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் இலங்கையில் உள்ள அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசத்தை தமக்குத் தரும்படி கேட்டனர். அதற்கு மன்னன் “நீங்கள் சென்று அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசத்தை ஆளுங்கள்: அங்குள்ள கெட்டவர்களை வென்று, பிரதேசத்தை உங்கள் வசமாக்குங்கள். குளங்களைக் கட்டுங்கள். அத்துடன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆளும் கூழங்கைச் சக்கரவர்த்திக்கு திறை கொடுக்க வேண்டும்” எனவும் கடுமையான கட்டளையும் பிறப்பித்தான். JPLM.p.11.¹

1. According to the Kalveddu, one of the kings of Ceylon named Valasinka," intending to marry, sent some messengers to propose marriage to princes Chamatuti, daughter of Sinka-ketu, king of Madura in India. Having heard this, Sinka-ketu Raja sent for sixty Vanniyas, who were his councilors, and ordered them to take his daughter and marry her to Valasinka Maharaja who ruled over Ceylon.....

In obedience to this order the sixty Vanniyas brought the princes and married her to Valasinka Maharajah of Ceylon, who, after ceremony, addressing the Vanniyas, asked them what (boon) they wanted. They asked that the country called Adankappattu in Ceylon might be given to them. The king said; 'You go and rule over the country called Adankappattu, get rid of the wicked men there, colonize it, build up the tanks, and pay tribute to Kulankaichakkiravarti, King of Jaffna'. JPLM.p.11.

வன்னியன் ஒருவன் வலசிங்க மகாராஜாவின் சார்பாக அனுராதபுரத்திற்கு (?) திசையாக (திசாவ) நியமிக்கப்பட்டான். ஏனைய 59 வன்னியர்களும் அடங்காப்பற்றுக்குப் புறப்பட்டனர்.

கல்வெட்டிலே அனுராதபுரம் என்பது கண்டி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வன்னி என்ற பெயரைப் பெறுவதற்கு முன்னர் இந்தப் பிரதேசம் அடங்காப்பற்று என அழைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திற்கும் அனுராதபுர ஆட்சிக்கும் உட்படாமல் இருந்ததினால் அடங்காப்பற்று என்ற இந்தப் பெயரைப் பெற்றது.

அடங்காப்பற்று என்றால் அடக்கியாள முடியாத பிரதேசம் என்று அர்த்தமாகும் என வின்ஸ்லோ தெரிவித்துள்ளார். JPLM.p.13.¹

கல்வெட்டில் குறிக்கப்படும் கண்டி என்ற இடம் அனுராதபுரத்தையே குறிக்கிறது. அனுராதபுர மாவட்டம் “டிஸ்றிக் ஒவ் கண்டி” என்று முன்னைய வரை படங்களிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

1810 ம் ஆண்டு அனுராதபுரத்திலிருந்து ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக இடம்பெற்ற படையெடுப்பு கண்டி நகரத்தில் இருந்து ஆரம்பமாகியதாக மேல்பற்று முதலியார் கதிர்காமநாயகம் கடிதம் எழுதியுள்ளார். கண்டி நகரம் என்று அவர் குறிப்பிடுவது அனுராதபுரத்தையே என ஜே.பி. லூயிஸ் தெரிவித்துள்ளார். JPLM.p.21.²

1. The Desalve of Candy / The city of Candy (Anuradhapura.)
2. One of the Vanniyas was appointed a tisai(Disawa) at Anuradhapura(?) to Valasinka Maharaja, and the other fifty-nine proceeded to Adankappattu,...
The name given in the kalveddu is “Kandi”
Before it acquired this name it appears to have been known as the Adankappattu, because it was independent of both Jaffna and Anuradhapura.
“Adankappattu, a rebellious province” (Winslow) JPLM.p.13.

யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் : Brito

இராவணனின் தம்பி விபீசணன் நீண்ட காலம் ஈழத்தை ஆட்சி செய்து வந்தான்.

அவருடைய பரம்பரையின் வாரீசாக ஜெயதுங்க வீர வரராஜ சிங்கம் பதவியேற்றான். அரசனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க சோழ இளவரசியும் சிங்க கேதுவின் மகளுமான சமதுதி 60 வன்னியர்களுடன் திருமணத்திற்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டாள். 60 வன்னியர்களும் அடங்காப்பற்றில் குடியேறுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

உதாரணம் : அடங்காப்பற்று என்பது யாழ்ப்பாண ஆட்சிக்கும் லங்காபுரம் ஆட்சிக்கும் உட்படாத சுதந்திரமான பிரிவாகும்.

அறுபது வன்னியர்களுள் ஒருவர் திசாரத வீர வரராஜ சிங்கம் அரசனுக்கு திசையாக (திசாவை) பதவியேற்றான்.

அடங்காப்பற்று பிரதேசம் சாண்டார் மற்றும் மீனவர்கள் கீழிருந்தது.

கரிக்கட்டு மூலை பறையரின் கீழிருந்தது.

மேல்பற்றிலிருக்கும் தண்ணிக்கல் வேடரின் கீழிருந்தது.

கிழக்கு மற்றும் வடக்கு மூலைகள் புத்தர் மற்றும் இராட்சதர்களின் கீழிருந்தது. இராமருடைய படையெடுப்பின் பின்னர் ராட்சதர்கள் இந்தப் பிரதேசத்தில் மறைந்து வாழ்ந்து வந்தனர்.

செட்டிகுளம் பறங்கிக் கார்லோஸ் மற்றும் அவருடைய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் கீழிருந்தது. (தவறானது)

விவசாயம் செய்யப்படாத தம்பலகம், கொட்டியாபுரம், மட்டக்களப்பு ஆகிய பிரதேசங்கள் நாவிதர்களின் கீழ் இருந்தது. Yalpanachcharithiram - 1879 Translated by C.Brito. p. xxxi. ¹

பறங்கியர் எனப் பொதுவாக ஐரோப்பியரை அழைப்பது வழக்கம். போத்துக்கேயரின் வருகை 16ம் நூற்றாண்டிலேயே கிடம்பெற்றது. இந்த விபரமும் தவறான கிடத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.

1. Vibhishana, who long reigned over Ilam, sent for this prince, named him successor with the title of Jeyathunga Vira Vararaja Singham, and departed this life. Jeyathungka Vira Vararaja Singham, sent for and married Singha Kethu's daughter Samathuthi of Chola, who came accompanied by 60 Vanniyar. These 60 Vanniyar were allowed to form settlements in Adankappattu.

i.e. a division "independant" of Jaffna and Langkapuram.

One of the Vanniyar remained behind and became Thisai (Dissava) to King Desaratha Vira Vararasa Singham.

The Adankappattu was then under the Chandar and Fishers;

Karikkaddumulai under the Paraiyar;

Thannikkal in Metpattu under the Vedar;

The East and the North Corners under the Puthar and Rakshasas who had concealed themselves there at the invasion by Rama:

Cheddikulam under the Paranghi Carlo and others of his race ;

the uncultivated parts Thambalakam, Kottiapuram, Batticaloa,under barbers. Yalpanach-charithiram - 1879- Translated by C.Brito. page xxxi

யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்திலே அடங்காப்பற்று என்று குறிப்பிடப்படுவது முல்லைத்தீவு முள்ளியவளை, கணுக்கேண, குமுளமுனைப் பிரதேசங்களே என்பது பின்வரும் வரலாற்று விளக்கங்கள் மூலம் தெரிய வருகிறது.

கல்வெட்டு : JPLM.

வன்னியர்கள் அடங்காப்பற்றுக்குச் சென்றபோது அங்கு பின்வருவோர் அதிகாரத்தில் இருந்ததாக கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

முள்ளியவளையில் பறையர்களின் தலைவன் மெச்சுவும் அவரது பரிவாரங்களும்.

மேல்பற்று தனிக்கல்லில் வேடர் தலைவனும் அவரது பரிவாரங்களும் கிழக்கு மூலை மற்றும் மேற்கு மூலையில் இராட்சத தலைவன் மதியூகியும் அவனது பரிவாரங்களும் இருந்தனர். இவர்கள் இராவணன் பரம்பரையினர். இராமர் இராவணனை வதம் செய்ததும் பயத்தின் காரணமாக இங்கு வந்து சேர்ந்தவர்கள்.

திரு. பிறிற்றோ அவர்கள் வன்னியில் உள்ள இந்த இரண்டு பற்றுக்களையும் “கிழக்கு மற்றும் வடக்கு (தவறானது) மூலைகள்” என மொழி பெயர்த்துள்ளார். இந்த மூலைகள் ஏன் இலக்கண ரீதியாக பற்றுக்கள் எனப் பிரிக்கப்படக்கூடாது. இலக்கிய ரீதியாக மேல்பற்று என்று பிரித்திருக்கலாம். தற்காலம் வரை வன்னியில் பற்று என்ற பதமே பாவனையில் இருந்து வருகின்றது. JPLM p.12. ¹

மேற்கு-பற்று என்பதே மேல்பற்று எனத் தரப்பட்டுள்ளது.

1.and the other 'fifty-nine proceeded to Adankappattu, which was governed as follows;

Mulliyavalai, by a Paraiya chief (named) Mechchaku and his retinue.

Melpattu, by a Veda chief and his retinue at Tanikkallu.

Kilakkumulai and Metkumulai, by Rakshasas. 'These are explained to be "desendants of Ravana who retreated there from fear of Rama when he killed Ravana. They were giant Radchatas, and their chief was Matijuki'.

Mr. Britto translates these two names of pattus in the Vanni, as "the east and north (sic) corners". But there no reason why they should be literally translated any more than "Melpattu", and the pattus are known by these names up to the present day. JPLM. p.12

கல்வெட்டு : JPLM.

வன்னியர்களைப்பற்றி கல்வெட்டுத் தரும் தகவல்

அடங்காப்பற்று பல சாதி மக்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. அப்போது அங்கு ஆட்சியிலிருந்த வன்னியர்கள் தங்களால் இவர்களை முகாமைத்துவப்படுத்த முடியாதென நினைத்து உதவி கேட்டு தமது தூதுவர்களை தென்னிந்தியாவிற்கு அனுப்பினர்.

அவர்கள் மதுரை, தொண்டைமண்டலம், காரைக்கால், திருச்சினாப்பள்ளி (திருச்சோப்பொலி), கூடலூர், மருங்கூர் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று பின்வரும் குடியானவர்களை அழைத்து வந்தனர்.

வெள்ளாளர், பிராமணர், சக்கிலியர், மலையகம், அகம்படி, தமிழர், குசவர், மற்றும் குறைந்த சாதியைச் சேர்ந்தோர் அழைத்து வரப்பட்டனர்.

குறைந்த சாதியினர் என்பதை பிறற்றோ கிறிஸ்தவர்கள் என மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இளஞ்சிங்க மாப்பாணன் என்பவரே இவர்களை தூதர்களாக அனுப்பி வைத்தார். JPLM.p.12,13. ¹

1. Kalveddu goes on to state that;

As Adankappattu had been governed by people of different castes, the Vanniyas thought that they would not be able to manage by themselves, and sent their councilors to Madura, Thondaimandalam, Karaikkal, Tiruchchinnappali (Trichnopoly), Kudalur, and Marunkur, to bring them Vellalas, Brahmins, Chakkiliyar, Malaiyakam, Akamapadi, Tamilar, Kusavar, and all low castes.

Mr.Britto translates this "Christians" !

It was Ilanchinka mappanan who sent these messengers. JPLM.p.12,13.

வரசிங்க ஆராய்ச்சி

திருச்சிராப்பள்ளிக்குச் சென்ற தூதுவர்கள் கொடுத்த தகவலை அடுத்து முதலில் வரசிங்க ஆராய்ச்சி என்பவன் முல்லை -மலனார், சரகு -மலனார், சிவகை -மலனார், மற்றும் பலருடன் திருச்சினோப்பொலியிலிருந்து புறப்பட்டு, முள்ளியவளைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

இவர்கள் முள்ளியவளையில் இருந்த சாண்டார், மற்றும் வலையர் ஆகியோருக்கு சேவைகளை வழங்கி, தாமரைக் குளத்தையும் மற்றும் சில குளங்களையும் கட்டியதுடன் அங்கு வாழ்ந்தும் வந்தனர். JPLM.p.12,13. ¹

முள்ளியவளையில் தாமரைக்குளம் என்ற பெயரில் குளம் ஒன்றிருந்தது. தற்போது அது குளமாகப் பாவிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அதன் படுக்கைகள் விவசாயச் செய்கைக்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. JPLM.p.13. ²

வரசிங்க ஆராய்ச்சியின் மகனான நந்திக்கு ஏழு பிள்ளைகள் இருந்தனர். ஏழு பேரும் கற்புடைப் பெண்கள். இவர்கள் அறுபது புனித கிணறுகளில் நீராடி சிவனை வணங்கி கற்புக்கரசிகளாக வாழ்ந்து வந்தனர். JPLM.p.13. ³

1. On arrival of the messengers, Varasinka Arachchi, in company with Mullai-malanar, Saraku-malanar, Sivhai-malanar, &c, left Trichnopoly, came to Mulliyawalai rendered services to the Chandas and Valaiyas there, built the tank called Tamaraikkulam as well as some other tanks and lived there. JPLM.p.12,13.
2. Tamarai Kulam : There is a tank of this name in Mulliyavalaai, but it is not now used as a tank, the bed being cultivated. JPLM.p.13
3. Nanti, son of Varasinka Arachchi had seven daughters: they were chaste women: they sank sixty holy wells, worshipped Siva, and lived justly.

நந்திக் குடா சந்தேகமின்றி இவருக்குப் பின்னரே “நந்திக் கடல்” என்ற பெயரால் அழைக்கப்படத் தொடங்கியது.

மன்னாகண்டலுக்கு அண்மையில் உள்ள ஏழு கோயில்களும் கன்னியர் கோவில் என்றே மக்களால் அழைக்கப்படுகின்றது. வன்னியனுடைய ஏழு கற்புடைப் பெண்களும் தலைவிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தனர். நந்தியின் ஏழு கற்புடைப் பெண்களையும் ஞாபகப் படுத்துவதற்காகவே இந்தக் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன.

இதன் பின்னரே மன்னாகண்டல் நகரம் அமைக்கப்பட்டது. இங்கு கற்களினால் கட்டப்பட்ட துருசு ஒன்றினைக் கொண்ட புளியங்குளம் என்ற பெரிய குளம் ஒன்றுண்டு. (Diary of 26 June, 1890.) JPLM.p13. ¹

வன்னியர்கள் அனுப்பிய செய்தியை மதுரையில் கேள்வியுற்ற வெள்ளாளர்கள் இலங்கை வந்து சேர்ந்தனர். (30க்கும் மேற்பட்டோரின் பெயர்கள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. மற்றைய சாதியினருடைய பெயர்களுடன் இவர்களுடைய பெயர்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர்கள் முதலில் யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறினர்) JPLM..p.13. ²

1. The Nantikadal lagoon “Sea of Nanti” is no doubt called after him.

The seven temples at Mannakandal in the neighbourhood, called by the people Kanyakovil, “because there were seven Vanniyar virgin chieftainesses” probably commemorate the seven daughters of Nanti. The “city” thus founded was doubtless Mannakandal, which has a large tank called Puliyankulam with stone sluice. (Diary of 26 June, 1890.) JPLM..p13.

2. On hearing message sent by the Vanniyas the following Vellalas came over to Ceylon. [here follows a list of over 30 names of persons, who, it is stated, with people of other castes, first settled in Jaffna] JPLM..p.13.

யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் : Brito.

59 வன்னியர்களுக்காக மதுரை தொண்டை மண்டலம் காரைக்கால், திருச்சினோப்பளி, கூடலூர், மருங்கூர், மற்றும் இப்பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்களுடன் பல ஏழைகளும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். வெள்ளாளர், பிராமணர், பாதணியாரிப்போர், மலையாளிகள், அகம்படிகள், திமிலர், மட்பாண்டம் செய்வோர், மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் : இளஞ்சிங்க மாப்பாணன், அல்லவாகு அத்தி மாப்பாணன், சிங்க மாப்பாணன், மற்றும் பலர் தலைமை தாங்கி இவர்களை அழைத்து வந்தனர். (இவர்களுடைய பெயர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் வன்னியிலும் குடியேறிய இடங்களின் பெயர்களுடன் பதியப்பட்டுள்ளன.) வன்னியர்கள் புதிதாக வந்தவர்களுடைய உதவியுடன் சுதேசிகளை விரட்டி விட்டு அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு அரசர்களாகினர். ஆனால் யாழ்ப்பாண அரசிற்கு திறை செலுத்தி வந்தனர். Yalpanach-charithiram – Translated by C. Brito –1879.p.xxxi ¹

ஏழைகள் என்பதை மொழி பெயர்ப்பாளர் கிறிஸ்தவர்கள் என்று மொழி பெயர்த்திருப்பது தவறானதாகும். ஏனெனில் அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கவில்லை.

1. The 59 Vanniar sent for men from Madura, Tondamandalam, Karaikkal, Trichinoppali, Kudalur, Marunghur, and there came from these places the poor among all classes: the Vellalar, Brahmans, Shoemakers, Malayalis, Akampadis, Thimilalar, Potters, and Christians. They were led by the chiefs Ilagnchingka Mappanan, Allavaku, Aththi Mappanan, Singka Mappanan and others [who are named with their places of settlement both in Jaffna and the Vannis]

With aid of these new comers the Vanniyar overcame the original inhabitants, became kings in their place, but paid tribute to Jaffna. Yalpanach-charithiram – Translated by C.Brito.-1879.p.xxxi

சிறிது காலத்தின் பின்னர் அவர்களில் ஒருவரான திடவீரசிங்க என்பவர் கரிக்கட்டு முலைக்குச் சென்று அங்கு ஆட்சியில் இருந்த பறையத் தலைவனைக் கொலை செய்து விட்டு அப்பிரதேசத்தை ஆளத் தொடங்கினார்.

இளஞ்சிங்க-மாப்பாணன், இரசிங்க-மாப்பாணன், நல்ல வாக்குமைத்தவன், கறுத்தவர் காலிங்க-மாப்பாணன், ஆகிய நால்வரும் முள்ளியவளையை ஆக்கிரமித்தனர். அப்போது முள்ளியவளையை வலையரும் சாண்டாரும் ஆட்சி செய்த வண்ணமிருந்தனர். அவர்கள் நால்வரும் முள்ளியவளையில் ஆட்சி செய்தவர்களை தேடிச் சென்று படுகொலை செய்துவிட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர்.

நிலையினார், திசையாண்டார், ஆகியோருடைய பரிவாரங்கள் தனிக்கல்லுக்குச் சென்று அங்கு வேட்களைக் கொலை செய்து விட்டு மேல்பற்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர்.

கெற்பையினார், யாப்பையினார், இருவரும் மரீரம் பற்றலே (?) நிலைகொண்டனர். JPLM.p.13. ¹

After some time one of them “Tidavirasinka, went into Karikkaddumulai, killed the Paraiya chief; and governed that division; Four others “Ilanchinka-mappanan, Irasinka-mappanan, Nallvakumaitavan, and Karuttavar Kalinka-mappanan, invaded Mulliyawalai, which was ruled over by Valaiyas and Chandars. These four persons drove away and slaughtered them and took the country for themselves.

Nilayinar, Tisaiyandar, and their retinue invaded Tanikkallu, killed the Vedas, and governed Melpattu.

Kedpayinar and Yappayinar resided in the maritime pattus; .JPLM.p.13.

உமைச்சி என்ற பெண் தலைவி கருவாட்டுக் கேணியை தனது இருப்பிடமாக்கிக் கொண்டார். கொக்கிளாய் ஏரிக்கு அருகில் இது உள்ளது. கிராமத்தின் அருகில் உள்ள வயல் வெளி இவருடைய ஆட்சியின் பின்னர் உமைச்சியா-கொட்டுவெளி என அழைக்கப்பட்டது. JPLM.p.13.¹

சாண்டார் மற்றும் வலையர் ஆட்சி செய்த பிரதேசம் அடங்காப்பற்று என பிறற்றோவின் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கற்பாலது.

மரீரம் என்ற ஆங்கிலச் சொற்பிரயோகம் பற்றுக்கள் பிரிக்கப்பட்ட காலத்தைப்பற்றிய சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது ஏனெனில் கடற்கரைப்பற்றுப் பிரதேசம் என்ற பகுதியை ஆசிரியர் மரீரம்பற்று என்று மொழி பெயர்த்திருக்க மாட்டார். மற்றைய பற்றுக்களுக்கு எல்லாம் தமிழ் சொற்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கரைகூறைப் பற்று என்று கிப்பிரதேசம் அழைக்கப்பட்டது.

அந்தக் காலத்தில் அடங்காப்பற்று அண்ணளவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்த முறை பின் வருமாறு அமைந்துள்ளதாக ஜே.பி.லூயிஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். பின்னர் இந்தப் பிரிவுகள் மாற்றப்பட்டன.

கரிக்கட்டுமுலை : குமாரபுரம், சீனட்டிவயல், குமுளமுனை, தட்டாமலையின் ஒரு பகுதி,

முள்ளியவளை : பல முத்தெட்டுக்களும், மேல்பற்று வடக்கிலுள்ள தட்டாமலை, புதுக்குளம், மகிழ்மோட்டை, மேல்பற்று கிழக்கிலுள்ள அன்ன தேவன்மடு, குளவிகட்டான், மேல்பற்றுத் தெற்கிலுள்ள பெரிய பூவரசங்குளம், மதியாமடு.

1. The women Umaichchi took up her residence at Karuvaddukkerni. On the shore of the Kokkilay lake. There is a field in the village called after her, Umaichchiya-kodduveli JPLM..p.13.

தனிக்கல்லு : குமுளமுனைக்கும் தட்டாமலைக்கும் இடைப்பட்ட பகுதி. தண்ணிமுறிப்பு, குருந்தனூர் மலைப்பிரதேசம்.

மரீரம்பற்று (?) : கடற்கரைப் பிரதேசங்கள். புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு, அளம்பில், செம்மலை.

கருவாட்டுக்கேணி : கொக்கிளாய் ஏரிப்பகுதி, தென்மரவடி, திரியாய் மற்றும் அதனோடு ஓட்டிய சில உட்பிரதேசங்கள்.

இளஞ்சிங்க மாப்பாணன் தலைமையில் அடங்காப்பற்றில் நடந்த கிந்தப் போராட்டம் முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்திலேயே நடந்துள்ளது. இதுவே வையாபாடலில் வன்னியல் நடந்த போராட்டமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

வையாபாடல் :

இளஞ்சிங்கவாகு இராட்சதரோடு போர் செய்து வெற்றி கொண்ட போதும் அவர்களை அவனால் முற்றாக அடக்கிவிட முடியாதிருந்தது. அதனால் அவ்வசூரர்களை அடியோடு அழித்து விட வேண்டுமென்று 54 வன்னியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அவர்களை எதிர்த்துப் போராடினர். அப் போரிலே அசூரர்கள் பெருஞ்சேதமடைந்து சிதைந்தனர். எனினும் அவர்களுக்கெதிராய்ச் சமர் விளைவித்த 54 வன்னியரும் அப்போரில் பட்டொழிந்தனர். அதன் பின் எஞ்சியிருந்த ஐந்து வன்னியரும் அடங்காப்பற்றை ஐந்து பற்றாகப் பிரித்து ஆண்டனர். அந்த வேளையில் வன்னியர் ஐவரும் ஒன்று கூடி இளஞ்சிங்கவாகுவை வன்னிநாடு முழுவதற்கும் அதிபதியாக்கி, மெய்த்தேவன், நல்லவாகு, இராஜசிங்கன், ஆகியோரைத் தந்திரத் தலைவரும் மந்திரிகளுமாக்கி மதுரைக்கு மீண்டு சென்றனர். செல்லும் வழியில் கடலிலே திமிங்கலம் கப்பலைக் கவிழ்க்க, ஐவரும் இறந்து பட்டனர்.¹

1. வையாபாடல் - பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி.க.செ.நடராஜா-1980.பக்கம் 21,22

ஐந்து வன்னியர்களும், இளஞ்சிங்க மாப்பாணனை அரசனாகவும், இரசிங்க மாப்பாணனை ஜெனரலாகவும் (தளபதியாகவும்), நல்லவாகு-மைத்தவனை முதன் மந்திரியாகவும் நியமித்தனர். JPLM.p13. ¹

ஐந்து வன்னியர்களும் மதுரைக்குச் செல்லும் நோக்குடன் யாழ்ப்பாணம் சென்று கூழங்கைச் சக்கரவர்த்திக்கு மரியாதை செலுத்திய பின்னர் தமது நாட்டுக்குப் புறப்பட்டனர். அவர்கள் கடல் வழியாகச் சென்றபோது கப்பல் திமிங்கலம் ஒன்றினால் தாக்கப்பட்டு கடலில் அமிழ்ந்தது. அவர்களையும் திமிங்கலம் விழுங்கியது. JPLM.p13. ²

1. The five Vanniyas appointed Ilanchinka-mappanan king, Irasinka-mappanan general, and Nallavaku-maitavan prime minister. JPLM.p13.
2. With the intention of going to Madura they proceeded to Jaffna, paid homage to Kulankaichakkiravarti and took leave of him to go their country. They embarked, but were swallowed on the way by a whale, and the ship foundered. JPLM.p13.

வன்னிச்சிமார் :

யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் - Brito.

வன்னியர்கள் மதுரைக்குச் செல்ல விரும்பி கப்பலில் சென்ற போது கப்பல் உடைந்து கடலில் மூழ்கியது. இதேவேளை வன்னிச்சிமார் தங்களுடைய கணவன்மாரைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்காக (கிறிஸ்தவர்கள் உட்பட - தவறானது) தமது பரிவாரங்களுடன் இலங்கை வந்து சேர்ந்தனர். இவர்களுள் 54 பேர் கணவன்மாருக்கு ஏற்பட்ட நிலையறிந்து தீக்குளித்து தமது உயிரைப் போக்கினர். வன்னிச்சி ஒருவர் கண்டியிலுள்ள (அனுராதபுரம்) கணவனுடன் சேர்ந்து வாழ்வதற்காகப் புறப்பட்டுச் சென்றார். ஏனைய ஐவரும் தமது கணவன்மார் ஆட்சி செய்து பிரிவுகளுக்குச் சென்று ஆட்சி செய்து வந்தனர். இவர்கள் திருமணமும் செய்து கொண்டனர். அயிந்தி என்று அழைக்கப்பட்ட இவர்களுடைய கணவன்மாருக்கு ஆட்சியில் எதுவித உரிமையும் வழங்கப்படவில்லை. வன்னிச்சிமார் காலமாகியதும் இந்தப் பிரதேசங்களை இளஞ்சிங்க மாப்பாணனுடைய மகனான திசைவிளங்கு மாப்பாணன் ஆட்சி செய்து வந்தான். Yalpanach-charithiram Translated by C. Britto -1879 p. xxxiii. ¹

1. The Vanniyar now thought of returning to Madura but on their way they suffered shipwreck and were drowned in the sea. Their wives, the Vannichchimar, in the mean time arrived in Ceylon with very large retinues including Christians, and learning the fate of their husbands, 54 of them mounted the funeral pyre. One went to join her husband in Kandi, and the remaining five went to the five provinces of their husbands and ruled over them taking each a new husband, who was simply styled Ayinthi and had no, share in the Government. When these Vannichchimar were dead, their provinces were ruled by Ilagnchingka Mappanan's son Thisaiyvilangku Mappanan. Yalpanach-charithiram Translated by B.C. Britto -1879 p. xxxiii.

கல்விவட்டு வரலாறு : JPLM.

இதேவேளை “அறுபது வன்னியர்களின் மனைவிமாடும் மதுரையில் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் ஒருநாள் அரசுகுமாரன் ஒருவன் அவர்களிருந்த வீதி வழியால் எதுவித பயமும் இன்றி குதிரையில் சென்றான். இந்தச் சம்பவத்தினால் தமது கற்பிற்கு அங்கு எதுவித பாதுகாப்பும் இல்லையென்று பயந்தனர். இதனால் அவர்கள் தமது கணவன்மார் இருந்த இலங்கைக்குச் செல்ல தீர்மானித்தனர்.” JPLM.p.14. 1

வையாபாடல் :

“இதையறிந்த அவ் வன்னியர் மனைவியர் தங்கணவரைக் காண ஓடமேறி இலங்கைக்குப் புறப்பட்டனர். வன்னியர் இறந்த செய்தியை அவர் மனைவியற்கு அறிவித்தற் பொருட்டாயனுப்பப்பட்ட தூதுவர் யாழ்ப்பாணத்தில் அவ்வன்னிச்சியர் வந்திறங்கிய துறையில் அவர்களைச் சந்தித்துத் தாங்கொணர்ந்த செய்தியைத் தெரிவித்தனர். தங்கணவர் இறந்தனர் என்ற செய்தியை செவியுற்ற வன்னிச்சியர் செல்விவாய்க்கால் என்னுமிடத்திலே தீ மூட்டி அதனிடை வீழ்ந்து உயிர் துறந்தனர். அவ்வாறிறந்த வன்னிச்சியரை பின்னர் நாச்சிமாரென வழிபட்டனர்.

மதுரையில் இருந்து ஓடமேறி வந்த வன்னிச்சியருள் ஒருத்தி மட்டும் தன் கணவன் கண்டி நகரிலே திசையாக (திசாவ) இருக்கிறான் என்றறிந்து அங்கு சென்றாள்.”²

கன்டி என்பது அனூராதபுரத்தையே குறிக்கிறது.

1. Meanwhile “the wives of the sixty Vanniyas resided at Madura; but one day a prince rode along the street in which they lived without the slightest hesitation, and in consequences they feared that their chasity would be at stake if they remains there, and made up their minds to go to ceylon.” JPLM.p.14.
2. வையாபாடல் - பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி க. செ. நடராஜா -1980.பக்கம் 21, 22

“வன்னிச்சிமார் இலங்கைக் கரையை அடைந்த போது வன்னியர்கள் இறந்த செய்தியைத் தூதுவன் மூலம் அறிந்து மனம் நொந்து செல்விவாய்க்கால் என்னும் இடத்திலே தீ மூட்டி அதில் கலந்தனர் என்று வையாபாடல் குறிப்பிடுவதாகத் தெரிவித்துள்ளார். அப்போது இவர்களுடன் வந்த வீரக்குடும்பன் முதல் ஆரியக் குடும்பன் வரை முதலான குதிரை வீரர்கள் தீக்குளித்ததால் அவர்கள் அண்ணமார் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் தீக்குளித்த இடத்தை வரலாற்றாசிரியர்கள் செல்விவாய்க்கால் என்றும் திள்ளிவாய்க்கால் என்று அழைப்பர். இது பின்னர் மருவி முள்ளிவாய்க்கால் ஆகியது என்று ஊகிக்கலாம்.”¹

வட்டுவாகலில் கிருக்கும் நாச்சிமார் கோவிலுக் காண ஆதாரங்களைக் குறிக்கும் போதே கிவ்வாறு தெரிவித்துள்ளார்.

“ஆரம்ப காலத்திலே வட்டுவாகல் ஆலயம் அழகிய கட்டிட அமைப்புடையனவாகவே அமைந்திருத்தல் வேண்டும். இதன் அழிபாட்டுச் சின்னங்களான கட்டிட அமைப்பு முறை, செங்கட்டிகள், ஓடுகள், என்பன இவற்றை உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கும் 13ம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தவையாகவே இருத்தல் வேண்டுமென்று குறிப்பிடலாம்.”²

- 1 + 2. “வன்னி வளநாட்டில் நாச்சிமார் வழிபாடு” -1983 கட்டுரை. பேராதனைப் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர். இரா.வை.கனகரத்தினம். எம்.ஏ.

வட்டுவாகல் கோயில் கட்டிட வரலாறு :

“பல தலைமுறைகளாக வட்டுவாகல் மக்கள் சப்த கன்னிமாரை வழிபட்டு வருகிறார்கள். முன்பிருந்த பழைய ஆலயத்தை புனருத்தாரணம் செய்து நிரந்தரமாகக் கட்டுவதற்காக அகழ்ந்த பொழுது கிடைத்த கட்டடப் பொருட்கள், இக்கோவிலின் தொன்மையைக் கணக்கிட ஓரளவு உதவுகின்றன. அத்திவாரத்தில் இடப்பட்ட கற்கள் பெரிய வெள்ளைக் கற்களாகவும், உபயோகிக்கப்பட்ட செங்கற்கள் உருவத்திற் பெரியனவாயும், தைரியம் வாய்ந்ததாகவும் காணப்பட்டன. கூரையோடுகள் தடிப்பாக இருந்தன. இக்கற்களும் ஓடுகளும் இப்பிரதேசத்தில் கிடைக்கக் கூடியனவல்ல.

இவை தென்னிந்தியாவில் உள்ள வேதாரணியத்திற்கு அண்மையிலுள்ள திருக்கிளார் என்னும் நகரில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டு முன்னைய ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. தென்னிந்தியாவில் இருந்து பொருட்கள் கொண்டு வந்து கோவிலின் அருகே வத்தைகளில் இருந்து இறக்கப்பட்ட இடம் இன்றும் ‘வத்தையடி’ என்று அழைக்கப்படுகிறது.”¹

1. “வட்டுவாகல் சப்த கன்னிமார் கோவில் வரலாறு” திரு. மு. முத்தையா - வற்றாப்பளைக் கண்ணகி அம்மன் கருணை மலர் -1979. பக்கம்-71

திரு. எச். பார்க்கருடைய கருத்துப்படி குருந்தனூர்மலை அல்லது பியங்கல என்ற இடத்திற்கு, புத்தர் இலங்கைக்கு இரண்டாவது தடவையாக வந்தபோது விஜயம் செய்துள்ளார். இங்கு பல கட்டிடங்கள் இருந்துள்ளன.

இங்கிருந்த அநேக கட்டிடங்கள் சிதைந்துள்ளன. பின்னர் அங்கு வந்த தமிழர்களால் சிதைவுகள் அகற்றப்பட்டுமுள்ளன. இது அந்த இடத்தின் அடையாளங்களை அழிக்கும் நோக்குடன் வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டவையாகும்.

இங்கிருந்த இரண்டு கதவுகளின் கற்களில் காவல் பெண் தெய்வங்களுக்கான சிலைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டு கதவுகளும் மடுக்கந்தையில் இருப்பன போன்றவை. இவை அரைவாசிக்கும் மேல் சிதைந்துள்ளன. அந்த இரண்டு கதவுகளுக்கும் இடையில் படிக்கட்டு என்று இருந்துள்ளது. இது முழுமையாக சிதைந்துள்ளது. படிக்கட்டு இருந்த இடத்தின் மத்தியில் தற்போது மரம் ஒன்று வளர்ந்துள்ளது.

முள்ளிவாய்க்காலில் கோவில் கட்டுவதற்கு குருந்தனூர் மலையில் இருந்து கற்கள் அகழ்ந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டுள்ளன. இது 1858 ம் ஆண்டளவில் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என நம்புகிறேன். அந்தக் கோவிலின் வாசற்படிகள் குருந்தனூர் மலையிலிருந்த செதுக்கப்பட்ட கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளன. JPLM.p.310, 311.¹

1. Kuruntanurmalai or Piyangala; Mr. Parker thinks that; This is the spot that is said to have been visited by Buddha on his second journey to Ceylon. There are several ruins on the hill, and at the back of the northern part of the bund; but they are all dilapidated, more through willful defacement by the later Tamil occupants than by the action of at the Time one place there were standing two doratupala stones covered with carved figures of guardian goddesses, exactly like those at Madukanda, but they were more than half buried, and the space between them, where there is evidently a flight of steps, is completely-buried, with a tree growing in the middle. Stones were removed from Kuruntanurmalai (in 1858 I believe) to build the Mullivaykkal temple. The doorway of that temple is constructed of carved stones from Kuruntanur-malai. JPL.p.310, 311.

கி. பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு:

யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் : Brito

இதன் பின்னர் திசாவையாக இருந்த வன்னியனுடைய இளைய மகன் மருங்கூர் (இந்தியா) சென்று ஜெயதுங்க வன்னியனுடைய மகளான குரிசியை திருமணம் செய்தான். இளவரசனுடைய பெயர் இன்னாதித்தியன். அந்த மண்டலத்திலிருந்து படையினரைத் திரட்டி வந்து போர் தொடுத்து வன்னி முழுவதையும் தனது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தான். **கி.மு நடைபெற்ற ஆண்டு 3996**. இக்காலத்தில் கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தியினுடைய பரம்பரையைச் சேர்ந்த கனக சக்கரவர்த்தி யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்து வந்தான். Yalpanach-charithiram Translated by C.Brito.p. xxxiii. ¹

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : JPLM

சாலிவாகன சகாப்தம் 515ம் ஆண்டில் வன்னியர்கள் தாங்கள் ஆட்சி செய்த பகுதிகளில் சுதந்திர தனியரசர்களாக தம்மை கற்பனை செய்துகொண்டு ஆட்சி செய்து வருவதாக அக்ரபோதி மகாராஜாவிடமிருந்து தெரிய வருகிறது. இதனால் அக்ரபோதி மகாராஜா வன்னியர்கள் இருந்த உண்மையான நிலைக்கு அவர்களை பதவியிறக்கம் செய்து அதிகாரிகளாக நியமனம் செய்தார். பிற்காலத்தில் இந்த நியமனங்களை வன்னியர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கவில்லை. JPLM.p.15. ²

1. After this a younger son of the Vanniyan who was Desava went to Marugkur and married Kurisi the daughter of Jayethunga Vanniyan. His name was Innathiththian. Collecting an army on the continent, he came and took possession of all Vannis. This was in the year of 3996. At this time Kanakachakkrawarthy, a descendant of Kulangkaich-chakkrawarthy, was king of Jaffna. Yalpanach-charithiram Translated by C.Brito.page xxxiii
2. In the year 515 of the Salivakana – Sakaptham, Aggribodhi Maharaja, perceived that the then reigning Vanniyas were elated with pride, and fancied themselves to be independent kings. He therefore reduced them to their true position, namely, that of atikaris- a position which they ever afterwards retained. JPLM.p.15

சாலிவாகன சகாப்தம் கிறிஸ்து ஆண்டை விட 77 ஆண்டுகள் முந்தியது என்று பிறற்றோ குறிப்பிட்டுள்ளார். கி.பி 582

குளக் கோட்டன் ஆரம்பத்தில் வன்னியர்களை அதிகாரிகளாகவே நியமித்திருந்தான்.

மகாவம்சம் :

இது பற்றி மகாவம்சம் என்ற நூலில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. “மகாவம்சம் என்ற நூல் பாளி மொழியில் இருந்தமையாலும், சில புத்த பிக்குகளின் கையில் மட்டுமே அது மறைந்து கிடந்தமையாலும், பெரும்பாலான சிங்கள மக்களே அறியாதிருந்தனர். சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே பொது மக்களுக்குத் தெரிய வந்த மகாவம்சத்தில் முதலாம் அக்ரபோதி மன்னன் கி.பி.568 முதல் 601 வரை அரசாண்டான் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. அக்ரபோதியின் காலம்பற்றிய குறிப்பு இருவேறு வாயிலாகவும் ஒத்திருக்கக் காண்கிறோம்”. ¹

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை குறிப்பிடும் இந்தக் காலத்தில் வன்னி ஏழு பிரிவுகளாகவும், வன்னியர்கள் மீண்டும் அதிகாரிகளாக்கப்பட்டதும் தெரிய வருகின்றது. இதனால் சிங்கள மன்னர்களுக்கும் வன்னியர்களுக்கும் கிடையே அதிகாரப் போராட்டம் தொடங்கியிருக்கிறது என்பதும் தெளிவாகின்றது.

வன்னியர்கள், பற்றுக்களுக்கான நியமனங்களைச் செய்த போது முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. மன்னார், செட்டிகுளம், துணுக்காய் மற்றும் ஏனைய பகுதிகளிலும் வன்னியர்கள் அதிகாரிகளை நியமித்துள்ளார்கள்.

1. வையாபாடல் - ஆய்வுரை - கலாநிதி க.செ.நடராஜா பக்கம் -23.

கல்வெட்டு : JPLM.

மன்னார்	-	வீரசொட்டன் தலைவனாக நியமிக்கப்பட்டான்
செட்டிகுளம்	-	அருணகேசன் தலைவனானான்.
துணுக்காய்	-	சொத்தையன் குறவன் தலைவனாகப் பதவியேற்றான். (குளங்கள் கட்டுபவர்.)
கிழக்கு மூலை மற்றும்		
மேற்குமூலை	-	சிங்கவாகு.
மேல்பற்று	-	நிலவினார் வீரன்.
கரிக்கட்டு மூலை	-	திடவீரசிங்கம்.
மரிரைம்பற்று (?)	-	கேப்பையினார், யாப்பையினார், மற்றும் மூக்கையினார் ஆகியோர். இவர்கள் முள்ளியவளையில் இருந்து கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தையாண்ட கூழங்கைச் சக்கரவர்த்திக்குத் திறை செலுத்திய வண்ணமிருந்தனர்.

இது நடைபெற்ற காலம் கலியுகம் 3420 ஆண்டாகும் (கி.பி.319). JPLM.p.13. ¹

தவறான காலம் என்பது கல்வெட்டை மொழிபெயர்த்த திரு பிற்றோவின் கருத்தாகும்.

1. In the meantime Virasota was appointed as chief of Mannar; Arunakesan chief of Cheddikulam; Chotayankuravan, tank-builder, chief of Tunukkay, Sinkavaku chief of Kilakkumulai and Metkumulai; Nilavanar Viran chief of Melpattu, ; and Tidavirasingam, chief of Karikkaddumulai. Keppayinar, Yappayinar, and Mukkayinar were appointed chief's of the maritime pattus. They resided at Mulliyavalai and paid tribute to Kulankaichchakkiravarti at Jaffna. It was in Kaliyuga 3420.(A.D.319).JPLM.p.13.

இதன் பின்னர் வன்னியர்கள் பற்றிய வரலாறு யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் இரண்டு நூற்றாண்டுகளின் பின்னரே (சுமார் 9ம் நூற்றாண்டில்) குறிக்கப்படுகிறது. JPLM.p15. ¹

கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு :

இந்த நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசத்திலிருந்த திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தைப்பற்றி தமது தேவாரத்திரட்டிலே பாடியுள்ளார்.

கி. பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு :

எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கேதீஸ்வரத்தைப் பற்றி பதிகம் பாடியுள்ளார்.

1. The next notice of the Vanniyas in the history refers to a period two centuries later. JPLM..p15.

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு :

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : JPLM.

சாலிவான சகாப்தம் 515 இன் (கி.பி.593) பின், யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் இரண்டு நூற்றாண்டுகளின் பின்னரே (ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலே) வன்னியரைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ராஜவம்சத்தை உருவாக்கிய விஜய மன்னனின் சகோதரனின் பரம்பரையில் வந்த உக்கிர சிங்கன் என்னும் மன்னன், யாரும் எதிர்பாராத வகையில் திடீரென இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை மீது படையெடுத்து இலங்கையின் வட பகுதியைக் கைப்பற்றி, குதிரைமலையில் இருந்து ஆட்சியை நடத்தினான். அப்போது இலங்கையின் தென்பகுதியை வேறு ஒரு அரசன் ஆட்சி செய்தான். உக்கிரசிங்க அரசன் வன்னியைக் கடந்து சென்றபோது ஏழு வன்னியர்களும் தாமாகவே முன்வந்து கப்பம் செலுத்தினர். வன்னியர்களின் மூதாதையினர் கோணேசர் கோயிலுக்கு வழங்கியதைப் போன்று கப்பம் செலுத்தவேண்டுமென அதிகார பூர்வமாக உக்கிர சிங்க அரசன் கட்டளையிட்டான். JPLM.p.15. ¹

முந்தைய குளக்கோட்டு மன்னனும் உக்கிரசிங்கசேனன் என அழைக்கப்பட்டமை கிங்கு கவனிக்கத்தக்கது. இதன்படி யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட தமிழ் மன்னர்களுக்கு வன்னியர்கள் கப்பம் செலுத்த வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்திருந்தமையும் தெரிய வருகிறது.

1. The next notice of the Vanniyas in the history refers to a period two centuries later. It is stated that Ukkira Sinkam, a prince of the dynasty founded by King Vijayas' brother, made a descent upon Ceylon from India and subdued the northern half of the country, reigning from Kuthiraimalai; while another king ruled over the southern territories. Passing through the Vannis he "received the voluntary submission of the seven Vanniyas and imposed a tribute upon them, which he enjoined should be paid to the temple of Konesar, as had been done by their predecessors" JPLM.p.15.

பத்தாம் நூற்றாண்டு :

“மும்முடிச் சோழமண்டலமாக இலங்கையைச் சோழப் பேரரசின் கீழ் 992-3 முதல் 1070 வரை சோழர் ஆட்சி புரிந்த காலத்திலே வன்னிப் பிரதேசமும் அவர்களுடைய பராமரிப்பிலே நின்று நிலவியது.”¹

“ராஜராஜ சோழன் (985-1015) காலத்தில் இலங்கை சோழர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த போது வன்னியர் இலங்கைக்கு வந்தனர்.”²

மாமடுவில் உள்ள கல்வெட்டிலே ஐந்தாம் கல்சப்ப (937-54.கி.பி) அவருடைய ஆட்சிக்காலத்தின் பதின்மூன்றாவது ஆண்டிலே இந்தக் குளத்தையும் வேறு குளங்களையும் தான் திருத்தியதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 1886ம் ஆண்டு இந்த அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. Sessional Papers,1886,p.185. JPLM.p313.³

1. பேராசிரியர். பொ. பூலோகசிங்கம். - கட்டுரை
2. “வன்னியரும் வன்னிப் பிரதேசமும்” என்ற தலைப்பில் செல்வி க. தங்கேஸ்வரி மருதநிலா மலர் கட்டுரை பக்கம்-8.
3. Mamadu.- Inscription by KassapaV.(937-54 A.D.), stating that in his thirteenth year he repaired this and other tanks . Sessional Papers,1886,p.185. JPLM.p313.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் உள்ள குருந்தன் குளத்திற்கு முன்றாவது மகிந்தன் (கி.பி.937-1013) தனது தாயாருடனும் எட்டு வயது மகளுடனும் விஜயம் செய்துள்ளார். இங்கு பௌத்த சூறவிகள் தியானம் செய்வதற்காக இருந்துள்ளார்கள். அங்கு ஏற்பட்ட உரிமைப் பிரச்சினை காரணமாக அரசனே ஒரு கல்வெட்டைப் பொறித்ததாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

குருந்தார்க்குளத்தில் முன்றாவது மகிந்துவினால் (கி.பி.937-1013) வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டில் தானும் தாயாரும் (?) மகளும் தனது ஆட்சிக்காலத்தின் எட்டாவது ஆண்டில் அவ்விடத்திற்கு விஜயம் செய்ததாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. இலங்கையிலேயே மிகவும் பெரிய கற்பாறையொன்றில் எழுதப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு இதுவாகும். இதன் அநேக பகுதிகள் சிதைந்துள்ளன.....JPLM.p.314. ¹

1. Kuruntankulam- Inscription by Mahindu III. (937-1013.A.D.), who visited the tank with his mother (?) and daughter in the eighth year of reign. It was on slab, and is one of the largest inscription in the Island, but for the most part now illegible.....JPLM.p.314.

அடங்காப்பற்றில் வன்னியர் வரலாறு :

இலங்கைக்கு வன்னியர்கள் பல தடவைகள் வந்திருக்கிறார்கள். யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற நூலில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், மற்றும் கல்வெட்டு போன்ற பகுதிகளில் வன்னியர்கள் வந்ததாகக் குறிப்பிடப்படும் ஆண்டுகள் தவறுதலாகக் குறிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அடங்காப்பற்றுக்கு வந்ததாகக் கூறப்படும் வன்னியர்களுக்கான வரலாற்றில் ஒரு தொடர்பு இருப்பதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இதுவரை கிடைத்த வரலாற்றுச் சான்றுகளின் ஊடாக தென்னிந்தியாவில் ஆட்சி செய்தவர்கள் இலங்கை மீது பலமுறை படையெடுப்புகளை நடத்தியுள்ளனர். இவற்றுள் முக்கியமாக இரண்டைக் குறிப்பிடலாம்.

1. பாண்டி மன்னர்களின் படையெடுப்பு (கிழக்கிலங்கை)
2. சோழ மன்னர்களின் படையெடுப்பு.

பாண்டியர், சோழர் ஆட்சிக்காலங்களில் நடைபெற்ற படையெடுப்புகளை, கோயில் தரிசனத்திற்காக இலங்கைக்கு வந்ததாகவும், கோயில்களைத் திருத்திக் கட்டியதாகவும் வரலாறுகள் கூறுகின்றன. படையெடுப்புகள் நடைபெறும் போது கிந்தப் பிரதேசங்கள் செழிப்புற்ற நிலையில் இருந்திருக்கின்றன.

தென்னிந்திய படையெடுப்புகள் அடிக்கடி இலங்கையின் கிரண்டு கரையோரமாக இடம்பெற்றுள்ளன. பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இலங்கையின் கிழக்கு கரையோரமாக வந்துள்ளனர். கிழக்குக் கரையோரமான முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளில் பௌத்த சமயப் பரம்பலும், கண்ணகி வழிபாடும் அதிகரித்துக் காணப்பட்டதைச் சான்றுகளாகக் கூறலாம்.

முல்லைத்தீவிலிருந்து தெற்கு திசையில் கரையோரமாகச் சென்றால் கொக்கிளாய், கொக்குத்தொடுவாய் போன்ற இடங்களுக்குச் செல்லலாம். அங்கு தென்னமரவடி என்றொரு இடம் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தில் பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்திறங்கியபடியால் அதனை தென்னவன் மரவடி என்று அழைத்ததாகவும், பின்னர் அது திரிபடைந்து தென்னமரவடி ஆகியதாகவும் வரலாறு உண்டு.

சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இலங்கையின் மேற்குக் கரையோரமாக இலங்கை வந்துள்ளமை தெளிவாகிறது. நெடுந்தீவுக் கடலும், மன்னார் மாந்தைத் துறைமுகமும், புத்தளம், சீலாபம் கரையோரப் பகுதிகளும் இதற்கெனப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை வரலாறுகள் சுட்டுகின்றன. வடமேற்குக் கரைகளில் வந்திறங்கியவர்கள் அடங்காப்பற்றினூடாக தென்னிலங்கை சென்றுள்ளனர்.

மன்னார் மாந்தை, மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் வந்திறங்கிய தென்னிந்திய அரசர்கள் கழக்கிலங்கை மற்றும் தென்னிலங்கை சென்ற போதெல்லாம் அடங்காப்பற்றிலிருந்த ஆட்சியாளர்கள் அவர்களுக்கு மரியாதையுடன் பண்டங்களை பரிமாறி வந்துள்ளனர். இது காலப்போக்கில் திறையாக மாறி தொடர்ச்சியான பாரம்பரியமாக இடம்பெற்றுள்ளதை வரலாற்றின் பல இடங்களில் பல காலப் பகுதிகளில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதேசங்களில் காணப்படும் பாடல் பெற்ற திருக்கேதீஸ்வரம், முனிஸ்வரம் போன்ற சீவ வழிபாட்டுத்தலங்கள் இதற்குச் சான்று பகருகின்றன.

பாண்டியர் படையெடுப்பு -

வரலாறுகள் மற்றும் கோவில் பதிகங்களின்படி முதலில் பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்த அரசன் இலங்கைக்கு வந்து திருகோணமலை கோணேஸ்வரர் கோவிலையும், தம்பலகமம் சிவன் கோவிலையும் கட்டுவித்தான். அல்லது திருத்திக் கட்டினான். இந்தக் கோவில்களைப் பராமரிக்க பாண்டி நாட்டிலிருந்து ஏழு வன்னியர்களை அழைத்து வந்து ஏழு வயல் வெளிகளில் குடியேற்றினான். அவர்கள் விவசாயம் செய்து அதன் வருமானத்தில் கோணேசர் கோயிலைப் பராமரித்து வந்தனர்.

பாண்டிய மன்னன் தென்னாடு திரும்பி அங்கு காலமாகிறான். அங்கிருந்து பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்த 59 வன்னியர் குடும்பத்தினர் வந்த சேருகின்றனர். அவர்களுக்கு மத்தியிலும் அதிகாரப் போட்டிகள் நிலவியதால் பலர் கொலை செய்யப்படுகின்றனர். பின்னர் அப்பகுதி ஏழு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஆட்சி செய்யப்படுகிறது. திருகோணமலைக்கு வந்து கோணேசர் கோயிலைத் திருத்தியவன் குளக்கோட்டு மன்னன் என்றே வரலாறுகளில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இது இலங்கையின் கிழக்குப் பகுதியில் இடம் பெற்ற வன்னியர்களின் குடியேற்ற வரலாறாகும்.

கழக்கிலங்கை மற்றும் தென்னிலங்கை ஆகியவற்றின் மீது பாண்டியர்களின் படையெடுப்பு பற்றிய ஆய்வுகள் விவாக்கப்பட்ட வேண்டும்.

சோழர் படையெடுப்பும் - அடங்காப்பற்றும் :

பாண்டு மன்னன் அனுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்த காலத்தில் சோழ அரசன் அடங்காப்பற்றினூடாக திருகோணமலைக்குச் சென்று தம்பலகமம் சிவன் கோவிலைத் திருத்தினான். அப்போது அனுராதபுரத்திலிருந்த பாண்டு அரசனின் படையினர் அங்கு அனுப்பப்பட்டனர். சோழ மன்னனின் படை பலத்தையும் செயற்றிறனையும் கண்ட படையினர் அனுராதபுரம் (கன்டி) திரும்புகின்றனர். பின்னர் சோழநாட்டைச் சேர்ந்த மன்னன் எது வித இடையூறுமின்றி ஆட்சி நடத்தியதாகக் கூறப்படுகின்றது. இவனையும் குளக்கோட்டு மன்னன் என்றே வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஐயையுங்க வீர வரராஜ சிங்கம் என்ற சோழ இளவரசன் திருமணம் செய்ய விரும்பி அனுப்பிய செய்தியைக் கேள்வியுற்ற சிங்க கேது என்ற அரசன் சோழர் குல இளவரசியான சமதுதியை 60 வன்னியர்களுடன் அனுப்பி வைக்கிறான். இலங்கை வந்த வன்னியர்களுள் ஒருவர் தேசராத வீர வரராஜ சிங்க அரசனுக்கு திசாவையாக நியமிக்கப்படுகிறார். எஞ்சிய 59 பேர் அடங்காப்பற்றுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். அவர்கள் பனங்காமத்திலிருந்து ஆட்சி செய்தனர்.

முள்ளியவளை, கணுக்கேணி, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு போன்ற பகுதிகளை வன்னியர்களால் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வர முடியாமல் போகவே உதவி கேட்டு இந்தியாவிற்கு தூதனுப்புக்கிறார்கள். இவர்கள் அனுப்பிய தூதுவன் திருச்சிராப்பள்ளியிலும் மதுரையிலும் இந்தச் செய்திகளைத் தெரிவித்தான்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்து வரசிங்க ஆராய்ச்சி தலைமையிலான குழுவினர் முல்லைத்தீவுக்கு வந்தனர். பின்னர் முள்ளியவளைக்குச் சென்று சுதேசிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டனர்.

மதுரையிலிருந்து மாப்பாணர்களும், வெள்ளாளர்களும், தமது குடிமக்கள் சகிதம் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேருகின்றனர். இளஞ்சிங்க மாப்பாணன் தலைமையிலேயே இவர்கள் வந்தனர். பின்னர்

முள்ளியவளை, கணுக்கேணி, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவுப் பகுதிகளில் இருந்த சுதேசிகளை அடக்கி அங்கு அரசர்கள் போல் தம்மை ஆக்கிக் கொண்டனர். இந்தப் போராட்டத்தில் வன்னியர்களும் கலந்து கொண்டனர். அதில் 54 வன்னியர்கள் உயிரிழக்க ஐந்து வன்னியர்கள் எஞ்சினர்.

பனங்காமத்தில் இருந்த ஐந்து வன்னியர்களும் தென்னிந்தியா திரும்ப எண்ணி முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்திலிருந்த இளஞ்சிங்க மாப்பாணனை அழைத்து அவனை வன்னியனாக நியமித்து யாழ்ப்பாணம் சென்று அங்கிருந்து தமிழ் நாட்டிற்குப் புறப்பட்டனர். அவர்கள் சென்ற படகு திமிங்கலத்தால் அழிக்கப்படுகிறது. ஐந்து வன்னியர்களும் உயிரிழக்கின்றனர்.

இதேவேளை தென்னிந்தியாவிலிருந்த வன்னிச்சிமார் 60 பேரும் தமது கணவன்மாரைத் தேடி இலங்கை வருகின்றனர். செல்விவாய்க்காலில் வந்திறங்கிய வன்னிச்சிமாரிடம் அவர்களது கணவன்மார் 59 பேரும் உயிரிழந்த செய்தி கூறப்படுகிறது. இந்தத் தகவல் இளஞ்சிங்க மாப்பாணனாலேயே அனுப்பப்பட்டது. வன்னிச்சிமாரில் ஒருவர் அனுராதபுரம் நோக்கிச் செல்கின்றார். ஐந்து பேர் அடங்காப்பற்றுக்குச் செல்கின்றனர். மிகுதி 54 பேரும் தீமுட்டி தம்மைத் தானே அழித்துக் கொள்கின்றனர். அவர்களுடன் வந்த நம்பிமாரும் உயிர் நீத்ததாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

அடங்காப்பற்றை ஆட்சி செய்த இளஞ்சிங்க மாப்பாணன் வன்னியர்கள் ஆட்சி செய்த ஐந்து பற்றுக்களையும் வன்னிச்சிகளிடம் ஒப்படைத்தான். ஐந்து வன்னிச்சிமாரும் அயிந்தி (அயிலாந்தி) என்றழைக்கப்பட்டவர்களைத் திருமணம் செய்து ஐந்து பற்றுக்களையும் ஆட்சி செய்தனர். இவர்களுடைய ஆட்சியின் பின்னர் இளஞ்சிங்க மாப்பாணனுடைய மகன் திசை விளங்கு மாப்பாணன் அடங்காப்பற்றின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றான்.

அனுராதபுரத்திலிருந்த வன்னியனின் இளைய மகனும் திசாவையுமான இன்னாதித்தன், தென்னிந்தியா சென்று மருங்கூரில் ஜெயதுங்க வன்னியனின் மகளான குருசியை திருமணம் செய்து கொண்டான். பின்னர் அங்கிருந்து படை திரட்டி வந்து வன்னி முழுவதையும் தனது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தான். இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தை கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தியின் பரம்பரையைச் சேர்ந்த கனக சக்கரவர்த்தி ஆட்சி செய்து வந்ததாக யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் (பிறிற்றோவின் மொழிபெயர்ப்பு) கூறுகிறது.

அண்மையில் ஒட்டுகூட்டான் முத்தையன்கட்டு குளத்தின் ஒரு பகுதியில் உள்ள சிதைவுகளை ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் கிந்திரபாலா, சோழர் குலத்தைச் சேர்ந்த சிற்றரசன் ஒருவன் ஆட்சி செய்திருப்பதற்கான ஆதாரங்களாக இவை இருக்கிறதெனக் கூறியதாக முல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம் தெரிவித்தார்.

கரைப்பிட்டி வன்னியன் :

தென்னிந்தியாவிலிருந்து 49 வன்னியர்கள் அடங்கிய இன்னுமொரு பிரிவினர் வன்னியில் இருக்கும் தமது சாதியினருடன் சேர்ந்து கொள்வதற்காக இரண்டு வள்ளங்களில் வருகின்றனர். கரைப்பிட்டி வன்னியனும் அவனது மனைவி அம்மை நாச்சியாரும் வந்த வள்ளத்தில் வன்னியர்களின் மனைவிமாரும் யாழ்ப்பாணத்தை வந்தடைந்தனர். வன்னியர்கள் வந்த மற்ற வள்ளம் நெடுந்தீவுக் கடலில் காணாமல் போய் விடுகிறது. கரைப்பிட்டி வன்னியன் கந்தரோடையில் தற்காலமாக தங்கியிருந்தான். வன்னிச்சிமாரும் அவர்களுடன் வந்த ஏனையவர்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் கஷ்டத்துடன் வாழ்க்கை நடத்தினர்.

இவர்கள் திருகோணமலைப் பிரதேசத்தில் இருந்த வன்னியர்களைத் தேடி வந்தவர்களா? அல்லது அடங்காப்பற்றிலிருந்த மாப்பாணர்களையும் வெள்ளாளர்களையும் தேடி வந்தவர்களா? என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும். ஏனெனில் இவர்கள் வரும்போது அடங்காப்பற்று இளஞ்சிங்க மாப்பாணனுடைய ஆட்சியில் இருந்தாலும் வன்னிச்சிமார் ஐந்து பேர் அயிந்திகளைத் திருமணம் செய்து அப்பிரதேசத்தை ஆட்சி செய்து வந்தனர். இந்த வரலாறு ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்.

வரலாற்றுத் தெளிவுகள் :

- ★ கோணேஸ்வரர் கோவிலைக் கட்டிய அரசன், குளக்கோட்டன் என்றே பாடல்களில் குறிக்கப்படுகிறது. ஆனால் பாண்டி நாட்டிலிருந்தே வன்னியர்களை அரசன் அழைப்பித்ததாக வரலாறு தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறது. மேலும் 59 வன்னியர்கள் இவர்களுடன் வந்து சேருகின்றனர். இவர்கள் அரசனின்றி சிறிது காலம் விவசாயச் செய்கையில் ஈடுபட்டனர். காலப் போக்கில் இவர்களுக்கிடையே அதிகாரப் போட்டி ஏற்பட்டு பலர் உயிரிழக்கின்றனர். கிறுதியாக ஏழு பேர் மிஞ்சினர்.
- ★ தம்பலகமம் சீவன் ஆலயத்தை கட்டிய அரசன் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவன். இவனும் குளக்கோட்டன் என்றே யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அரசன் கோயிலைத் திருத்திக் கொண்டிருந்த போது அனுராதபுரத்திலிருந்து பாண்டு மன்னனின் படைகள் அங்கு சென்றன. பின்னர் சோழ அரசனின் படை பலத்தைக் கண்டு அவர்கள் திரும்பி அனுராதபுரம் சென்றனர்.
- ★ சோழ இளவரசியின் திருமண பந்தத்திற்காக அனுப்பப்பட்ட 60 வன்னியர்கள் சோழ நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள். இவர்களில் 59 பேர் அடங்காப்பற்றிற்கு அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள் பனங்காமத்தில் ராஜதானியை அமைத்து அதிகாரம் செலுத்தி வந்தனர். ஒருவர் அனுராதபுரத்திற்கு திசையாக (திசாவை) நியமிக்கப்பட்டார்.
- ★ அடங்காப்பற்றில் அதிகாரம் செலுத்திய 59 வன்னியர்களும் முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தை தமது அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டு வர உதவி கேட்டு தென்னிந்தியாவிற்கு தூதனுப்பினர். இந்த அழைப்பையேற்று திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து வரசிங்க ஆராய்ச்சியின் தலைமையில் வந்த குழுவினர் முள்ளியவளையில் குடியேறினர். மாப்பாணர்களும், வெள்ளாளர்களும் அவர்களது குடி மக்களும் மதுரையில் இருந்து வந்தனர். அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறினர்.
- ★ மாப்பாணர்களின் தலைவனான இளஞ்சிங்க மாப்பாணன் தலைமையில் முல்லைத்தீவு, புதுக்குடியிருப்பு, முள்ளியவளை, கணுக்கேணி, குமுளமுனை போன்ற பிரதேசங்களில் இருந்த சுதேசிகள்

- கூர்த்தப்பட்டனர். அங்கு அவர்கள் அதிகாரம் செலுத்தினர். இந்தப் போராட்டத்தில் 54 வன்னியர்களும் உயிரிழந்தனர். ஐந்து வன்னியர்கள் எஞ்சியிருந்தனர்.
- ★ ஐந்து வன்னியர்களும் இந்தியா செல்ல விரும்பி முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்திலிருந்த இளஞ்சிங்க மாப்பாணனை அழைத்து அடங்காப்பற்றுக்கு அதிபதியாக்கினர். மாப்பாண பரம்பரையினரின் அடங்காப்பற்று ஆட்சி இளஞ்சிங்க மாப்பாணனுடனேயே ஆரம்பிக்கிறது.
- ★ வன்னியர்கள் சென்ற படகு கடலில் திமிங்கலத்தால் அழிக்கப்படுகிறது. வன்னியர்களைத் தேடி வந்த வன்னிச்சீமாரிடம் வன்னியர்கள் உயிரிழந்த செய்தி கூறப்பட்டது. அவர்களில் 54 பேர் ஆட்சி உரிமை கில்லாத காரணத்தாலும் கணவன்மார் கிறந்ததைச் சகிக்க முடியாததாலும் செல்லி வாய்க்காலில் தீழுட்டி உயிரிழக்கின்றனர்.
- ★ எஞ்சிய ஆறு வன்னிச்சீமாரில் ஒருவர் அனுராதபுரம் சென்று அங்கிருந்த அவரது கணவருடன் (திசாவையுடன்) சேர்ந்து கொள்கிறார்.
- ★ ஐந்து வன்னிச்சீமாரும் அடங்காப்பற்றுக்குச் சென்று தமது கணவன்மார் ஆட்சி செய்த ஐந்து பற்றுக்களின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றனர். இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பு இளஞ்சிங்க மாப்பாணனால் ஒப்பந்த அடிப்படையிலேயே வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- ★ வன்னிச்சீமார் அயிந்திகளை மறுமணம் செய்து கொண்டனர். அயிந்திகளுக்கு (அயிலாந்தி) ஆட்சியில் எவ்வித உரிமைகளும் வழங்கப்படவில்லை. வன்னிச்சீமார் தமக்குத் துணையாக வந்த நம் பிமாரை மறுமணம் செய்ததாகவும் வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன.
- ★ வன்னிச்சீமாரின் ஆட்சி முடிவடைந்ததும் உடன்படிக்கையின்படி இளஞ்சிங்க மாப்பாணனுடைய மகன் திசை விளங்கு மாப்பாணன் அடங்காப்பற்றின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றான்.
- ★ பிற்காலத்தில் அயிந்திகளைத் திருமணம் செய்த வன்னிச்சீமாருக்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் அடங்காப்பற்றின் ஆட்சி உரிமைகளுக்காக போராடினர். இது காலத்துக்குக் காலம் இடம்பெற்றுள்ளது.

- ★ காலப்போக்கில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்காக மாப்பாணர்களும் வன்னிச்சீமாரின் பரம்பரையினரும் ஒன்றாகக் கலந்து திருமண பந்தத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். இந்தக் கலப்பு இலங்கையின் வட கிழக்கு உட்பட அனைத்து தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலும் இருந்துள்ளன.
- ★ குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்னர் அடங்காப்பற்றில் ஆட்சி உரிமைக்காக போராடியவர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த வன்னியர்களின் உண்மை வாரிசுகளாக இருக்கவில்லை.
- ★ அனுராதபுரம் (நுவரகலாவெவ) திசாவையாக இருந்த வன்னியனுடைய கிளைய மகன் கின்னாதித்தன் இந்தியா சென்று ஜெயதுங்க வன்னியனுடைய மகளைத் திருமணம் செய்தான். அங்கிருந்து படை திரட்டி வந்து அடங்காப்பற்றை தனது அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தான். கிவன் தான் வன்னியர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன் என்பதை நிரூபிக்கவும் மாப்பாணர்களுடைய அதிகாரத்தை குறைக்கவும் எடுத்த முயற்சியாகத்தான் இதனைக் கொள்ள வேண்டும்.
- ★ இதுவே சிங்கள மன்னர்களுக்கும் அடங்காப்பற்றில் அதிகாரத்திலிருந்து மாப்பாணர்களுக்குமடையே ஏற்பட்ட வெறுப்பிற்கான காரணமாகும்.
- ★ அநேகமாக தென்னிந்தியாவில் இருந்து படகுகளில் வருபவர்களின் தொகை 60 அல்லது 59 அல்லது 49 என்றே குறிக்கப்படுகிறது.
- ★ இறுதியாக வரலாற்றாசிரியர்கள் அடங்காப்பற்று என்ற பெயரை மழுங்கச் செய்து வன்னி என்ற பெயரை நிலை நிறுத்தி ஆய்வுகளைச் செய்துள்ளார்கள் என வரலாற்றாசிரியர் ஜே.பி.லூயிஸ் தெரிவித்துள்ளார்.

அத்தியாயம் 4

அடங்காப்பற்றில் வெளிநாட்டவர்

பதினோராம் நூற்றாண்டு

“ராஜாவலிய”

ராஜாவலிய என்ற நூல் வன்னி நாட்டை ஆண்ட பல அரசர்களைப்பற்றிக் கூறுகிறது. 1055ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1110 ம் ஆண்டு வரை இலங்கையை ஆண்ட விஜயபாகு மன்னன் ஆட்சிக் காலத்தில் இடம் பெற்றவையே இதில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. வன்னியில் இருந்த அரசர்கள் பலர் விஜயபாகுவின் அரண்மனைக்கு வந்து பலவித பரிசில்களை வழங்கி கௌரவித்தனர். அதற்குப் பதிலாக அரசனும் பலவித அன்பளிப்புகளை கொடுத்து மகிழ்ந்தான். The Traditional Home land of Tamils-1996, by Mr.A.R.Arudpragasam.p.33. ¹

சூளவம்சம்

முதலாம் விஜயபாகு (கி.பி.1059-1114) சோழரை இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்றுவதில் வெற்றி கண்டபோதும் வேளைக்காரப் படைத் தலைவரான சில வன்னித் தலைவர்கள் இலங்கையிலேயே தங்கிவிட்டனர். அவர்களது சேவை சிங்கள மன்னர்களுக்கும் தேவைப் பட்டதுதான் அதற்கு முக்கிய காரணம். மேலும் இவ்வன்னித் தலைவர்கள் சிங்கள மன்னர்களை எதிர்க்கும் அளவு வலிமை பெற்றிருந்தனர் என்பது மற்றொரு காரணம். இவர்கள் அனைவரும் பொலனறுவைப் பிரதேசத்திலேயே இருந்தனர். ²

வன்னிநாட்டில் ஆட்சியில் இருந்த வன்னியர்களே முதலாம் விஜயபாகுவை சந்தித்துள்ளனர் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளலாம்.

1. Raja Valiya speaks of many different Kings of Wannu within the kingdom Pihitty, came there with great many presents, and appeared before the king Wijayabahoo who also gave them, different presents, as marks of the honour and much pleased them. The Traditional Home land of Tamils-1996, by Mr.A.R.Arudpragasam. p.33.

2. சூளவம்சம் அத்தி.. LX. குறிப்பு 36-44 - மருதநிலா - க. தங்கேஸ்வரி

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு :

இரண்டாம் கஜபாகு (1137-1153) பொலன்னறுவையில் ஆட்சி செய்த போது முதலாம் விஜயபாகுவின் மருமகனான மானாபரணனும் அவனது தம்பிகளாகிய, கீர்த்தி பூநீமேவன், பூநீ வல்லபன் ஆகியோரும் பொலன்னறுவையிலிருந்த வேளைக்காரப்படையினரின் துணை கொண்டு, 2ம் கஜபாகுவிற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தனர்.¹

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை : JPLM

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு பற்றி ஜே.பி.லூயிஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை. ஆனால் யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் வன்னியர்களின் வரலாறு தொடர்கிறது என்று தெரிவித்துள்ளார். வன்னிநாட்டில் ஆட்சியிலிருந்த வன்னியர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சியிலிருந்த மன்னர்களுக்கும் சிங்கள மன்னர்களுக்கும் இடையில் மாறுபட்ட காலங்களில் கலகங்களை தூண்டி விடுபவர்களாக இருந்தனர் JPLM.p.16.²

1. துளவம்சம் : அத்தி. LXIII குறிப்பு 24.29. க. தங்கேஸ்வரி மருதநிலா, ப. 8.
2. The only other reference to the Vanniyas in the Vaipavamalai speak of them as at different times fomenting insurrections, particularly among the Sinhalese subjects of the king of Jaffna.. JPLM.p.16

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு :

வரலாற்றுக் குறிப்புகள் :

“கி.பி. 1215 ம் ஆண்டு தொடக்கம் 1255 ம் ஆண்டு வரை கலிங்க மாகோன் ஆட்சி பொலன்னறுவையில் இடம்பெற்றுள்ளது.”¹

மாகன் என்ற காலிங்க சக்கரவர்த்தி இலங்கையின் பெரும் பகுதியினை கி.பி. 1215 முதல் 1242 வரை ஆண்டவன். யாழ்ப்பாணத்துக்கும் அவன் ஒருகால் அரசனானான் என இலங்கை வரலாறு கூறும். அவனே காலிங்க சக்கரவர்த்தியாவான்.

கி.பி. 1245 ம் ஆண்டளவில் சந்திரபானு என்ற சாவகனொருவன் இலங்கை மீது படையெடுத்து இலங்கையின் பல பாகங்களை ஆக்கிரமித்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் சாவகச்சேரியைக் கைப்பற்றினான்.²

சாவகர் ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 1247 தொடக்கம் 1262 ம் ஆண்டுவரை நடைபெற்றது.³

மாகனின் மகன் சந்திரபானு எனவும், அவன் தனது தந்தைக்கு ஒத்தாசை புரிய வந்தவன் என்றும் பரண விதான கூறுகிறார்.⁴

இலங்கையில் பாண்டியர் மேலாதிக்கம் 1262 முதல் 1310 வரை.⁵

1. பேராசிரியர் பொ.பூலோகசிங்கம், க.தங்கேஸ்வரி ஆகியோரின் கட்டுரைகள்.
2. கலாநிதி க.செ. நடராஜா - வையாபாடல் ஆய்வுரை.
3. பேராசிரியர் பொ.பூலோகசிங்கம் - கட்டுரை
4. புராதன இலங்கையின் தமிழ் சிங்கள உறவுகள்-லயனல் சரத்-பக் :32
5. பேராசிரியர்.பொ.பூலோகசிங்கம் கட்டுரை.

யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்

- சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்-1928.

கி.பி.13ம் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த அரசர்கள் :

காலிங்க ஆரியச் சக்கரவர்த்தி	- முதலாம் செகராசசேகரன்
	- கி.பி. 1242 ம் ஆண்டு
குலசேகர -சிங்கை-ஆரியன்	- முதலாம் பரராசசேகரன்
குலோத்துங்க-சிங்கை-ஆரியன்	- இரண்டாம் செகராசசேகரன்
விக்கிரம- சிங்கை-ஆரியன்	- இரண்டாம் பரராசசேகரன்
வரோதய-சிங்கை-ஆரியன்	- மூன்றாம் செகராசசேகரன்
மார்த்தாண்ட-சிங்கை-ஆரியன்	- மூன்றாம் பரராசசேகரன்
குணபூசண-சிங்கை-ஆரியன்	- நாலாம் செகராசசேகரன்
வீரோதய-சிங்கை- ஆரியன்	- நாலாம் பரராஜசேகரன்
	- கி.பி. 1344ம் ஆண்டு ¹

யாழ்ப்பாணத்தில் அரசர்கள் ஆட்சி செய்த ஆண்டுகள், நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய "யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்" என்ற நூலில் குறிக்கப்பட்டவாறு தரப்பட்டுள்ளது. இந்த நூல் 1928 ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டதாகும்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனத்தில் கூறும் காலிங்க ஆரியச் சக்கரவர்த்தியும், சாவகன் என்ற அரசனும் ஒருவரையே குறிக்கின்றது. 1242 தொடக்கம் 1262 வரை ஆட்சி செய்தார் எனவும் கொள்ளலாம்.

1. வையாபாடல் - பதிப்பாசிரியர் - கலாநிதி க.செ.நடராஜா-1980 - பக்.6..

மாக யுகத்தில் (கி.பி. 1215) பிரதான ராச்சியத்திலிருந்து பிரிந்து சென்று தனியொரு பிரிவாக விளங்கிய வடக்குப் பிரதேசம் இரு நூற்றாண்டுகளாக சிறப்பானதொரு பின்னணியின் கீழ் வளர்ச்சி கண்டிருந்தது. ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே சைவ சமயம் அங்கு வாழ்ந்த மக்களிடையே செல்வாக்கு பெற்றிருந்தது.¹

கி.பி.13ம் நூற்றாண்டில் கலிங்கமாகன் (கி.பி.1215-1255) பெரும்படையுடன் இலங்கைக்கு வந்தான். அவன் பொலனறுவையைக் கைப்பற்றி, ரஜரட்டை முழுவதையும் இலங்கையின் வேறு சில பகுதிகளையும் ஆட்சி செய்தான். இவனுக்கு உதவியாக இவனுடைய உபராஜன் ஜயபாகு (குளக்கோட்டன்) இவனுடன் இணைந்து செயற்பட்டான். இவர்களுடைய காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் இருந்து மதுரை, தொண்டமண்டலம் காளிகட்டம், காரைக்கால், திருச்சிராப்பள்ளி, மருங்கூர், புத்தூர், முதலிய இடங்களில் இருந்து பல வன்னித்தலைமைகள் வரவழைக்கப்பட்டு மாகோனின் ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருந்த ரஜரட்டைப் பிரதேசத்தில், மன்னார், சிலாபம், திருகோணமலை, தம்பலகாமம் வெருகல், திருக்கோயில் முதலிய இடங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர்.²

மன்னார், சிலாபம், திருகோணமலை, தம்பலகாமம், வெருகல், திருக்கோயில் போன்ற இடங்களில் பிரசித்தி பெற்ற சீவன் ஆலயங்களும், வேறு இந்து ஆலயங்களும் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1. புராதன இலங்கையின் தமிழ் சிங்கள உறவுகள்-லயனல் சரத். பக்கம் 33.

2. க. தங்கேஸ்வரி - மாகோன் வரலாறு - மருதநிலா-1996-பக்கம் 33,34,35.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை - Brito

யாழ்ப்பாணத்தை சங்கிலி என்ற மன்னன் ஆட்சி செய்தபோது தென்னாட்டிலிருந்த 49 வன்னியர்கள் வன்னியிலுள்ள தமது உறவினர்களுடன் சேர்வதற்காக கடற்பயணத்தை மேற்கொண்டார்கள். அவர்களை ஏற்றி வந்த படகு நெடுந்தீவிற்கு அண்மையில் உள்ள கடற்பகுதியில் அமிழ்ந்து விடுகிறது. அவர்களுடைய மனைவிமாரான வன்னிச்சிமாரும், கரைப்பிட்டி வன்னியனும் அவனது மனைவியான அம்மை நாச்சியாரும் மற்றுமொரு கப்பலில் சுகமாக யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்தனர். இவர்கள் தம்முடன் நிறையச் சொத்துக்களையும், பலவகை சேவைகளுக்கான சேவகர்களையும் அழைத்து வந்திருந்தனர். கடலில் தவறிப்போன தமது உறவினர்கள் வரும்வரை வன்னிக்குச் செல்லாமல் காத்திருந்தனர். சிறிது காலத்தின் பின்னர் விதவைகளான வன்னிச்சிமார் வறுமையின் பிடியில் தள்ளப்பட்டனர். இவர்கள் வேறு வேறு கிராமங்களுக்குப் பிரிந்து சென்று வாழ்ந்தனர். அவர்களுடன் வந்த சேவகர்களின் வருமானத்தில் வாழ்ந்தும் வந்தனர். கரைப்பிட்டி வன்னியன் ஓடைக்குறிச்சி என்றழைக்கப்பட்ட கந்தரோடையில் தற்காலமாக வாழ்ந்து வந்தார். Yalpana Vaipavamalai - Translated by .C.Brito-1879. page 34.¹

1. In this king's (Sangkili) reign forty nine Vanniyar from Thennadu set sail with intention of joining their caste in the Vannis. The vessel which carried them was lost in the sea near Nedun-thivu and all were drowned. But their wives, the Vannichchimar, and one Karaip-piddi- Vanniyan and his wife, Ammai- Nachchiyar, who sailed in other vessels, safely reached Yalpanam with their dependants and treasures and awaited here the arrival of their missing companions before proceeding to the Vannis. After a time the widowed Vannichchimar being reduced to poverty, they dispersed into various villages and subsisted upon the earnings of their slaves and dependants. Karaip-piddi-vanniyan resided temporarily at Kantharodai then called Odaikkurichchi. Yalpana Vaipavamalai Translated by C.Brito-1879. page 34.

பதினாலாம் நூற்றாண்டு :

1325-1348 வரை யாழ்ப்பாணத்தை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி மார்த்தாண்ட பரராஜசேகரன் ஆட்சி செய்தான்.

இபின் பட்டுட்டா - இலங்கை விஜயம். - 1344.

1344 ஆண்டு இபின் பட்டுட்டா என்ற சுற்றுலாப் பிரயாணி யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்தார். இவரை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி மார்த்தாண்ட பரராஜசேகரம் (1325-1348) என்ற அரசன் வரவேற்று அவரது விருப்பப்படி அவர்களுடைய முன்னோர் ஆதாமின் பாதம் பதிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் இடத்திற்கு (சிவனொளிபாதம்) செல்வதற்கு தன்னுடைய பிரதிநிதிகளுடன் பல்லக்கு ஒன்றையும் கொடுத்து அனுப்பி வைத்தான். இபின் பட்டுட்டா தனது குறிப்புகளிலே தான் எவ்வாறு யாழ்ப்பாண அரசனால் வரவேற்கப்பட்டு உபசரிக்கப்பட்டார் என்பதை விரிவாக குறித்து வைத்துள்ளார். A.R.Arudpragasam "The Traditional Homeland of the Tamils" p.56,57,58.¹

1. Ibn Batuta visited the Kingdom of Jaffna in 1344 when he was received by the King of Jaffna Arya Chakaravarti Marthanda Pararajasekaran (1325-1348) and toured Southern Sri Lanka with the help of guides provided by the Arya Chakarawarti. Ibn Batuta described in detail his appreciation of the treatment he received from the King of Jaffna.

கடலில் மிகவும் பலம் பொருந்தியவனான ஆரியச் சக்கரவர்த்தியை நான் முதலில் சந்தித்தபோது என்னை எழுந்து நின்று வரவேற்றார். எனது விருப்பத்தைக் கேட்டார். இந்தத் தீவிற்கு வந்ததற்கான உண்மையான காரணம் எனது மூதாதை ஆதம் கால் பதித்த இடத்திற்கு விஜயம் செய்வதேயாகும் எனத் தெரிவித்தேன்.

அரசர் தனது சேவகர்கள் தோளில் சுமக்கும் ஒரு பல்லக்கைத் தந்தார். நாங்கள் எமது பயணத்தை ஆரம்பித்தோம். ஒருநாள் பயணத்தின் பின்னர் ஒரு ஆற்றை மூங்கில்களால் செய்யப்பட்ட படகில் கடந்து “மனர் மண்டலி” என்ற நகரத்தை வந்தடைந்தோம். அந்த நகரம் மிகவும் அழகானது. அந்தப் பிரதேசத்தின் எல்லையில் இருந்த அரசன் எம்மை வரவேற்று உபசரித்து அனுப்பினான். The travels of Ibn Batuta. Trans.Rev.Samuel Lee.p.184.¹

1. “The king of Ceylon Ayari Shakarti by name, has considerable forces by sea. When I was first admitted to his presence, he rose and received me.....

.....and ask for what you wishI answered; My only disire in coming to this island was to visit the blessed foot of our forefather Adam....

.....He then gave me a palanquin, which his servants carried upon their shoulders....

.....We then proceeded our journey; and on the first day crossed river in a boat made of reeds, and entered the city of Manar Mandali, which is handsome, and situated at the extremity of the territory of the infidle king, who had entertained and sent us out.”

The travels of Ibn Batuta. Trans.Rev.Samuel Lee.p.184.

யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்

- சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை விமர்சனத்திலே பதினாலாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் (கி.பி.1301-1344ம் ஆண்டுவுரை) யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்தவர்களின் விபரங்களைப் பகுத்து தரவில்லை. ஆனால் 1344க்குப் பின்னர் விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

விக்கிரசிங்கை-ஆரியன் - இரண்டாவது பரராஜசேகரன்

வரோதய சிங்கை-ஆரியன் - மூன்றாவது செகராஜசேகரன்

மார்த்தாண்ட சிங்கை-ஆரியன் - மூன்றாவது பரராஜசேகரன்

குணபூசண சிங்கை-ஆரியன் - நாலாவது செகராஜசேகரன்

விசோதாய-சிங்கை-ஆரியன் - நாலாவது பரராஜசேகரன்
1344 - 1379. (25ஆண்டுகள்)

சயவீர சிங்கை- ஆரியன் - ஐந்தாவது செகராஜசேகரன்
1380 -1413 (33ஆண்டுகள்)

குணவீரசிங்கை-ஆரியன் - ஐந்தாவது பரராஜசேகரன் -1414-

கனகசூரிய-சிங்கை-ஆரியன் - ஆறாவது செகராஜசேகரன்

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை - JPLM

யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட மன்னர்களுள் விசோத்தாய-சிங்கை-ஆரியன் என்பவன் வன்னியர்களை வெற்றி கொண்டு வன்னியைக் கொள்ளையடித்தும் துறையாடியும் சென்றான். இதன் பின்னர் சிங்கள மன்னர்கள் யாழ்ப்பாண எல்லையிலுள்ள பிரதேசங்களைப் பிடிப்பதற்கு உதவி செய்ய முடியாது என்று கூறிய காரணத்தினால் யாழ்ப்பாண அரசர்களுடன் சேர்ந்து கொள்வதுதான் சிறந்த கொள்கையாகும் என வன்னியர்கள் தீர்மானித்து அவர்களுடன் சமாதானமாக இருக்கத் தீர்மானித்தனர். JPLM.p.16.¹

இதன் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் விசோத்தாய மன்னனுடைய பேரன் அரசனாகப் பதவியேற்றான். ஆனால் குணவீர-சிங்கை-ஆரியன் என்பவன் சிங்கள மன்னர்களிடமிருந்து பல பிரதேசங்களை பலவந்தமாகப் பிடித்து அவற்றை தமிழர்கள் வாழும் பிரதேசங்களுடன் இணைத்தான். JPLM.p.16.²

சிங்கள மன்னர்களுடைய பிரதேசங்கள் சிலவற்றைப் பிடித்ததாக கூறப்பட்டாலும் அவை எந்தப் பிரதேசங்களென குறிப்பிடப்படவில்லை. இது வன்னிப்பிரிவுகளையே குறிக்கிறதெனவும் கொள்ளலாம். ஏனெனில் யாழ்ப்பாணத்தில் குணவீரசிங்க ஆரிய மன்னனுடைய ஆதிக்கம் இருந்ததாக வையாபாடல் கூறுகிறது. இந்த யுத்தம் முடிவடைந்ததும் அரசன் யாழ்ப்பாணம் மீண்டதாகவே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. At last Visotaya-sinkai-ariyan, one of the kings of Jaffna, succeeded in reducing them to subjection and "gave up the Vannis to rapine and plunder". The Vanniyas then betook themselves to the Sinhalese king, who declined to assist in an invasion of the territories of the king of Jaffna, and consequently they found it their best policy to make their peace with the latter. JPLM.p.16.
2. Visotaya's grandson, the next king but one, Kunavira -sinkai Ariyan, stated to have wrested some districts from the Sinhalese king and to have colonized them with Tamils. JPLM.p.16.

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு :

யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம் : சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

இந்த நூற்றாண்டின் முதல் 13 ஆண்டுகளும் ஐந்தாவது செகராச சேகரன் என்ற சயவீர-சிங்கை ஆரியனால் (1380-1413 வரை) யாழ்ப்பாணம் ஆட்சி செய்யப்பட்டது.

கி.பி. 1414ம் ஆண்டு தொடக்கம் குணவீர-சிங்கை ஆரியன் என்ற ஐந்தாவது பரராசசேகரன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்தான்.

செண்பகப் பெருமாள் - (சப்புமல் குமாரன்)

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை - JPLM

குணவீர சிங்கை ஆரியனுடைய (ஐந்தாவது பரராஜசேகரன்) மகன் கனக-சூரிய-சிங்கை-ஆரியன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த காலத்தில் வன்னியர்கள் சிங்கள மன்னர்களுடன் சேர்ந்து அவனுடைய ஆட்சிக்கு எதிராக சதி செய்ய ஆரம்பித்தனர். இதனால் கனகசூரிய சிங்கை ஆரியன் (ஆறாவது செகராஜசேகரன்) பல ஆண்டுகளாக ஆட்சியிலிருந்து தப்பி தலைமறைவாய் இருந்தான். Brito,pp20-22, JPLM.p.16.¹

இக்காலத்தில் சிங்கள நாட்டின் அரசனாக இருந்தவன் ஆறாவது பராக்கிரமபாகுவாகும். இவன் வன்னியின் பதினெட்டுப் பற்றுக்களை தனது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தான் என்று திரு.ரேணர் "இலங்கைச் சரித்திரச் சுருக்கம்" என்ற நூலிலே தெரிவித்துள்ளார். JPLM.p.16.²

1. During the reign of Kanaka-suriya-sinkai-ariyan, who succeeded his father Kunavira, the Vanniyas again began intriguing with the Sinhalese, with the result that king was driven into exile for many years. (Brito,pp20-22, JPLM.p.16.
2. In Turnour's "Epitome of the History of Ceylon" it is stated of Prakrama Bahu VI, who reigned 1410-1462 A.D., that he reduced the eighteen pattus of the Vanni under subjection. JPLM.p.16.

“கனக தூரிய சிங்கை ஆரியனுடைய யாழ்ப்பாண சிங்காசனப் பெயர் ஆறாவது செகராசசேகரனாகும். இந்த அரசன் ஆட்சி தொடங்கிய காலத்திற்கான சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் 1450 ஆண்டு செண்பகப் பெருமாள் (சப்புமல் குமாரன்)என்ற சிங்கள நாட்டு வீரன் யாழ்ப்பாண (ஆறாவது செகராசசேகரனை) கனகதூரிய சிங்கை ஆரியனைத் தோற்கடித்து 17 ஆண்டுகள் கி.பி.1467 வரை ஆட்சி நடத்தினான் என்பது வரலாறு”¹.

“புராதன இலங்கையின் தமிழ் சிங்கள உறவுகள்” :

வயனல் சரத்

“ஆறாம் பராக்கிரமபாகு மன்னர் கோட்டையை ஆட்சி புரியும் வேளையில் (கி.பி.1412) யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்டு வடக்குப் பிரதேசத்தை ஆரியச் சக்கரவர்த்தி ஒருவரே ஆட்சி புரிந்து வந்தார். வடஇந்தியாவுடன் தொடர்புடைய ராஜபுத்திர வம்சத்தைச் சேர்ந்த இவர் இலங்கையின் தெற்கேயும் தனது அதிகாரத்தைப் பரப்பும் நோக்கில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தார். இதன் காரணமாக வடக்கே வாழ்ந்த தமிழ் மக்களுக்கும், தெற்கே வாழ்ந்த சிங்கள மக்களுக்குமிடையிலான விரிசல் வளர்ந்து கொண்டே போனது.

.. . . ஆறாம் பராக்கிரமபாகு மன்னர் சிங்கள மக்களிடையே “சப்புமல் குமாரய” எனும் பெயரால் பிரசித்தி பெற்றிருந்த சம்பத்பெருமாள் அல்லது செண்பகப் பெருமாள் எனும் தளபதியின் உதவியைப் பெற்றுக் கொண்டே ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சியை கவிழ்க்க முடிந்தது. வடக்கில் சைவசமயம் சிறப்புற்றிருந்த வேளையில் வடக்குப் பிரதேச மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒருவரை அங்கு அனுப்புவது உசிதமென உணர்ந்து சப்புமல் குமாரயாவை அனுப்ப அரசன் தீர்மானித்தான். இவன் அப்போது பராக்கிரமபாகுவின் தமிழ்ப் படைத் தளபதியாக இருந்த பனிக்கலவன் என்பவரின் புதல்வனாவான். சப்புமல்லின் தாயார் ஒரு சிங்களப் பெண்மணி.

ஐயவர்த்தனபுரி இராச்சியத்தில் பலம் பொருந்திய சேனாதிபதியாகிய சப்புமல், சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பது தெளிவாகின்றது. இக்காலத்தில் கோட்டை இராச்சியத்தில் சிவன் கோவிலும், கந்தசுவாமி கோவிலும், சப்புமல் குமாரனின் குடும்பத்தினர்களின் தூண்டுதல் காரணமாக கட்டப்பட்டிருக்கலாம். இக்கோயில்கள் பற்றி தொட்டகமுவ ராகுல தேரர்வர்களால் எழுதப்பட்ட “செலகினி சந்தெச” எனும் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சப்புமல் குமாரனின் படையில் தமிழ், சிங்கள, துலுமலல ஆகிய இனங்களைச் சேர்ந்த படைவீரர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர். வடக்கே வசித்த மக்கள் இப்படையினருக்கு எதிராக செயற்படவில்லை. ஆரியச் சக்கரவர்த்தி ராஜபுத்திர படையொன்றின் துணையுடன் யாழ்ப்பாணத்தை அடக்கியாண்டதாக கருதப்படுகின்றதெனில், சப்புமல் தமிழர்களுக்கெதிராகவன்றி, ராஜபுத்திரர்களுக்கு எதிராகவே யுத்தம் புரிந்துள்ளார் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

போர்த்துக்கேய நாட்டைச் சேர்ந்த வரலாற்றாசிரியரான கௌடோ அவர்கள் சப்புமல் தமிழ் இளவரசர் எனக் கூறியுள்ளார். சௌரத் பரணவிதானவும் ஆறாம் புலனேகபாகுவின் தெதிம சிலாசனம் தொடர்பாக எழுதிய விமர்சனத்தில் கௌடோ அவர்களின் கூற்று ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதெனச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஆறாம் புலனேகபாகு இளவரசன் பராக்கிரமபாகுவின் புதல்வன் எனின் இவனுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட புரட்சியை சிங்களப் புரட்சி என முக்கியத்துவம் அளித்து காட்டப்படுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

ஆறாவது பராக்கிரமபாகுவின் மரணத்திற்குப் பின்னர் கி.பி.1467ல் கோட்டையின் பிரதான மன்னராக, தமிழினத்தைச் சேர்ந்த நன்னூர் துணையாழ்வாரின் புதல்வர் இரண்டாம் ஐயபாகு என்ற பெயரில் முடிசூடுவதற்கு ஸ்ரீ ராகுல தேரர் அவர்களும் பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கியிருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் யாழ்ப்பாணத்தையாண்ட சப்புமல் குமாரன் திருப்தியடையவில்லை. மாறாக தமிழ் சேனையொன்றைத் திரட்டி வந்து கோட்டை மன்னருடன்

1. வையாபாடல் - பதிப்பாசிரியர். கலாநிதி.க.செ.நடராஜா.

போர் தொடுத்து அம்மன்னர் மடிந்து விடவே கி.பி. 1469ல் ஆறாம் புவனேகபாகு எனும் அரச குல நாமத்தில் முடிசூடினார் என்று அந்த நூலில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சபுமல் குமாரன்(செண்பகப்பெருமாள்) மீண்டும் கோட்டைமீது படையெடுத்துச் சென்றதும் ஆரிய மன்னன் கனக சூரிய சிங்கை-ஆரியன் (ஆறாம் செகராசசேகரன்) கி. பி.1467ல் அல்லது 1469ல் மீண்டும் யாழ்ப்பாண ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான்”¹.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளுக்கும் சிங்கள மன்னர்களுக்கும் கிடையில் நடந்த போர்களில் பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்த வன்னியர்கள் ஆரிய தமிழ் மன்னர்களின் பக்கமும், சபுமல் குமாரயா கோட்டை இராச்சியத்தைக் கைபற்ற படையெடுத்தபோது சோழ நாட்டைச் சேர்ந்த வன்னியர்கள் அவன் பக்கமும் தமது ஆதரவைத் தந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

முள்ளியவளையில் யாழ்ப்பாண மன்னனான பரராஜசேகரன் ஆட்சி செலுத்தியதற்கான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. முள்ளியவளை காட்டுவிநாயகர் கோவிலில் வன்னியர் காலத்தில் வெள்ளைக்கை நாச்சியாரால் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட விநாயகர் விக்கிரகம் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண மன்னனான பரராஜசேகரனே முள்ளியவளையில் கோட்டையையும் ஆலயத்தையும் கட்டியதாக வையாபாடலை ஆதாரம் காட்டி முல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம் முல்லைவெளி நடராஜன் ஆக்கிய முள்ளியவளை திருவருட் காட்டு விநாயகர் அலங்கார அணிந்துரையிலே (1999) தெரிவித்துள்ளார்.

கோயிலுக்கு முன்னால் உள்ள குடிமனைப் பகுதியில் பரராஜசேகர மன்னன் வாழ்ந்த கோட்டையின் சிதைவுகளைத் தமக்கு, தனது முன்னோர் காட்டியதாக வன்னி வரலாற்றாசிரியர் முல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம் தெரிவிக்கிறார்.

ஆறாம் பரராஜசேகரன் மற்றும் ஏழாம் செகராஜசேகரன் என்பவர்கள் சங்கிலிக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் அரசு செய்த மன்னர்கள் எனவும், சங்கிலி மன்னன் 1519 ல் யாழ்ப்பாண அரசை கைக்கொண்டான் எனவும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கணக்கிட்டு கூறியுள்ளார். இவர்கள் (கனக-சூரிய-சிங்கை ஆரியன்) ஆறாம் பரராஜசேகரனின் புதல்வர்களாவர்.

வையாபாடல்:

தென்னிலங்கை அரசர் சிலர் கொடுங்கோலோச்சிய காரணத்தால் குடிசனங்கள் பரராஜசேகரனிடம் முறையிட, அவன் தம்பியரோடு படை நடத்திச் சென்று பகையரசை அடக்கினான். பின்னர் ஆறாம் பரராஜசேகரனாகிய அவன் தென்னிலங்கையிலே கோயிலொன்று கட்டுவதற்காகத் தன்னிகர் தொண்டைமண்டலந் தன்னில் உகந்தருளும் கன்ன தேவருக்கு திரு முகமனுப்பினான்.

யாழ்ப்பாணத்திலே செகராஜசேகரனையும், வாவெட்டியிலே சங்கிலியையும் அரசு பரிபாலிக்க வைத்து, அவர்கள் தமையனான பரராஜசேகரன் முள்ளியவளையில் இருந்து பேரரசோச்சி வந்தான் என்றும், தன் தம்பியவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும், வாவெட்டியிலும் எவ்வாறு பரிபாலனம் நடத்தினார்களென மாதந்தோறும் ஆங்காங்கு சென்று கண்காணித்து வந்தானென்றும் வையாபாடல் கூறுகிறது. தனது கோட்டைக்கருகே வன்னியநாதனை அங்கு அரசாள வைத்தான். இது “தன்கோட்டைக் கருகாக வன்னியநா தனையங்கட்சார வைத்து” (செய்யுள்-98) என்ற வரிகள் பரராஜசேகரனுடைய கோட்டைக்கருகில் வன்னியநாதனுக்கு ஒரு கோட்டையமைத்துக் கொடுத்தமையும், “வன்னி நாதனும் வாள்கொடு தன்னுயிர் மடித்தான்” (செய்யுள்101) என்ற வையாபாடல் வரிகள் பரராஜசேகரனுக்கும் வன்னியர்களுக்குமுள்ள தொடர்புகளை விளக்குகின்றன.¹

இந்த வரலாற்றோடு வையாபாடல் முடிவடைந்துள்ளது.

1. “புராதன இலங்கையின் தமிழ் சிங்கள உறவுகள்” - 2000 - வயனல் சரத் பக்கம்-32,33,34.

1. வையாபாடல் -பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி க.செ.நடராஜா-1980.

கி.பி. 1467 வரை சப்புமல்குமாரன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்துள்ளான். சுமார் 17 ஆண்டுகள் ஆட்சிசெய்த காரணத்தால் கி. பி. 1450 தொடக்கம் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி செய்ததாகக் கொள்ளலாம். 1414 ஆம் ஆண்டு ஐந்தாம் பரராஜசேகரனின் ஆட்சி யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்தது. பரராஜசேகரனின் ஆட்சிக்காலத்தில் சப்புமல்குமாரன் ஆட்சியை கைப்பற்றவில்லை. அதற்கு முன்னரே பரராஜசேகர மன்னனின் ஆட்சி இடமாறியுள்ளது.

வையாபாடலில் தென்னிலங்கை என்று குறிப்பிடுவது அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசத்தையேயாகும். இதன்படி ஐந்தாம் பரராஜசேகர மன்னன் முள்ளியவளையில் அரசோச்சியமை ருகப்படுத்தப்படுகிறது. பரராஜசேகர மன்னன் தென்னிலங்கையில் கோயில் கட்டுவதாகக் குறிப்பிடுவது முள்ளியவளை காட்டு விநாயகர் கோவிலாக இருக்கலாம் எனக் கொள்ளமுடியும்.

பரராஜசேகர மன்னனுக்கும் வன்னியில் ஆட்சி செய்தவர்களுக்கும் கிடையிலான தொடர்பு மேலும் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். முல்லைமணி தெரிவிக்கும் வெள்ளைக்கை நாச்சியார் யார்? கிவருக்கும் பரராஜசேகரனுக்கும் கிடையில் உள்ள தொடர்பு என்ன? வன்னி நாதன் என்று வையாபாடல் குறிப்பிடும் அரசன் யார்? கிவனை பரராஜசேகரன் ஏன் அரசனாக நியமித்தான்? என்பன ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியவையாகும்.

சங்கிலி மன்னன் வாவெட்டியில் அரசோச்சினான் எனக் குறிப்பிடுகிறது. இந்தக்காலம் 1414ம் ஆண்டிற்கு பிற்பட்ட பகுதியாகும். ஆகவே 1515ம் ஆண்டு ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற சங்கிலி மன்னனும் வேறு வேறாக இருக்க வேண்டும் அல்லது வாவெட்டியில் இருந்த சங்கிலியின் பரம்பரையாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

வாவெட்டி

ஒட்டுசுட்டானுக்கு வடகிழக்கே ஐந்து அல்லது ஆறு மைல் தொலைவில் வாவெட்டைக்குளம் இருக்கிறது. இங்கிருந்து குருவிச்சையாறு ஆரம்பமாகிறது. JPLM p.6,¹

கிதற்கு அண்மையில் இருக்கும் வாவெட்டி மலையில் கோயிலும் கட்டிடச் சிதைபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. கிது ஒரு கிராஜதானியாக விளங்கியமைக்கான அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன.

The Kuruvichchai Aru which rises at Vavaddikulam near Oddusuddan.... some five or six miles North East of Oddusuddan JPLM p.6,

அத்தியாயம் 5

அடங்காப்பற்றில் ஐரோப்பியர்

பதினாறாம் நூற்றாண்டு :

1505ம் ஆண்டு போர்த்துகேயர் காலியில் வந்திறங்கினர். அப்போது இலங்கையில் ஒன்பது இராஜதானிகள் இருந்தன.

முதலாவது இராஜதானி - கோட்டை. பிரதான நகரம் கொழும்பு. (வர்த்தக தளம்) தீவின் மேற்குக் கரையில் உள்ள கடற்றுறை முகம் இந்த நகரத்தின் பெயர் கொழும்பு. இந்த நகருக்கு அண்மையில் “கொட்டா” என்ற இடம் உள்ளது. இதன் அர்த்தம் கோட்டையாகும்.

இரண்டாவது இராஜதானி - காலி

மூன்றாவது இராஜதானி - ஜாஎல

நாலாவது இராஜதானி - தனவக்க.

ஐந்தாவது இராஜதானி - கன்டே (கன்டி-அனுராதபுரம்)

ஆறாவது இராஜதானி - மட்டக்களப்பு.
(இலங்கையின் கிழக்குக்கரை)

ஏழாவது இராஜதானி - திருகோணமலை
(மட்டக்களப்பிற்கு வடக்கே)

எட்டாவது இராஜதானி - விசம் (கடற்கரைப்பகுதியும், கன்டேக்கு மேற்கேயும்)

ஒன்பதாவது இராஜதானி - யாழ்ப்பாணப்பட்டம்.
(வடக்கேயுள்ள முனைப்பிரதேசம்)

ஒன்பது இராஜதானிகளும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தாலும், ஒவ்வொரு இராஜதானியும் நாட்டின் உட்பிரதேசத்தில் மற்றும் ஒரு இராஜதானியுடன் இணைந்துள்ளது

1600ம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட இலங்கைச் சரித்திரம் ஜோவாவோ டி பரோஸ். ப. 37

ஆதாரம் : The Traditional home Land of Tamils by A.R.Arudpragasam p. 50¹

கோட்டை கிராச்சியத்தின் மீது முதலில் போர்த்துகேயர் படையெடுத்தனர். ஆனால் அவர்களால் முழுமையான நிர்வாகத்தைக் கைப்பற்ற முடியவில்லை.

1. “ At present what is to the purpose of our history is to know that it is devoted into nine states, and each of these is called a Kingdom.....The first and most notable....which lies in the western part of the Island,and have most of the sea-ports and the best, that there are in it,the chief city of which is called Colombo.
Near to which is fortified place called cotacas we here say ‘fortress’
Another Kingdom lies to the south of this at the point of this Island, which they Galle,
.....and on the eastern side it confines with the Kingdom of Jaula....
.....and on the north with another called Tanavaca, and that which is in the midst of the interior of this land entirely surrounded by mountain ranges,
.....which it has in place of a wall, is the kingdom of Cande.
And along the sea coast of this island are these kingdoms Batecalou, which is the eastern most in it...
.....and between it and that of Cande, which lies to the west of it of it is another called Vilacem.....
.....and going along the coast of the island toward north above Batecalou is the kingdom of Triquinamale,.....
.....which by the coast upward comes to join another called Jaffnapatam, which is at the point of the island towards the north, the which kingdoms adjoin one another in the interior.
“The History fo Ceylon from the earliest Times to 1600 AD”.,
Joao de Barros, page 37. The Traditional home Land of Tamils by A. R. Arudpragasam p.50

வையாபாடல் :

“ஆறாம் பரராஜசேகரனை (கனகசூரிய சிங்கை ஆரியனை) பெயரை ஆறாம் செகராஜசேகரன் எனக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்.) செண்பகப் பெருமாள் (சப்புமல் குமாரயா) என்ற சிங்கள நாட்டு வீரன் கி.பி.1450ம் ஆண்டிலே தோற்கடித்து, யாழ்ப்பாணத்தில் பதினேழு ஆண்டுகள் ஆட்சி நடத்தினான். கி.பி. 1467ல் கனக-சூரிய-சிங்கை ஆரியன் மீண்டும் யாழ்ப்பாண ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான் என்பது வரலாறு.

ஆகவே கி.பி. 1467ம் ஆண்டுக்கும் கி.பி.1519 ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஆறாம் செகராஜசேகரனும் (கனகசூரிய-சிங்கை-ஆரியன்) அவனது புதல்வர்களாகிய ஆறாம் பரராஜசேகரனும், ஏழாம் செகராசசேகரனும் ஒருவர் பின் ஒருவராக ஆட்சி செலுத்தினர் என்று கூறல் பொருந்தும். இந்த 52 வருட காலத்தின் இறுதிப்பகுதியே ஏழாம் செகராசசேகரனின் ஆட்சிக் காலமாகும். அது 15 ம் நூற்றாண்டின் கடைசிப்பகுதியிலோ அன்றிப் பதினாறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலோ ஆரம்பித்திருக்கலாம்.”¹

இதன்படி ஆறாம் பரராஜசேகரன் 1509 ம் ஆண்டு வரையாவது ஆட்சி செலுத்தியிருக்க வேண்டும். ஏழாம் செகராசசேகரனின் ஆட்சி 1509 ம் ஆண்டுக்கும் 1519 ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்டதாகும்.

ஏழாம் செகராசசேகரனின் சகோதரன் சங்கிலி மன்னன் ஆகும். ஏழாம் செகராசசேகரனைக் கொலை செய்தே சங்கிலியன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான் என்பது வரலாறு. சங்கிலி மன்னன் யாழ்ப்பாண அரசைக் கைக்கொண்ட ஆண்டு கி.பி.1519 எனச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனத்தில் கணக்கிட்டு கூறியுள்ளார்.

1. வையாபாடல் - பதிப்பாசிரியர்.கலாநிதி க.செ.நடராஜா -1980. - பக்கம் - 7,8,6.).

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் :

1515ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் சங்கிலி மன்னன் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றான்.

1517ம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயரால் கொழும்பில் கோட்டை கட்டப்பட்டது.

தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த பிரான்சிஸ் சவேரியார் என்பவர் மன்னார் பிரதேசத்தில் கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்பும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருந்தார். இதனால் பலர் அங்கு மதம் மாறியிருந்தனர். மக்கள் மதம் மாற்றப்படுவதற்கு சங்கிலி மன்னன் மிகவும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வந்தான்.

1543ம் ஆண்டே கோட்டை இராச்சியம் போர்த்துக்கேய மன்னனின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் வந்தது. அப்போதும் அவர்களால் முழுமையான அதிகாரத்தைப் பெற முடியவில்லை.

1543ம் ஆண்டு முதன் முதலில் யாழ்ப்பாணத்திற்கு போர்த்துக்கேயரின் கப்பல் ஒன்று வந்து சேர்ந்தது.

1544ம் ஆண்டு மன்னாரில் மதம் மாறியோர் மீது சங்கிலி மன்னன் தாக்குதல் நடத்தினான். இந்தத் தாக்குதலில் மன்னாரில் அரசியல் நிர்வாகியாக இருந்த இளஞ்சிங்கம் அல்லது உரசிங்கம் என்பவனையும் கொலை செய்தான்.¹

கல்வெட்டின்படி மன்னார் செட்டிகுளம் உட்பட அனைத்து வன்னிப் பிரிவுகளிலும் வன்னியர்கள் ஆட்சி நடத்தி வந்தனர். கடலில் திமிங்கலத்தின் தாக்குதலால் உயிரிழந்த வன்னி மன்னர்களால் இளஞ்சிங்க மாப்பாணன் அரசனாகவும் கிரச்சிங்க மாப்பாணன் படைத்தளபதியாகவும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்த இளஞ்சிங்க மாப்பாணனின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவராகவே இளஞ்சிங்கம் இருக்கலாம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1. யாழ்ப்பாண இராச்சியம் : கலாநிதி. சி.க.சிற்றம்பலம். (பேராசிரியர்)

1545ம் ஆண்டு சங்கிலி மன்னன் போர்த்துக்கேயர் மீது தாக்குதலை நடத்தினான். இக்காலத்தில் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற விரும்பிய சங்கிலியின் மூத்த சகோதரன் பரநிருப சிங்கன் கத்தோலிக்க மதத்தை நாடினான்.

1560 ல் போர்த்துக்கேயர் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் மீது தாக்குதல் நடத்தினர். தாக்குதல் தோல்வியடைந்தது. ஆனால் அவர்களால் மன்னாரை முழுமையாகக் கைப்பற்ற முடிந்தது. அங்கு அவர்கள் கோட்டையொன்றையும் கட்டினர்.¹

நாச்சிமார் மான்மியம் - த. சண்முகசுந்தரம்

வன்னிநாச்சியார் மான்மிய கதைச் சுருக்கம். வன்னிவள நாட்டிலே வன்னியனார் ஆறு பேர் தனியரசு நடத்தி வந்தனர். இந்த ஆறு பேரும் தமிழ் நாட்டிற்கு தல யாத்திரை செய்ய விரும்பினர். எனவே தமது ஆட்சிப் பொறுப்பை தமது மாமன் நாகப்ப வன்னியனாரிடம் ஒப்படைக்க விரும்பினர். வன்னிமைத் தலைவர் ஆறு பேரும் ஒருமித்து போவது சரியில்லை என்றும், நாட்டிற்கு ஆபத்து ஏற்படலாம் என்றும் மாமன் நாகப்பர் எச்சரிக்கை செய்தார். மாமன் நாகப்பர் இருக்கும்போது ஆபத்து எதுவும் நிகழாது என்று கூறினர். வன்னியர் ஆறு பேரும் தமது தல யாத்திரையை ஒருமித்துத் தொடங்கினர். நாட்டை மாமன் நாகப்பர் ஆட்சி புரிந்து வந்தார்.

பெருமலையை ஆண்ட நம்பி என்பான் பேராசை பிடித்தவன். வன்னியனார் நாகப்பருக்குத் தொல்லை கொடுத்து ஆட்சியைக் கைப்பற்ற விரும்பினான் நம்பி. இவன் நாகப்பரின் நாட்டிலே உள்நாட்டுக் கலகத்தை தூண்டி விட்டான். நாகப்பர் இதனை அடக்கி விட்டார். பறங்கியரின் உதவியை நாடினான் நம்பி. பறங்கிப் படை வன்னியைத் தாக்கியது. நாகப்பர் இதனை முறியடித்தார். போர் முடியும் போது நாகப்பர் குதிரையிலிருந்து வீழ்ந்து இறந்தார்.

1. யாழ்ப்பாண இராச்சியம் - 1992. “யாழ்ப்பாண மன்னர்களும் போர்த்துக்கேயரும்” - முதுநிலை விரிவுரையாளர். திருமதி சோ. கிருஷ்ணகுமார் - கட்டுரை. பக்கம் : 68, 69, 70, 71, 72.

பறங்கியர் மேலும் தாக்கினர். வன்னிநாச்சிமார் ஆறு பேரும் ஆண் வேடம் பூண்டனர். ஆண் வேடத்தில் போரை நன்கு நடத்தினர். கைக்கூலிப் படையின் உதவியை பறங்கியர் நாடினர். இவர்களும் வன்னியர்கள் என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியது. இந்தப் படையைச் சேர்ந்த வன்னி வீரன் ஒருவன் பதுங்கியிருந்து வன்னித் தளபதியைத் தாக்கிக் கொன்றான். வன்னிப்படை நிலை குலைந்தது.

வன்னிச்சியர் ஆறு பேரும் அவர்களின் பணிப்பெண் பொன்னிச்சியும் தொடர்ந்து போரை நடத்தினர். பறங்கியரின் துப்பாக்கிப் படைக்கு, வன்னியரின் படையினால் ஈடு கொடுக்க முடியவில்லை. வன்னிப்படை சோர்வுற்றது. தோல்வியை ஏற்று பறங்கியர் கைப்பட்டு மாசடைய, இந்த வீரப்பெண்கள் ஏழ்வரும் உயிர்வாழ விரும்பவில்லை. ஆகவே தம்முயிரைப் போக்க இவர்கள் முடிவு செய்தனர். இந்த வீரச் செயலைக் கண்ட வன்னிப் பெருமக்கள் கற்புடைய இந்த ஏழு பேரையும் குலக்கடவுள் எனும் நிலைக்கு உயர்த்தினர். உயர்த்தி வழிபட்டனர்.

தலயாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு வன்னியர் ஆறு பேரும் நாடு திரும்பினர். நடந்தவற்றைக் கேட்டறிந்தனர். வன்னியர் ஆறு பேரும் பறங்கியருடன் தொடர்ந்து போர் நடத்தினர். நடத்தி இறந்தனர். இங்ஙனம் தனது சுதந்திரத்தை இழந்தது வன்னி.

“வன்னி நாச்சிமார் மான்மியம்” என்ற இந்த நூலிலே 53 செய்யுள்கள் இருக்கின்றன. இது ஏட்டு வடிவில் இருந்ததாக பேராசிரியர் ககணபதிப்பிள்ளை கூறியுள்ளார். வன்னி வள நாட்டின் வீரப்பெண்டிர் ஏழ்வருக்கும் யாழ்ப்பாணத்து காங்கேசன்துறையில் கோயில் ஒன்று இருக்கின்றது. இந்தக் கோயில் எழுந்த கதைபற்றி காங்கேசன்துறையில் வேறு ஏடு ஒன்றும் இருந்தது. இந்த ஏட்டுப்பாடல் இக்கோயிலுக்கே சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. இந்தக் கோவில் இருக்கின்ற வளவை “வன்னியனார் வளவு” எனப் பொதுமக்கள் அழைத்தனர். இதுவும் இந்த மான்மியப் பாடல் மூலம் தெரிகின்றது. வன்னிநாச்சிமார் கோவிலுக்கு வடக்கே குருநாதர் கோவில் இருக்கிறது. இதுவும் தொடக்கத்தில் கிராமியக் கோவிலாக இருந்தது. பின்னர் வேதாகம முறைக்கு மாறிவிட்டது.¹

¹ “நாச்சிமார் மான்மிய கட்டுரை”, தெல்லிப்பளை த. சண்முகசுந்தரம் 1983.

கல்வெட்டு : JPLM

செட்டிகுளத்தை போர்த்துக்கேயத் தலைவன் சிரத்தருவும் அவனது போர்த்துக்கேய பரிவாரங்களும் ஆக்கிரமித்திருந்தனர். போர்த்துக்கேயத் தலைவனை பிறிற்றோ “கார்லோ” என்று அழைத்துள்ளார். JPLM.p.12. ¹

ஒரு காலத்தில் போர்த்துக்கேயர் மன்னரைக் கைப்பற்றியபோது செட்டிகுளத்தையும் கைப்பற்றியிருந்தார்கள். திரு.ரேணரின் அறிக்கையின்படி(1811) தமது ஆட்சிக்கு முற்பட்ட இலங்கைப் படங்கள் பலவற்றில் செட்டிகுளம் பறங்கிச் செட்டிகுளம் என்ற பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டுள்ளது எனத் தெரிவித்துள்ளார். 1805 ம் ஆண்டு இரண்டாம் பதிப்பாக பேர்சிவல் சிலோன் என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட நூலில் திரு. ஏ. அரோஸ்மித் என்பவரால் இலங்கைப் படம் ஒன்று வரையப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவில் இருந்த மதிப்பிற்குரிய போர்த்துக்கேய தூதுவருக்குட்பட்ட பிரதேசம் இதில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப்படத்தில் செட்டிகுளம் “பறங்கிச்செக்கோ” எனவும், 1816ம் ஆண்டு பிலலெதஸ் என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட இலங்கைப் படத்தில் மிகவும் விளக்கமாக “பறங்கிச் செட்டிகுளம்” எனவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. JPLM.p.13. ²

1. Cheddikulam, by a Portuguese chief Chiraddaru(sic) and his Portuguese retinue. Mr.Brito calls him”Carlo”. JPLM.p.12 .
2. “that Cheddikulam was one for a time under Portuguese, I find it stated by Mr.Turnour in 1811 that Cheddikulam was called in most maps “Parengichitticolom”.

In the map published in Percival’s Ceylon (2nd.ed.,1805), which is described as “reduced from drawing in the possession of the Right Honourable the Commissioners for the affairs of India, by A.Arrow smith” it is called “Parengiecheco”. In the map published by Philelethes, dated 1816, it is written rather more successfully”Paringieseetocolom” JPLM.p.13.

ஐந்து வன்னியர்களும் சேர்ந்து போர்த்துக்கேயரை படு கொலை செய்தனர். பின்னர் வன்னியை ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆட்சி செய்தனர். இவை வன்னியின் ஐந்து பற்றுக்களென அழைக்கப்பட்டன JPLM.p.12. ¹

இந்தக் காலங்களில் வன்னிச் சுதந்திரப் பிரிவுகள் ஐந்தாகப் பிரிக்கப்பட்டன. ஆனால் உண்மையில் வன்னி நாலு பிரிவுகளாகவே இருந்துள்ளது. இந்த நான்கு பிரிவுகளும் வன்னியர்கள் அல்லது வன்னிச்சிகள் என்றழைக்கப்படும் தலைவர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்டன. ஆரம்பத்தில் இந்தத் தலைமைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள அரசர்களுக்கு திறை செலுத்தி வந்தனர். பின்னர் அவர்கள் சிங்கள மன்னர்களுக்கு கப்பம் செலுத்தினர். அடிப்படையில் வன்னித் தலைமைகள் சிங்கள அரசர்களுக்கு முழுமையான விருப்புடன் தமது திறையைச் செலுத்தவில்லை. பெயரளவில் வேறு ஒருவர் இருக்க மற்றும் ஒருவருக்கு திறை கொடுக்கும் மனப்பாங்குடனேயே இந்தத் திறை செலுத்தப்பட்டது. Brito,pp20-22 , JPLM.p.16. ²

கித்தூடன் கல்வெட்டுப்பற்றிய தகவல்கள் ஜே.பி.லூயிஸ்லுடைய நூலில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன.

1. Because the five Vanniyas slaughtered the Portuguese, divided the Vanni into five division and governed them, it has come to be called the five pattus of Vanni. JPLM.p.12.
2. In course of time the number of these semi-independent provinces or principalities of the Vanni became reduced to five, and eventually to four, each governed by a chief or chieftains under the title Vanniyan or Vannichchi, and these chiefs for some time paid tribute to the Tamil kings of Jaffna. Later still they paid tribute to the Sinhalese kings, “but their submissions to the latter was ostensible rather than real, and involved scarcely virtual submission.Brito,pp20-22 , JPLM.p.16.

வன்னி ஜந்து பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் மகாவன்னி (நுவரகலாவிய மாவட்டம்) என்று அழைக்கப்படும் சிங்கள வன்னி, கண்டி கிராஜதானிக்கு உட்பட்டதாக இருந்திருக்க வேண்டும். போர்த்துகேயரின் தாக்குதல் காரணமாக மன்னாரையும் செட்டிகுளத்தின் ஒரு பகுதியையும் வன்னியர் கிழந்திருந்தமையும் ஒரு காரணமாகும். ஏனெனில் இதன் பின்னர் மன்னார்பற்றிய விபரங்கள் குறிக்கப்படவில்லை. வன்னியர்கள் குளக்கோட்டன் ஆணைப்படி கோயிலுக்குத் திறை கொடுப்பதையே தமது கடமையாக நினைத்திருந்தபடியால் மற்றைய அரசர்களுக்கு திறை கொடுக்க விரும்பவில்லை.

கல்வெட்டில் உள்ள விடயங்கள் அடங்காப்பற்று வன்னியின் வரலாற்றோடு ஒட்டியிருந்தாலும் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்ற காலங்கள் தவறுதலாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வாக் கியமும் தனித்தனியாக ஆராயப்பட்டே நிகழ்வுகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் சம்பவங்கள் முன்னுக்குப் பின் மாறி மாறி குறிக்கப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாண வைபவமாலைபற்றிய மொழிபெயர்ப்பில் வன்னிபற்றிய குறிப்புகள் தொடர்ச்சியாக கில்லை. இதனால் சம்பவங்கள் மட்டும் கருத்தல் எடுக்கப்பட்டு அவை வரலாற்றோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

வன்னிப் பிரிவுகள் : JPLM

வன்னி நான்கு வன்னியர்களின் ஆட்சியில் இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் பின்வருமாறு இருக்கின்றன. 1865ம் ஆண்டில் திரு.டைக் அவர்களின் குறிப்பின்படி நான்கு வன்னியர்கள் ஆட்சி செய்துள்ளனர்.

- பனங்காமம் : உடையாவூர், பனங்காமம், துணுக்காய், மேற்குமூலை, சின்னச் செட்டி குளம், நடுச்செட்டிகுளம், கிழக்குமூலை வடக்கு, கிழக்குமூலை தெற்கு, புதுக்குடியிருப்பு ஆகிய ஒன்பது பற்றுக்கள்.
- மேல்பற்று : மூன்று மேல்பற்றுக்கள், முள்ளியவளை மொத்தம் நான்கு பற்றுக்கள்.
- கரிக்கட்டுமூலை : கரிக்கட்டுமூலை வடக்கு, கரிக்கட்டு மூலை தெற்கு ஆகிய இரண்டு பற்றுக்கள்.
- கருநாவல்பற்று : கருநாவல்பற்று வடக்கு, கருநாவல்பற்று தெற்கு ஆகிய இரண்டு பற்றுக்கள். JPLM..p.16.¹

1. From a diary entry of Mr.Dykes's (1865) it appears that there were four Vanniyas, one for Panankamam, which included nine pattus; Udaiyaur, Panankamam, Tunukkay, Metkumulai, Chinnacheddikulam, Naduchcheddikulam, Kilakkumulai North, Kilakkumulai south, and Putukkudiyiruppu; one for Melpattu, including four pattus, viz the three Melpattus and Mulliyawalai; one for Karrikaddumulai North and South; and one for Karunavalpattu North and South. JPLM..p.16.

இவற்றுள் அறுபத்தினாலு இடங்கள் (பண்ணைகள்) அடங்குகின்றன. இவைகளில் தொடர்ச்சியாக ஐந்து வருடம் பயிர்ச்செய்கைகள் இடம்பெற்றன. வன்னியர்கள் பதவியிலிருந்து இறக்கப்பட்ட பின்னர் இந்தப் பண்ணைகள் கைவிடப்பட்டன. பல பண்ணைகள் (இடங்கள்) வன்னியர்களின் அனுமதியின்றியே வேறு பலர் அவற்றைத் தமது சொத்துக்களாக்கிக் கொண்டனர்.

திரு. டைக்கினுடைய குறிப்பிலிருந்து பின்வரும் இடங்களை பிரித்து எடுத்துக் கொண்டுள்ளேன். ஆனால் இது முழுமையானதல்ல. முத்தெட்டு என்பது கண்டியப் பெயர். இதன் அர்த்தம் அரசருக்காகவோ அல்லது சொந்தக்காரருக்காகவோ விதைக்கப்படும் நிலங்கள். தற்காலிக குத்தகைக்கு கிராமத் தலைவனால் வழங்கப்படும் நிலம், சேவைகளை அல்லது கொடுக்கவேண்டிய கொடைகள் ஆகியவற்றிற்காக கிராமவாசிகள் சொந்தமாகக் கொண்டுள்ள வயல் நிலங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். முத்தெட்டு என்ற தமிழ் சொல்லுக்கான அர்த்தம் கிராமத்திற்கு அல்லது வழிக்கருகில் உள்ள விளை நிலமாகும்.. JPLM..p.16. ¹

1. There were sixty-four "places"(pannaikal) considered to belong to them. They continued to cultivate them for about five years after their deposition, and then gradually neglected them. Many of their places have come into the possession of others with or without their consent. From Mr.Dyke's Diary I have taken the following list of the places referred to, which however, is not quite complete. Apparently "muttettu" is the Kandyan word meaning "a field sown on account of the king or other proprietor, temporary grantee or chief of a village, as distinguished from the fields of other inhabitants of the village who are liable to perform services or render dues"(D'Oyly) There is a Tamil word muttaddu, meaning the part of the field nearest the village or path. JPLM..p.16.

பண்ணைகள் (வயல் வெளிகள் அல்லது இடங்கள்) பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

வவுனியா மாவட்டம் :

1. கிழக்கு மூலை தெற்கு : மாமடு, பிரப்பமடு, களுகொண்டமடு (கல்கண்டமடு).
2. கிழக்கு மூலை வடக்கு : முலெக்னி (மாளிகை), அரியான் குறிசுட்டகுளம், புளியங்குளம்.
3. சின்னச்செட்டிகுளம் : பாலியாறு, மாங்குளம், மருதமடு, பெரியதம்பனை, வேப்பங்குளம்.
4. மேற்குமூலை : கனகராயங்குளம், அருணன் குளம் (ஆவரங்குளம்)
5. பனங்காமம் : பனங்காமவயல், கோர்னயாகுளம், (கனகன் குளம்)
6. மேல்பற்றுக்கிழக்கு : அன்னதேவன்மடு, குளவிசுட்டான்.
7. மேல்பற்றுத்தெற்கு : பெரிய பூவரசங்குளம், மதியாமடு, துவரனேரி, விரானாயமுதலியாகுளம், மூன்றுமுறிப்பு, கத்திரிக் குளம்.
8. உடையாவூர் : நிரவி (நாவிக்குளம்), பூவரசங்குளம், கற்குளம் (கட்டியங்குளம்?) புளியமுத்தமடு (பழையவாடி), சலவைக்குளம், இத்திகுளம்.

1 In Vavuniya District.

1. Kilakkumulai South : Mamadu, Prappamadu, Kalukondamadu (Galkandamadu).
2. Kilakkumulai North : Mulegni (Malikai?), Ariyankurichuddakulam, Puliyanakulam.
3. Chennachcheddikkulam : Paliyaru, Mankulam, Marutamadu, Periyatampanai, Veppankulam.
4. Metkumulai : Kanakarayanakulam, Arunenakulam (Avaranakulam)
5. Panankamam : Panankamavayal. Kornayagakulam (Kanakankulam).
6. Melpatt East : Annatevanmadu, Kulavichuddan.
7. Melpatt South : Periya Puvarasankulam, Matiyamadu, Tuvaraneri, Viranaya Mutaliyakulam, Munrumurrippu, Katirikulam.
8. Udaiyaur : Niravi (Navikkulam), Puvarasankulam, Katkulam- (Kattiyankulam?), Puliamutamadu (sic)(Palaiyawadi?), Salavaykulam (sic), Itiikulam

முல்லைத்தீவு மாவட்டம் :

1. கரிக்கட்டுமுலை வடக்கு : குமாரபுரம், சீனட்டிவயல், சம்பானா (சம் புக் கண வெட்டுவான்) புல்லநித்திக்கேணி, மடத்துவயல் தண்ணியூற்று ஓடைவயல், அடையன்சந்தரை
2. கரிக்கட்டுமுலை தெற்கு : குமுளமுனைவயல், தனிக்கல்லுவயல், தட்டாமலை - ஒருபங்கு.
3. முள்ளியவளை : அழகன்முத்தெட்டு, அருணாசலதவசி முத்தெட்டு, கொட்டி வன்னிச்சி-முத்தெட்டு, இலங்கைநாராயண முதலியா முத்தெட்டு.
4. புதுக்குடியிருப்பு : அச்சிலாய்குளம் - ஒரு பங்கு, காயாவெளி - ஒரு பங்கு.
5. மேல்பற்று வடக்கு : தட்டாமலை, புதுக்குளம், அலைகல்லுப் போட்டகுளம், மகிழமோட்டை, மன்னாகண்டல், மானம்புல்லு-வெளி.
6. துணுக்காய் : தேராகண்டல், துணுக்காய் - ஒரு பங்கு. (JPLM.p.17)¹

அறுபத்தினாலு பண்ணைகள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் ஐம்பத்தினாலு பண்ணைகளினுடைய பெயர்களே தரப்பட்டுள்ளன. நடுச் செட்டிகுளம்பற்றிய விபரங்கள் தரப்படவில்லை. நடுச் செட்டிகுளத்தை பறங்கியருக்கு அடங்கிய பிரதேசமாகக் கொள்ளலாம்.

1 In Mullaitivu District

1. Karikkaddumuali North : Kumarapuram, Cinaddivayal, Sampana (Champukkana vedduvan), Pullantikkeni, Madatuvayal, Tanniyuttu, Odaivayal, Adainchantari.
2. Karikkaddumulai South : Kumilamunaivayal, Tanikkalluvayal, Taddamalai, a share.
3. Mulliyavalai : Alakan Mutteddu, Arunasalatavasi Mutteddu, Kottii Vannichchi Mutteddu, Ilankainarayana Mutaliya Mutteddu.
4. Putukkudiyiruppu : Achchilaykulam, a share; Kayaveli, a share.
5. Melpattu North : Taddamalai, Putukkulam, Alaikalluppodda kulam, Makilamoddai, Mannakandal, Manampullu-veli.
6. Tunukkay : Terakandal, Tunukkay, a share. (JPLM.p.17)

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் :

1565-70 வரை புவிராஜபண்டாரம், காசிநயினார் போன்ற அரசர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் சிம்மாசனம் ஏறினர்.

1570-84 வரை பெரியபிள்ளை செகராஜசேகரம் என்பவன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டான். இவனுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண அரசிடமிருந்து திறைபெற்றனர்.

1584-91 வரை புவிராஜபண்டாரம் செகராஜசேகரன் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சி நடத்தினான். அக்காலத்தில் மன்னாரிலிருந்து போர்த்துக்கேய அதிகாரிகள் யாழ்ப்பாண நிர்வாகத்தில் தலையீடு செய்தனர்.

1590 ம் ஆண்டு மன்னாரிலிருந்து போர்த்துக்கேயரை விரட்ட புவிராஜபண்டாரம் செகராஜசேகரன் தஞ்சாவூர் நாயக்க மன்னர்களின் உதவியுடன் மன்னார் மீது படையெடுத்தான். வெற்றிபெற முடியவில்லை.

1591 ம் ஆண்டு போர்த்துக்கேயர் இரண்டாவது முறையாக யாழ்ப்பாணத்தை தாக்கினர். புவிராஜபண்டாரம் கொலை செய்யப்பட்டான்.

1591 ல் எதிர்மன்னசிங்க குமாரன் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அரசனானான். இவர் பெரியபிள்ளை செகராஜசேகரத்தின் மைத்துனனாகும். பெரியபிள்ளை செகராஜசேகரம் காலத்திலேயே முதன் முதலில் போர்த்துக்கேயருக்கு திறை வழங்க ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் இவர்கள் போர்த்துக்கேயருக்கு சார்புடையவர்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

1591 ல் எதிர்மன்னசிங்க குமாரனுக்கும் போர்த்துக்கேயருக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் ஒன்று செய்யப்பட்டது. “இது நல்லூர் உடன்படிக்கை - 1591” என அழைக்கப்பட்டது.¹

1. “யாழ்ப்பாண இராச்சியம்” கலாநிதி. சி.க.சிற்றம்பலம்.

போர்த்துகேயரும் - அடங்காப்பற்றும் : JPLM

போர்த்துகேயர் யாழ்ப்பாண பட்டத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர் வன்னிக்கும் உரிமையுள்ளவர்களானார்கள். ஆனால் அவர்களின் ஆக்கிரமிப்பு கடற்கரைப் பிரதேசங்களைத் தவிர வேறு பகுதிகளுக்கு பரந்திருக்கவில்லை. அவர்களுக்கு எதிராக எழுச்சிபெற்ற தலைமைகளுக்கும், அவர்களைப் பின்பற்றியவர்களுக்கும் எதிராக போர்த்துகேயர் காத்திரமான நடவடிக்கைகள் எதனையும் எடுத்திருக்கவில்லை. JPLM.p.17.¹

1593 ம் ஆண்டு போர்த்துகேயர் கோட்டை இராச்சியத்தை முழுமையாக கைப்பற்றினர்.²

1. "The Portuguese, after the capture of Jaffnapatam, became the nominal sovereigns of Vanni; but their dominion never extended beyond the seacoast, and they exercised no actual control over its restless chieftains and their followers. JPLM.p.17

2. "யாழ்ப்பாண இராச்சியம்" கலாநிதி சி. க. சிற்றம்பலம்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டு :

ஒல்லாந்தரும் - அடங்காப்பற்றும் :

யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தனது பலத்தை இழந்ததும், கிழக்குப் பிராந்தியத்தின் நிர்வாகத்தில் கண்டி இராஜதானியின் தலையீடும், போர்த்துகேயரின் ஆக்கிரமிப்பும் நிலவி வந்தன.

1602 ம் ஆண்டு டச்சு அட்மிரல் சிபோல்டர் டி வேர்ட் மட்டக்களப்பிற்கு வந்து சேர்ந்தார். அவருடைய கருத்தின்படி அந்தப் பிரதேசத்தின் தலைவன் அல்லது அரசன் என்றிருந்தவன் "இரகசியமாக போர்த்துகேயரின் நண்பனாக இருந்தான். அத்துடன் கண்டி மன்னர்களால் எந்த நேரமும் தாக்கப் படலாம் என்ற பயத்தினால் அவனை எந்த நேரமும் கண்காணித்தும் வந்தனர்.

தனது அதிகாரத்தை கிழக்கில் நிலைப்படுத்துவதற்காக உள்ளூர்த் தலைவர்களை கடத்திச் செல்வதை கண்டி மன்னன் இராஜசிங்கன் பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தான்.

மக்களுக்குத் தெரியாமலும் போர்த்துகேயரால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்காமலும் கிழக்குப் பகுதியின் கடற்கரையோரப் பிரதேசத்தை கண்டி மன்னன் ஒல்லாந்தருக்கு வழங்கி விட்டான். Pieris,P.E, Ceylon and the Hollanders, 1658-1796, p. 25,78.¹

1. After the decline of the Kingdom of Jaffna, the nature of the diplomacy that the Eastern principalities have to adopt in dealing with, on one side the Kandyan Kingdom and on the other side, the Portuguese, the Dutch admiral Ceybalt De Weert who arrived in Batticaloa in 1602 says the chief of the district whom he describes as a king is "secretly a friend of the Portuguese, though kept in check with fear of war with the King of Kandy."

And in trying to assert authority over the eastern principalities, the Kandyan King had the habit of carrying away the local chiefs. The Dutch whom the Kandyan Kings offered the East without the consent or knowledge of the people replaced the Portuguese in the maritime areas. Pieris,P.E, Ceylon and the Hollanders,1658-1796,p. 25,78.

யாழ்ப்பாண இராச்சியம்

“1614ல் யாழ்ப்பாணத்தை முழுமையாகக் கைப்பற்றும்படி போர்த்துக்கேய மன்னனால் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

1617ல் யாழ்ப்பாண மன்னன் எதிர்மன்னசிங்க குமாரன் நோய் காரணமாக உயிரிழந்தான். அப்போது அரச பரம்பரையில் வந்த சங்கிலிகுமாரன் தானே அரசனைப் பிரகடனம் செய்து புரட்சி செய்தான். அதற்கு முதலிமார் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து கிளர்ச்சி செய்தனர். இந்தக் கிளர்ச்சியை அடக்க தஞ்சாவூர்ப் படையினர் அழைக்கப்பட்டனர். கிளர்ச்சி செய்தவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர். சங்கிலி குமாரன் யாழ்ப்பாண அரசனானான்.

1619ல் போர்த்துக்கேயப் படை பூநகரி வழியாக யாழ்ப்பாணம் செல்கிறது. இதில் சிங்கள மற்றும் போர்த்துக்கேய வீரர்கள் 5000 பேர் வரை இருந்தனர். இவர்கள் யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்கு சங்கிலிகுமாரன் உதவி செய்துள்ளான்”¹

“1635 அளவில் பனங்காமத்தில் கயிலை வன்னியன் ஆட்சி நிலவியது எனக் கூறலாம். ஏனெனில் கண்டியில் இரண்டாம் இராஜசிங்கன் ஆட்சிக்காலத்தில் (1635-1687) கயிலை வன்னியன் அவனுடைய நண்பனாகவும் ஆதரவாளனாகவும் இருந்துள்ளான் என 1974 ல் எஸ். தொமானுப்பிள்ளை “சுதந்திர போராட்ட வீரர்கள்” என்ற கட்டுரையிலே தெரிவித்துள்ளார். அத்துடன் வன்னியர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு தலைவனாக இருந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அநேகமான வன்னி மன்னர்களின் இராஜதானி பனங்காமத்தில் இருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.”²

1. யாழ்ப்பாண இராச்சியம். - பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம்.

2. “வன்னியர் திலகம்” நாவல். ஆய்வுக்குறிப்புகள். முல்லைமணி.

இலங்கையும் - ஒல்லாந்தரும்

1639ல் திருகோணமலை ஒல்லாந்தரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது.

1641ல் மட்டக்களப்பு ஒல்லாந்தர் வசமாகியது.

ஒல்லாந்தர் கறுவா ஏற்றுமதி செய்வதிலேயே கவனமாக இருந்தனர். ஆனால் கறுவா கிழக்குப் பகுதியில் கிடைக்கவில்லை. இதனால் ஒல்லாந்தர் கிழக்குக் கரையோரத்திற்குப் பதிலாக கண்டி மன்னன் இராஜசிங்கனால் தற்காலிகமாகக் கைப்பற்றப்பட்டிருந்த காலிப்பகுதியை மாற்றிப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

கண்டி மன்னன் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தை தனக்குத் திரும்படி கேட்ட காரணத்தினால் 10 யானைகள் தரும்படி கட்டளையிடப்பட்டு துறைமுகம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அப்போது சிவன் கோவில் இருக்கும் பகுதிக்குள் இருந்த கோட்டையும் இடிக்கப்பட்டது.

கண்டி மன்னன் ஒப்புக் கொண்டபடி திறையைச் செலுத்த முடியவில்லை. இதனால் ஒல்லாந்தர் ஏற்கனவே தாம் கைப்பற்றிய பகுதிகளுக்கு உரிமை கொண்டாடினர்.

“1658ல் ஒல்லாந்தர், கண்டி அரசன் இராஜசிங்கனைப்பற்றிய தமது நிலைப்பாடு ஒன்றை வெளியிட்டனர்.

இதில் மொத்தம் ஒன்பது நிபந்தனைகள் இருந்தன. இந்த நிலைப்பாட்டின் இரண்டாவது ஷரத்தின்படி யாழ்ப்பாணப்பட்டண இராச்சிய எல்லைக்குட்பட்ட பிரதேசம், வன்னிஸ், மன்னார் மாகாணங்கள் மற்றும் அண்டிய பிரதேசங்கள் ஆகியன கொம்பனியாரின் முழு அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இந்தக் கடிதம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து டச்சுக் கொமிஷனர்கள் ஹைக்லூவ் வான் குயின்ஸ் அவர்களினால் 1658ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 24ந் திகதி கவர்னர் ஜெனரலுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது". Peiris, P.E. Ceylon and the Hollanders, 1658-1796, p 252.¹

போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து டச்சுக்காரர் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதும் அவர்கள் தமது மேலாதிக்கத்தை செலுத்தத் தொடங்கியபோது பலவித தாக்கங்களை எதிர் கொள்ள நேரிட்டது. JPLM.p.17.²

1659 ல் றொபேர்ட் நொக்கம் அவரது மகனும் வியாபார நோக்கத்திற்காக திருகோணமலைத் துறைமுகத்தை வந்தடைந்தனர். அவர்கள் 1660ல் கண்டி மன்னனின் படையினரால் கைது செய்யப்பட்டனர்.

வடக்கும் தெற்கும் ஒல்லாந்தர் வசமாகியதால் மக்கள் ஒல்லாந்தருக்கு எதிராக பெரும் கிளர்ச்சி ஒன்றை நடத்தினர். இதனால் ஒல்லாந்தர் பல இடங்களில் பாதுகாப்பரண்களை அமைத்தனர்.

1. They took the following stance with Kandyans;
2nd that the Domain of Jaffnapatanam, the Province of the Wannis, Mannar and the neighbouring districts to be placed under the absolute control of the company.
Letter of Dutch Commissary Ryckloof Van Goens to the Governor General dated 24th July, 1658. Jaffnapatanam. Peiris, P.E. Ceylon and the Hollanders, 1658-1796, page 252.
2. The dutch as he successors of Portugal, affected to assert a right of supremacy. JPLM.p.17

பிரான்ஸ் நாட்டவரின் வருகை.:

கண்டி மன்னன் வடக்கையும் கிழக்கையும் டச்சுக்காரர்களின் உதவியுடன் மீட்பதற்கு எடுத்த முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியில் முடிவடைந்தன. இதனால் கண்டி மன்னன் இரண்டாம் இராஜசிங்கன் இப்பகுதிகளை பிரான்ஸ்காரரிடம் ஒப்படைத்தான்.

பிரான்ஸ்காரர் 1672ம் ஆண்டு திருகோணமலையை கைப்பற்றினார். கண்டி மன்னன் அவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளை அனுப்ப முடியாத காரணத்தால் அவர்களால் திருகோணமலையில் தங்கியிருக்க முடியவில்லை. ஒல்லாந்தர் அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றினர்.

1666ம் ஆண்டு திருகோணமலையும், அதனையடுத்து மட்டக்களப்பும் மீண்டும் டச்சுக்காரரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. The Traditional Homeland of the Tamils – by A.R.Arudpragasam-1996.p.92, 99¹

1. Now that the scheme to take over the North and East with the help of Dutch has failed, the Kandyan king offered these areas to the French.

The French came and occupied Trincomalee in 1672. But the expedition miserably failed because the Kandyan King had no way of supplying provisions to the French and the Dutch managed to get them away.

Trincomalee was retaken by the Dutch in 1666 followed by Batticaloa.
The Traditional Homeland of the Tamils –by A.R.Arudpragasam-1996.p.92, 99.

ஹொபேர்ட் நொக்ஸ்

1675ல் ஹொபேர்ட் நொக்ஸ் விடுதலை செய்யப்பட்டார். 1676ல் தப்பிச் செல்லும் நோக்குடன் அனுராதபுரத்திற்குச் சென்றார். அங்கு அவர் மன்னாரிலிருந்து வரும் டச்சுக்காரர் என நினைத்து அதிகாரிகளால் கைது செய்யப்பட்டார்.

“எம்மைக் கண்டதும் வியப்படைந்தார்கள். அவர்கள் மலபார் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு கண்டி அரசனைப் பற்றியோ அல்லது நாம் பேசிய சிங்கள மொழியோ தெரிந்திருக்கவில்லை. எம்மை அங்கிருந்த கவர்னர் முன்பாக அழைத்துச் சென்றனர். அவருக்கும் சிங்களம் தெரியாது. அவரும் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளரின் உதவியுடனேயே எம்முடன் பேசினார்.” Robert Knox in the Kandyan Kingdom.Ed.E.F.C.Ludowyk.p.50. ¹

அனுராதபுரத்தில் மலபார் என்றொரு பிரிவினர் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் யுத்தம் செய்வதில் சிறந்தவர்கள். பண்டாரவன்னியன் காலத்தில் 1810ல் மலேஸ் வீரர்களைப் பெற்றுச் சென்றதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. 1810ல் தீசாவை ஒருவன் 100 மலேஸ்கடன் படையெடுத்ததாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆகவே மலபார் என்ற இனம் மலேயையே குறிப்பிடுகிறது. இவர்கள் மாலாயாவில் இருந்து வந்ததினால் மலபார் என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் யுத்த நடவடிக்கைகளுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

இவர்களைத் தமிழர்கள் என்றும் வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

1. The people stood amazed as soon as they saw us, being originally Malabars, though subjects of Kandy. Nor could they understand the Sinhalese language in which we spake to them. So they brought us before their Governor. He not speaking Sinhalese spake to us by an interpreter. Robert Knox in the Kandyan Kingdom.Ed.E.F.C.Ludowyk.p.50.

“அவர்களுக்கு (வன்னி மக்களுக்கு) ஒரு இராஜகுமாரன் கயிலை வன்னியன் என்ற பெயரில் இருந்தான். அவன் ஒரு சுதந்திர அரசனாவான். கண்டி அரசன் ஒரு பக்கமும், மறுபக்கத்தில் டச்சுக்காரரும் இருந்தனர். இரண்டாம் இராஜசிங்க மன்னனும் அந்த இளவரசனும் மிகவும் நட்பாக இருந்தனர். அவர்களுக்கிடையே தொடர்புகள் இருந்தன. கண்டி மன்னன் (1675 ல்) டச்சுக்காரருக்கு எதிராக படையை அனுப்பிய போது இந்த அரச குமாரனே தனது வன்னி நாட்டின் ஊடாக படையை வழி நடத்திச் சென்றான். அப்போது அவர்கள் ஒன்றிரண்டு கோட்டைகளை டச்சுக்காரரிடமிருந்து கைப்பற்றினர்.” Robert Knox –Historical relation of Ceylon.¹

1675ல் தென்னக்கோன் (கண்டிப் படையின் கொமாண்டர்) மிகவும் துணிவுடன் தனது படையை வடக்கு நோக்கி நடத்திச் சென்று அரிப்பைக் கைப்பற்றினான். வன்னியை உற்சாகப்படுத்தி யாழ்ப்பாணத்திற்குள் ஊடுருவினான். Jrasch 1958. ²

1. “வன்னியர் திலகம்” - நாவல் - 1998, முல்லைமணி வரலாற்றுக் குறிப்புகள். (பக்.3-8)
They have a prince over them called Kayla Vanniyan. Who is independent. King of Kandy on the one hand or the Dutch on the other. The King Rajasinghe II and this prince maintained a friendship and correspondence and when the King lately (1675) sent an army against the Hollanders in the North this prince led them through his Country Vanni Nadu and went himself in person to direct the King's people, when they took one or two forts from them.
Robert Knox –Historical relation of Ceylon.
2. Tennakoon's (Commander of Kandian Army) bold campaign of 1675 when he marched North captured Arippu and roused the Vanni and penetrated of Jaffna.- Jrasch 1958.

1678ம் ஆண்டு மிகவும் துணிவுள்ளவனும், செல்வம் மிகுந்த தலைவனுமான கயிலை வன்னியன் காலமானான். வன்னியர்கள் டச்சுக்காரருக்கு தெரிவிக்காமலேயே அடுத்த வன்னி மன்னனை நியமித்தனர். C.S.Navaratnam. Vanni and Vanniyas-1960. ¹

“1678ன் பின்னர் காசியனார் பனங்காமத் தலைவனாகப் பதவியேற்றார். இவர் மிகவும் வயது குறைந்தவர். இதனால் நல்ல மாப்பாணரே அதிகாரம் செலுத்தியிருந்தார். இவருடைய ஆட்சி 1697 வரை நீடித்தது. இவர் ஒல்லாந்தர்களுக்கு திறை கொடுப்பதில் அவ்வளவாக அக்கறை செலுத்தவில்லை. இதனால் இவரை ஆட்சியிலிருந்து விலக்க ஒல்லாந்தர் தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

1675க்கும் 1679க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையில் ஒல்லாந்த தேசாதிபதியாக இருந்த றைக்கிளப் வான் கூன்ஸ் வன்னிப்பிரிவு அதிகாரிகள் கொடுக்க வேண்டிய யானைகளின் எண்ணிக்கை பற்றிய குறிப்பினைத் தந்துள்ளார்.

பனங்காமம்	-	நல்லமாப்பாணர் - காசியனார்	11 ½
பரந்தன் வெளி	-	நல்லமாப்பாணர்	2

ஒல்லாந்த தேசாதிபதியின் அறிக்கையின்படி மேற்பற்ற முள்ளியவளை வன்னிமைகளுக்கு குட்டிப்பிள்ளை வன்னியார் வன்னிபமாக இருந்தார் என எழுதப்பட்டுள்ளது.

1675 - 1679ம் ஆண்டுகளில் முள்ளியவளையில் குட்டிப்பிள்ளை (Cottepille) வன்னியர் வன்னிபமாக இருந்துள்ளார்.

1687 ல் கண்டியில் இரண்டாம் இராஜசிங்கனின் ஆட்சி ஆட்சி முடிவடைந்தது.

1. When this fearless Wealthy chief (Kayla Vanniyan) died in 1678 the Vanniyas appointed a successor without reference to the Dutch Authorities.” C.S.Navaratnam. Vanni and Vanniyas-1960.

1697 ல் நிச்சயசேனாதிராய வன்னியன் பனங்காமத்தில் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றான்.

1697ல் தென்மரவடிப் பற்றுக்கு தொன் தியோகு புவிநல்ல மாப்பாணர் நியமிக்கப்பட்டார்.

1697ல் முள்ளியவளையில் பெருமையினார் வன்னிபமாக இருந்துள்ளார். ஒல்லாந்த கொமாண்டரான ஹென்றிக் சுவாடக் குறுன் இதனைக் குறித்து வைத்துள்ளார்.”¹

ஒல்லாந்தரும் - வன்னியும் : JPLM

வன்னியில் டச்சுக்காரர் அவர்களுடைய வருடாந்த திறையாக யானைகள் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அடிக்கடி ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்க வேண்டியிருந்தது.

1697 ம் ஆண்டு கவர்னர் தோமஸ் வான் ரீ வன்னியர்கள் வருடாந்தம் 42 யானைகள் திறையாக வழங்க வேண்டும் என்று கட்டளை பிறப்பித்திருந்தார். JPLM.p.17. ²

1. வன்னியற் சிந்தனைகள் - முல்லைமணி - 2001)

2. ...but only enabled to to enforce their annual tribute of elephants by a frequent resort to arms.
“The Vanniyas are bound to deliver 42 elephants yearly to the Dutch”-
Memoir of Governor Thomas van Rhee, 1697.- JPLM.p.17.

1697 ஓகஸ்ட் மாதம் 15ந் திகதி ஒல்லாந்த தேசாதிபதி எழுதிய அறிக்கையில் நல்லமாப்பாணர் குறிப்பிடப்படுகிறார். “வன்னியர்கள் தொன் பிலிப் நல்ல மாப்பாணர், தொன்கஸ்பர் இலங்கை நாராயணர், தொன் தியாகோ புவி நல்ல மாப்பாணர், அம்பலவாணர் ஆகியோர் மாலை 5 மணிக்கு தேசாதிபதியின் முன்னிலையில் தோன்றுமாறு கேட்கப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் குறித்த நேரத்தில் செல்லவில்லை. அதற்கு அவர்கள் கூறிய சாட்டு “தங்களைச் சபைக்கு அழைத்து வருவதற்கு தேசாதிபதியின் வாத்தியக்காரர்கள்;” (Governors Tom Tom beaters) அனுப்பப்படவில்லை என்பதாகும்.

குறிப்பு : தேசாதிபதியின் சபைக்கு சமூகமளிக்காதோர்.

1. தொன் பிலிப் நல்ல மாப்பாணர் - பனங்காமம்.
2. தொன் கஸ்பர் இலங்கை நாராயணன் - முள்ளியவளை.
3. தொன் தியாகோ புவி நல்லமாப்பாணர் - தென்னமரவடி.
4. அம்பலவாணர்¹

வன்னியும் வன்னியர்களும்:

“டச்சுக் கவர்னர்களின் அறிக்கையின்படி வன்னியர்கள் தொடர்ந்தும் வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கவில்லை. அவர்களின் கருத்துப்படி வன்னியர்கள் ஒருகாலை அரசர்களின் பக்கமும், மறுகாலை கொம்பனியாரின் பக்கமும் வைத்த வண்ணம் இருக்கின்றனர் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

போர்த்துக்கேயரோடு மட்டுமல்ல ஒல்லாந்தர்களுக்கும் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்தனர். ஆட்சியாளர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய யானைகளைத் திறைகளாகக் கொடுப்பதில்லை. அத்துடன் காணிகளுக்கான வரிகளை வழங்குவதில்லை. கவர்னர்கள் நடத்தும் தர்பார்களுக்கு அவர்கள் சமூகம் கொடுப்பதில்லை. முக்கியமாக பனங்காமத் தலைவனான கயிலைவன்னியன் 12 வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக டச்சுக் கவர்னர் நடத்திய தர்பார்க்கு சமூகம் கொடுக்கவில்லை”. Vanni and the Vanniyars, S.Navaratnam, page 25. ¹

டச்சுக்காரரின் ஆட்சிபற்றிய மேலும் பல விபரங்கள் அடங்காப்பற்று பண்டாரவன்னியன் வரலாறு என்ற எனது நூலில் தரப்பட்டுள்ளன.²

1. According to the Dutch Governor the Vanni rulers were standing with one foot on the Company's land and other one on the king's territory. They were a constant of irritation to the Dutch as they had been to the Portuguese. The chief would not often pay their annual tribute of their elephants and their land rents and some even would not appear at the annual durbar when they were summoned by the governors . This was specially the case with Kailaya Vanniiyan of Panangamam who failed to appear before the Dutch Governor for twelve consecutive years. Vanni and the Vanniyars, C.S.Navaratnam, page 25.
2. அடங்காப்பற்று பண்டாரவன்னியன் வரலாறு - அருணா செல்லத்துரைப. 51 - 76.

1. கள்ளியங்காட்டுச் செப்பேடுகள் - செ. குணசிங்கம் - 1970.

வரலாற்றுக் தெளிவுகள் :

அடங்காப்பற்று பிரதேசத்தை, இந்தியாவிலிருந்து வந்த வன்னியர் கினத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் ஆட்சி நிறைவு பெற்றதும் மாப்பாண பரம்பரையினர் வன்னியர்களாக நியமிக்கப்பட்டு அதிகாரம் செலுத்தி வந்தனர்.

அந்நியர் ஆட்சி கிடைக்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து அடங்காப்பற்றில் வன்னியர்களாக நியமனம் பெற்றிருந்தவர்கள் கூடுதலானோர் மாப்பாணர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களாகும். இவர்கள் அனைவரும் அந்நியர்களிடம் இருந்து வன்னியர் என்ற பதவியை பெற்றுக் கொண்டு திறை வழங்குபவர்களாகவே இருந்துள்ளனர்.

மாப்பாண கினத்தைச் சேர்ந்த வன்னிய அதிகாரிகளில் ஒரு சிலர் திறை செலுத்துவதில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் காரணமாக தமது எதிர்ப்புகளை காலத்திற்குக் காலம் தெரிவித்துமுள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் வரலாற்றாசிரியர்களால் வன்னியர் என்றே அழைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஓல்லாந்தரால் வன்னியர், முதலிமார், உடையார் பதவிகள் வழங்கப்பட்ட வேளை அவர்களின் பெயர்களைப் பதிவேடுகளில் பதிவு செய்யும் போது கிறிஸ்தவ பெயர்கள் உள்ளடக்கப்பட்டே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக டொன் தியோகு என்பது கிறிஸ்தவப் பதிவுப் பெயர் நல்ல மாப்பாணன் அவரது பெயரையும் குலத்தையும் குறிக்கின்றது.

பதவிகளை ஏற்றவர்களில் சிலர் உண்மையாகவே கிறிஸ்தவ சமயத்தை தழுவிக்கொண்டவர்களும் உண்டு. ஒரு சிலர் கிறிஸ்தவப் பெயர் இருந்தாலும் இந்து சமயங்களாகவே இருந்துள்ளனர்.

அந்நியர் ஆட்சியின் வரலாறுகள் குறிக்கப்பட்டு அந்தந்த நாடுகளின் நூலகங்களிலும் தொல் பொருள் நிலையங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றை மிகவும் ஆழமாக பாரபட்சமின்றி ஆராய்ந்து அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறுகள் எழுதப்படும் போது கிடைக்கையில் தமிழர்களின் தாயகத்திற்கான அடிப்படைத் தகுதிகள் நிறுபிக்கப்படலாம்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இடம்பெற்ற வரலாற்றுக் குறிப்புகள் “அடங்காப்பற்று பண்டாரவன்னியன் வரலாறு” நூலிலும் தரப்பட்டுள்ளன.

அத்தியாயம் 6

அடங்காப்பற்றுக் கிராமங்களும், குளங்களும்

கிராமங்கள் - குளங்கள் : JPLM

அடங்காப்பற்றின் வரலாற்றுத் தொன்மையை எடுத்துக் காட்டும் வகையில் 1817ம் 1839ம் ஆண்டுகளில் கணக்கெடுக்கப்பட்ட கிராமங்களின் பெயர்கள் தரப்படுகின்றன இந்தக் கிராமங்களின் பெயர்கள் குளங்களின் பெயர்களைக் கொண்டதாகவே இருக்கின்றன. சில கிராமங்களின் பெயர்களில் மடு என்றும் வயல்வெளிகளின் பெயர்களும், வேறு சில கிராமங்கள் காரணப்பெயர்களைக் கொண்டதாகவும் இருக்கின்றன. சில கிராமங்களின் பெயர்கள் போர்த்துக்கேயர் ஓல்லாந்தர், இஸ்லாமியரின் வருகைக்கு பின்னர் வைக்கப்பட்டவையாகவும் உள்ளன. இந்தத் தகவல்கள் அடங்காப்பற்றில் இருந்த குளங்கள் மற்றும் கிராமங்களின் தொகையையும் அங்கிருந்த குடிசைத் தொகையையும் மதிப்பீடு செய்ய உதவும். சில குளங்களின் பெயர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று பிரிவுகளுக்குள் வருவதனால் அந்த பிரிவுகளுக்குள்ளும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. JPLM.p.64-79.

Mullaitivu District : முல்லைத்தீவு மாவட்டம்

Karikkaddumulai North : கரிக்கட்டு முலை வடக்கு

1. Chilavattai	: சிலாவத்தை
2. Kanikkeni	: கணுக்கேணி
3. Karaiya-mullivaikkal	: கரையா-முள்ளிவாய்க்கால்
4. Vellala-mullivaikkal	: வெள்ளாள-முள்ளிவாய்க்கால்
5. Kumarapuram	: குமரபுரம்
6. Mamulai	: மாமூலை

7. Mullaitivu : முல்லைத்தீவு
 8. Tanniyuttu : தண்ணியூற்று
 9. Vadduvakallu : வட்டுவாகல்லு
 10. Valayanmadam : வலையன்மடம்

Karikkadumulai south : கரீக்கட்டுமுலை தெற்கு

11. Alampil : அளம்பில்
 12. Andankulam : ஆண்டான்குளம்
 13. Chemmalai : செம்மலை
 14. Chivantamurippu : சிவந்தமுறிப்பு
 15. Iramiyankulam : இரமியங்குளம்
 16. Kadduttaddamalai : காட்டுத்தட்டாமலை
 17. Kankanayankudiyiruppu : கனகநாயங்குடியிருப்பு
 18. Karadippuval : கரடிப்பூவல்
 19. Karuvaddukkeni : கருவாட்டுக்கேணி
 20. Kokkilay : கொக்கிலாய்
 21. Koddaipanikkankadu : கோட்டைப்பணிக்கன்காடு
 22. Kokkuttoduvay : கொக்குத்தொடுவாய்
 23. Kumilamunai : குமிளமுனை
 24. Kunchukulam : குஞ்சுக்குளம்
 25. Taddamalai : தட்டாமலை
 26. Tuvarankarai : துவரங்கரை
 27. Tuvarankulam : துவரங்குளம்
 28. Veppankulam : வேப்பங்குளம்

Mulliyawalai : முள்ளியவளை

29. Mulliyavalai : முள்ளியவளை
 30. Tentukki : தேன்தூக்கி
 31. Vattappalai : வற்றாப்பளை

Puthukkudiyiruppu : புதுக்குடியிருப்பு

32. Ampalavanpokkanai : அம்பலவன்பொக்கனை
 33. Chankattavayal : சங்கத்தவயல்
 34. Chundikkulam : சுண்டிக்குளம்
 35. Kayankapirayanvayal : கயங்கப்பிரயன்வயல்
 36. Keppapulavu : கேப்பாபுலவு
 37. Koraimoddi : கோரைமோட்டை
 38. Kuravil : குரவில்
 39. Marutampuval : மருதம்பூவல்
 40. Murukkuvedduvan : முறுக்குவெட்டுவன்
 41. Palaiyadiyadi : பாலையடிப்பிட்டி
 42. Palaiya Mattalan : பழைய மாத்தளன்
 43. Putu Mattalan : புது மாத்தளன்
 44. Pirappuvedduvan : பிரப்புவெட்டுவான்
 45. Pulakkudiyiruppu : புலக்குடியிருப்பு
 46. Puthukkudiyiruppu : புதுக்குடியிருப்பு
 47. Vannavayal : வண்ணாவயல்
 48. Velivayal : வெளிவயல்
 49. Velankandal : வேலங்கண்டல்
 50. Yappamoddi : யாப்பாமோட்டை

Karnavalpattu South : கருநாவல்பற்று தெற்கு

51. Aiyamperumal : ஐயம்பெருமாள்
 52. Alankulam : ஆலங்குளம்
 53. Alavedduvan : அலைவெட்டுவான்
 54. Amayan : அமையன்
 55. Ampamam : அம்பாமம்
 56. Chittandimurippu : சித்தாண்டிமுறிப்பு
 57. Karippaddamurippu : கரிபட்டமுறிப்பு
 58. Katkidanku : கற்கிடங்கு
 59. Koyakkulam : கோயக்குளம்
 60. Kokkavil : கொக்காவில்
 61. Kunchukulam : குஞ்சுக்குளம்

62. Kunchumuriyakkulam : குஞ்சுமுறியக்குளம்
 63. Kuruntankulam : குருந்தன்குளம்
 64. Manatkulam : மணற்குளம்
 65. Manavalampaddamurippu : மணவாளம்பட்டமுறிப்பு
 66. Maraikkutti : மரைக்குட்டி
 67. Marantallininrakulam : மரந்தள்ளிநின்றகுளம்
 68. Muriyakkulam : முறியக்குளம்
 69. Murikandi : முறிகண்டி
 70. Mutaliyakulam : முதலியாகுளம்
 71. Naduvitkulam : நடுவிற்குளம்
 72. Olumadu : ஒலுமடு
 73. Palanveli : பளன்வெளி
 74. Panaininran : பனைநின்றான்
 75. Panikkankulam : பனிக்கங்குளம்
 76. Periyapuliyanakulam : பெரியபுளியங்குளம்
 77. Puluvaichchinatikulam : புலுவைச்சிநாறிக்குளம்
 78. Putuirippuu : புத்துயிர்ப்பு
 79. Tachchanadampan : தச்சனடம்பன்
 80. Tachchanirampaikulam : தச்சனாறம்பைக்குளம்
 81. Tampanaikkulam : தம்பனைக்குளம்
 82. Vammil : வம்மில்
 83. Vannanmarutankulam : வண்ணான்மருதங்குளம்
 84. Velankulam : வேலங்குளம்
 85. Vilattikkulam : விளாத்திக்குளம்

Tunukkay : துணுக்காய்

86. Alankulam : ஆலங்குளம்
 87. Aninchiyanakulam : அனின்சியன்குளம்
 88. Chalampan : சாளம்பன்
 89. Cholayankulam : சோலையங்குளம்
 90. Kalvilan : கல்விளான்
 91. Mallavi : மல்லாவி

93. Manatkulam : மணற்குளம்
 94. Murikandi : முறிகண்டி
 95. Murunkan : முருங்கன்
 96. Navanankulam : நவனங்குளம்
 97. Paddankaddiyaru : பட்டன்கட்டியாறு
 98. Putukkulam : புதுக்குளம்
 99. Putu-murikandi : புது-முறிகண்டி
 100. Puvarasankulam : பூவரசங்குளம்
 101. Tenniyankulam : தெண்ணியான்குளம்
 102. Terankandal : தேரங்கண்டல்
 103. Tunukkay : துணுக்காய்
 104. Uyilankulam : உயிலங்குளம்
 105. Veddai-Adaippu : வெட்டை-அடைப்பு

Melpattu North : மேல்பற்று வடக்கு

106. Alaikkalluppoddakulam : அலைகல்லுப்போட்டகுளம்.
 107. Amutankulam : அமுதங்குளம்
 108. Chedikkeniveli : செடிக்கேணிவெளி
 109. Chinna-ittimadu : சின்ன-இத்திமடு
 110. Etikadu : இத்திக்காடு
 111. Kachchilaimadu : கச்சிலைமடு
 112. Karuvelankandal : கருவேலங்கண்டல்
 113. Kataliyarchamalankulam : கட்டளியர்சமளங்குளம்
 114. Katkulam : கற்குளம்
 115. Kodalikkallu : கோடாலிக்கல்லு
 116. Kulamurippu : கூழாமுறிப்பு
 117. Kunchukkulam : குஞ்சுக்குளம்
 118. Mudavankudiyiruppu : முடவன்குடியிருப்பு
 119. Mandakattalvu : மண்டகட்டள்வு
 120. Mannakandal : மன்னாகண்டல்
 121. Marukkaramoddai : மருக்காரமோட்டை
 122. Marutankulam(2) : மருதங்குளம் (2)

123. Naduvitkulam : நடுவிற்குளம்
 124. Odduchuddan : ஒட்டுசுட்டான்
 125. Otiyamalai : ஒதியமலை
 126. Palamapasi : பழம்பாசி
 126. Periya-ittimadu : பெரிய - இத்திமடு
 127. Periyakulam : பெரியகுளம்
 128. Pulakkudiyiruppu : புலக்குடியிருப்பு
 129. Putukkulam : புதுக்குளம்
 130. Taddamalai : தட்டாமலை
 131. Tanduvan : தண்டுவான்
 132. Udaiyarchammalankulam : உடையார்ச்சம்மளங்குளம்

Vavuniya District : வவுனியா மாவட்டம்

Kilakkumulai South : கீழக்குழிவை தெற்கு

1. Agalla(Alaikalluppoddakulam) : அலைகல்லுப்போட்டகுளம்
 2. Alankulam : ஆலங்குளம்
 3. Alvanputukkulam : ஆழ்வான்புதுக்குளம்
 4. Ammivaittan : அம்மிவைத்தான்
 5. Arasankulam : அரசங்குளம்
 6. Achikulam : ஆசிகுளம்
 7. Chalampaikkulam : சாளம்பைக்குளம்
 8. Chinnakkumaresankulam : சின்னக்குமரேசங்குளம்
 9. Chinnakkulam : சின்னக்குளம்
 10. Chinnakkulam(2) : சின்னக்குளம் (2)
 11. Chinna-mayilankulam : சின்ன -மயிலங்குளம்
 12. Chinnapuliyankulam : சின்னப்புளியங்குளம்
 13. Chinnapputukkulam : சின்னப்புதுக்குளம்
 14. Ekarpuliyankulam : ஈகர்புளியங்குளம்
 15. Galkandamadu : கல்கண்டமடு
 16. Ichchankulam : ஈச்சங்குளம்

17. Ilamarutankulam(1) : இளமருதங்குளம் (1)
 18. Ilamarutankulam(2) : இளமருதங்குளம் (2)
 19. Irapaikkulam : இறம்பைக்குளம்
 20. Iratperiyakulam : ஈறற்பெரியகுளம்
 21. Kallikkulam : கள்ளிக்குளம்
 22. Kalnaddinakualm : கல்நாட்டினகுளம்
 23. Karunkalikkulam : கருங்களிக்குளம்
 24. Karuvalpuliyankulam : கறுவல்புளியங்குளம்
 25. Katirankulam : கதிரன்குளம்
 26. Kayilayarpuliyankulam : கையார்புளியங்குளம்
 27. Kokkumadu : கொக்குமடு
 28. Kudakachchatkodi : குடாகச்சற்கொடி
 29. Kudumpicheddiyar : குடும்பிச்செட்டியூர்.
 30. Kulankulam : கூளான்குளம்
 31. Kuruntankulam : குருந்தன்குளம்
 32. Madukanda(Mandukkodai) : மடுக்கந்தை (மண்டுக்கோட்டை)
 33. Mahakachchatkodi : மகாகச்சற்கொடி
 34. Mahamayilankulam : மகாமயிலங்குளம்
 35. Maharambakulam : மகாரம்பக்குளம்
 36. Mamadu : மாமடு
 37. Maniyarkulam : மணியர்குளம்
 38. Marutankulam : மருதங்குளம்
 39. Nalavarikalvirankulam : நளவரிகல்விரன்குளம்
 40. Navatkulam : நாவற்குளம்
 41. Nedunkulam : நெடுங்குளம்
 42. Nochchikulam : நொச்சிக்குளம்
 43. Nochchimodai : நொச்சிமோட்டை
 44. Odavichinnakkulam : ஓடவிச்சின்னக்குளம்
 45. Paddanichchipuliyankulam : பட்டாணிச்சிபுளியங்குளம்
 46. Palaippani : பளைப்பாணி
 47. Panichchaikulam : பனிச்சைக்குளம்
 48. Panikarpuliyankulam : பணிக்கர்புளியங்குளம்
 49. Paraniddakallu : பறனிட்டகல்லு

50. Periyakumaresankulam : பெரியகுமரேசன்குளம்
 51. Periyapuliyankulam : பெரியபுளியங்குளம்
 52. Peyadikulankulam : பேயாடிகூளங்குளம்
 53. Piramanankulam : பிராமணன்குளம்
 54. Pinchuvilattikulam : பிஞ்சுவிளாத்திக்குளம்
 55. Pirappamadu : பிரப்பமடு
 56. Pirappankulam : பிரப்பன்குளம்
 57. Puliyankulam : புளியங்குளம்
 58. Putarkulam : புதர்க்குளம்
 59. Putukkulam : புதுக்குளம்
 60. Putuppuliyankulam : புதுப்புளியங்குளம்
 61. Tamaraikkulam : தாமரைக்குளம்
 62. Tavasiveli : தவசிவெளி
 63. Tetkiluppaikulam : தெற்கிலுப்பைக்குளம்
 64. Tiruwegama (Tivukulam) : திருவேகம் (திவுகுளம்)
 65. Tudarikulam : துடாரிக்குளம்
 66. Tuvarankulam : துவரங்குளம்
 67. Vadakadupuliyankulam : வடகாடுப்புளியங்குளம்
 68. Vannanpuliyankulam : வண்ணான்புளியங்குளம்
 69. Vayiravarpuliyankulam : வைரவர்புளியங்குளம்
 70. Vaiyiramchayntakulam : வைரம்சாய்ந்தகுளம்
 71. Vavuniyan-Vilankulam : வவுனியன் - விளான்குளம்
 72. Velankulam : வேலன்குளம்
 73. Velikkulam : வெளிக்குளம்
 74. Vimankallu : வீமன்கல்லு

Kilakkumulai North : கிழக்குமுலை வடக்கு

75. Alaikalluppoddakulam : அலைகல்லுப்போட்ட குளம்
 76. Arasadikkulam : அரசாடிக்குளம்
 77. Ariyankurichuddakulam : அரியான்குறிசுட்டகுளம்
 78. Arumukattanputukkulam : ஆறுமுகத்தான்புதுக்குளம்.
 79. Attimodдай : ஆத்திமோட்டை
 80. Chenkarai : செங்காரை

81. Cheddivinasiyur : செட்டிவினாசியூர்
 82. Chemmadu : செம்மடு
 83. Chinnakkulam : சின்னக்குளம்
 84. Chinnappuliyankulam : சின்னப்புளியங்குளம்
 85. Irapaikkulam : இறம்பைக்குளம்
 86. Pakkuchchurinchan : பாக்குச்சொறிஞ்சன்
 87. Kakkaiyarpuliyankulam : காக்கையர்புளியங்குளம்
 88. Kallikkulam : கள்ளிக்குளம்
 89. Karampaikulam : கரம்பைக்குளம்
 90. Kilavikulam : கிழவிக்குளம்
 91. Koliyakulam : கோலியகுளம்
 92. Kompuvattakulam : கொம்புவைத்தகுளம்
 93. Kontakkarankulam : கொந்தக்காரன்குளம்
 94. Kotandar-nochchikkulam : கொட்டந்தர்நொச்சிக்குளம்
 95. Malikai : மளிகை
 96. Marayadittakulam : மரையடித்தகுளம்
 97. Marutamadu : மருதமடு
 98. Marutankulam : மருதங்குளம்
 99. Marutodai : மருதோடை
 100. Matappanikka-makilankulam : மாதப்பணிக்க - மகிழங்குளம்
 101. Nampankulam : நாம்பன்குளம்
 102. Navatkulam : நாவற்குளம்
 103. Nellikulam : நெல்லிக்குளம்
 104. Niravallikkulam : நிறைவள்ளிக்குளம்
 105. Omantai : ஓமந்தை
 106. Palaimodдай : பாலைமோட்டை
 107. Pandiyankallu : பாண்டியன்கல்லு
 108. Panrikkeytakulam : பண்ணிக்கெய்தகுளம்
 109. Panikkaniravi : பனிக்கநீராவி
 110. Parasankulam : பரசன்குளம்
 111. Pavaddankulam : பாவட்டன்குளம்
 112. Periyamadu : பெரியமடு
 113. Periyamarailuppai : பெரியமாறாயிலுப்பை

114. Periyapuliyankulam	:	பெரியபுளியங்குளம்
115. Periyavilattikkulam	:	பெரியவிளாத்திக்குளம்
116. Poriluppaikkulam	:	போரிலுப்பைக்குளம்
117. Podunkankulam	:	பொடுங்கன்குளம்
118. Putukkulam(1)	:	புதுக்குளம்(1)
119. Putukkulam(2)	:	புதுக்குளம்(2)
120. Puvarasankulam	:	பூவரசன்குளம்
121. Tavasiur	:	தவசியூர்
122. Vannankulam	:	வண்ணான்குளம்
123. Vedarmakilankulam	:	வேடர்மகிழங்குளம்
124. Vedaveppankulam	:	வேடவேப்பங்குளம்
125. Velarchinnakkulam	:	வேலர்சின்னக்குளம்.
126. Vellayarpuliyankulam	:	வெள்ளையர்புளியங்குளம்
127. Vilakkuvaittakulam	:	விளக்குவைத்தகுளம்
128. Virakallu	:	வீரகல்லு

Naduchcheddikkulam : நடுச்செட்டிக்குளம்

129. Aliyamarutamadu	:	அலியமருதமடு
130. Aliyanchayntakulam	:	அலியன்சாய்ந்தகுளம்
131. Chalampaikkulam	:	சாளம்பைக்குளம்
132. Chekkadippulavu	:	செக்கடிப்புலவு
133. Chonakan-iluppaikkulam	:	சோனகன்-இலுப்பைக்குளம்
134. Chinnakkulam	:	சின்னக்குளம்
135. Ilantaikkulam	:	இலந்தைக்குளம்
136. Irasentirankulam	:	இராசேந்திரன்குளம்
137. Iyankankulam	:	இயங்கன்குளம்
138. Iyankanaur	:	இயங்கனூர்
139. Kaddaiyakulam.	:	கட்டையகுளம்
140. Kadduchchinkapaddi	:	காட்டுச்சிங்கப்பட்டி
141. Kadduppuliyankulam	:	காட்டுப்புளியங்குளம்
142. Kollan-arachankulam	:	கொல்லன்-அரசங்குளம்
143. Kanchurantulaval	:	காஞ்சுரன்துலவல்

144. Kartikesar-Puliyankulam	:	கார்த்திகேயர்-புளியங்குளம்
145. Karuveppankulam	:	கருவேப்பங்குளம்
146. Kidachchuri	:	கிடாச்சுரி
147. Kopala-puliyankulam	:	கோபாலபுளியங்குளம்
148. Kovilpuliyankulam	:	கோவில்புளியங்குளம்
149. Koyilmoddai	:	கோயில்மோட்டை
150. Kunchukkulam	:	குஞ்சுக்குளம்.
151. Kuriyiddakulam	:	குறியிட்டகுளம்
152. Kurantankulam	:	குருந்தன்குளம்
153. Maladi-chinnakulam	:	மலடி-சின்னக்குளம்
154. Marukkarampalai	:	மருக்காரம்பளை
155. Marutamadu	:	மருதமடு
156. Matavuvaittakulam	:	மதவுவைத்தகுளம்
157. Mullaikkulam	:	முல்லைக்குளம்
158. Munrumurippu	:	மூன்றுமுறிப்பு
159. Navatkulam	:	நாவற்குளம்
160. Navitan-irampaikkulam	:	நாவிதன்இறம்பைக்குளம்
161. Nelukkulam	:	நெளுக்குளம்
162. Nitchinkar-puliyankulam	:	நிற்சிங்கர்புளியங்குளம்
163. Nochchikkulam	:	நொச்சிக்குளம்
164. Pattiniyar-makilankulam	:	பத்தினியார்-மகிழங்குளம்
165. Palamaikkallu	:	பழமைக்கல்லு
166. Pampaimadu	:	பம்பைமடு
167. Panrichurichchan	:	பன்றிசுரிச்சான்
168. Panichchaikkulam	:	பனிச்சைக்குளம்
169. Parasankulam	:	பரசங்குளம்
169. Pariharikulam	:	பரிகாரிகுளம்.
170. Periyakaddu	:	பெரியகட்டு
171. Periyakulam	:	பெரியகுளம்
172. Podunkanpulavu	:	பொடுங்கன்புலவு
173. Pulavanaur	:	புலவனூர்
174. Puvarasankulam	:	பூவரசன்குளம் (1)
175. Puvarasankulam	:	பூவரசன்குளம் (2)
176. Sastri-kulankulam	:	சாஸ்திரி-கூளாங்குளம்

177. Tampanai-puliyankulam	:	தம்பனை-புளியங்குளம்
178. Tampanaikkulam	:	தம்பனைக்குளம்
179. Tandikkulam	:	தாண்டிக்குளம்
180. Tavasiyarkulam	:	தவசியார்குளம்
181. Tavasikulankulam	:	தவசிகூளாங்குளம்
182. Tevarkulam	:	தேவர்குளம்
183. Tirumeni-puliyankulam	:	திருமேனி-புளியங்குளம்
184. Vaikalikulankulam	:	வைகாளிகூளாங்குளம்
185. Vaikalittevar-puliyankulam	:	வைகாளித்தேவர்-புளியங்குளம்
186. Vannanpuliyankulam	:	வண்ணான்புளியங்குளம்
187. Velankulam	:	வேலங்குளம்
188. Veppankulam	:	வேப்பங்குளம்

Chennacheddikkulam East

: சின்னச்செட்டிகுளம் கீழ்க்கு

189. Alankulam	:	ஆலங்குளம்
190. Adampankulam	:	அடம்பன்குளம்
191. Anaiviluntan	:	ஆனைவிமுந்தான்
192. Adduvadi	:	அட்டுவடி
193. Chalampaikkulam	:	சாளம்பைக்குளம்
194. Chinnachchippikkulam	:	சின்னச்சிப்பிக்குளம்
195. Chinnanochchikkulam	:	சின்னநொச்சிக்குளம்
196. Chinnappuliyankulam	:	சின்னப்புளியங்குளம்
197. Chinnattampānai	:	சின்னத்தம்பனை
198. Iluppaikulam	:	இலுப்பைக்குளம்
199. Iyankankulam	:	இயங்கங்குளம்
200. Kalvirankulam	:	கல்வீரங்குளம்
201. Kappachchi	:	கப்பச்சி
202. Karampaimadu	:	கரம்பைமடு
203. Karuveppankulam	:	கருவேப்பங்குளம்
204. Mankulam	:	மாங்குளம்
205. Maratumadu	:	மரத்துமடு
206. Matavuvaittakulam	:	மதவுவைத்தகுளம்

207. Mayilmuddaiyiddakulam	:	மயில்முட்டையிட்டகுளம்
208. Mullaikallu	:	முல்லைக்கல்லு
209. Mutaliyakulam	:	முதலியாகுளம்
210. Nalavarveppankulam	:	நளவர்வேப்பங்குளம்
211. Nedunkaraichchenai	:	நெடுங்கரைச்சேனை
212. Neriyakulam	:	நேரியகுளம்
213. Olukkulam (Ulukulam)	:	உளுக்குளம்
214. Parasankulam	:	பரசங்குளம்
215. Periyachippikkulam	:	பெரியசிப்பிக்குளம்
216. Periyapuliyalankulam	:	பெரியபுளியாலங்குளம்
217. Tudarikkulam	:	துடாரிக்குளம்
218. Tudduvakai	:	துட்டுவகை
219. Vakaikaddinaolukkulam	:	வகைகட்டினாலுக்குளம்
220. Venkalachcheddikkulam	:	வெங்கலச்செட்டிகுளம்

Chinnacheddikkulam West

: சின்னச்செட்டிகுளம் மேற்கு

221. Alaikalluppoddakulam	:	அலைகல்லுப்போட்டகுளம்
222. Andiyapuliyankulam	:	ஆண்டியாபுளியங்குளம்
223. Arakampulveli	:	அரகம்புல்வெளி
224. Chalampaikkulam	:	சாளம்பைக்குளம்
225. Chekidankulam	:	செகிடன்குளம்
226. Chuduveyntapulavu	:	சூடுவெய்ந்தபுலவு
227. Iramiyankallu	:	இரமியன்கல்லு
228. Iramiyankulam	:	இரமியன்குளம்
229. Kachchatkodi	:	கச்சற்கொடி
230. Kalayanur	:	கலயனூர்
231. Kannaddiveli	:	கன்னாட்டிவெளி
232. Kollankulam	:	கொல்லன்குளம்
233. Kuruvichchaikkulam	:	குருவிச்சைக்குளம்
234. Kurukkalur	:	குருக்களூர்
235. Kuriyiddakulam	:	குறியிட்டகுளம்

236. Marukkarampalai	:	மருக்காரம்பளை
237. Marutankulam	:	மருதங்குளம்
238. Mayilerakulam	:	மயிலேறகுளம்
239. Mullaikkulam	:	முல்லைக்குளம்
240. Murunkayadikulam	:	முருங்கையடிக்குளம்
241. Nochchikkulam	:	நொச்சிக்குளம்
242. Paddiveli	:	பட்டிவெளி
243. Palayaur	:	பழையூர்
244. Pandari-putukkulam	:	பண்டாரி-புதுக்குளம்
245. Periyakaddu	:	பெரியகட்டு
246. Periyatampanai	:	பெரியதம்பளை
247. Piramananalankulam	:	பிராமணாலங்குளம்
248. Pumadu	:	பூமடு
249. Putukkulam	:	புதுக்குளம்
250. Puvanimankulam	:	பூவனிமாங்குளம்
251. Urakkulam	:	உரல்குளம்
252. Vaikalitevarkulam	:	வைகாளித்தேவர்குளம்
253. Valaivaittakulam	:	வலைவைத்தகுளம்
254. Vannankalluppiyankulam	:	வண்ணான்கல்லுப்புளியங்குளம்
255. Varakkudiur	:	வாரக்குட்டியூர்
256. Velankulam	:	வேலன்குளம்.

Metkumulai : **மேற்குழலை**

257. Avarankulam	:	ஆவரங்குளம்
258. Chalampaikkulam	:	சாளம்பைக்குளம்
259. Chekkadikulam	:	செக்கடிக்குளம்
260. Chilaiyina-maruta-madu	:	சிலையினா-மருத-மடு
261. Chinnavalaiyankaddu	:	சின்னவலையன்கட்டு
262. Chonakakulam	:	சோனககுளம்
263. Iramanatankulam / Paddiveli	:	இரமநாதன்குளம் - பட்டிவெளி
264. Iranai-iluppaikkulam	:	இரணை-இலுப்பைக்குளம்
265. Kakkaiyankulam	:	காக்கையன்குளம்
266. Kankarayankulam	:	கனகராயன்குளம்

267. Karampaikkulam	:	கரம்பைக்குளம்
268. Mankai-tuvarankulam	:	மங்கை-துவரங்குளம்
269. Navitan-iluppaikkulam	:	நாவிதன்-இலுப்பைக்குளம்
270. Palampuddi(1)	:	பாலம்புட்டி(1)
271. Palampuddi(2)	:	பாலம்புட்டி(2)
272. Pandara-iluppaikkulam	:	பண்டார-இலுப்பைக்குளம்
273. Panichchaikkulam	:	பனிச்சைக்குளம்
274. Panikkarapuliyanakulam	:	பணிக்காரபுளியங்குளம்
275. Parankikkulam	:	பறங்கிக்குளம்
276. Parikariperiyakulam	:	பரிகாரிபெரியகுளம்
277. Periya-valaiyankaddu	:	பெரியவலையன்கட்டு
278. Pokkaravanni	:	பொக்கரவன்னி
279. Pulipparankiyur	:	புலிப்பறிகியூர்
280. Udaiyanatankulam	:	உடையநாதன்குளம்
281. Umaiya-uvarankulam	:	உமையா-உவரங்குளம்
282. Uppural	:	உப்புரல்
283. Uvatkulam	:	உவற்குளம்
284. Vavuniyanperiyakulam	:	வவுனியன்பெரியகுளம்

Panankamam : **பனங்காமம்**

285. Aiyamperumal	:	ஐயம்பெருமாள்
286. Andankulam	:	ஆண்டான்குளம்
287. Chiraddikulam	:	சிரட்டிக்குளம்
288. Iramiyankulam	:	இரமியன்குளம்
289. Ittikkulam	:	இத்திக்குளம்
290. Kanakankulam	:	கனகன்குளம்
291. Kandalveli	:	கண்டல்வெளி
292. Karupuliyanakulam	:	கருபுளியங்குளம்
293. Kidapidittakulam	:	கிடாப்பிடித்தகுளம்
294. Kompuvaittakulam	:	கொம்புவைத்தகுளம்
295. Kumakkulam	:	கூமக்குளம்
296. Kumilodaiyaval	:	குமிளோடைவயல்
297. Kurudimadu	:	குருடிமடு

298. Kuttimulai	:	குட்டிமூலை.
299. Manatkulam	:	மணற்குளம்
300. Munrumurippu	:	மூன்றுமுறிப்பு
301. Mutaliyakulam	:	முதலியாகுளம்
302. Naddankandal	:	நட்டாகண்டல்
303. Navatkulam	:	நாவற்குளம்
304. Nedunkeni	:	நெடுங்கேணி
305. Oddankulam	:	ஒட்டன்குளம்
306. Oddaruttakulam	:	ஒட்டறுத்தகுளம்
307. Palaippani	:	பளைப்பணி
308. Panankamam	:	பனங்காமம்
309. Pandiyankulam	:	பாண்டியன்குளம்
310. Paruppukal	:	பருப்புகல்
311. Puliyankulam	:	புளியங்குளம்
312. Puvarasankulam	:	பூவரசங்குளம்
313. Talayankulam	:	தளையங்குளம்
314. Vadakadu	:	வடகாடு
315. Valliyappalai	:	வள்ளியப்பளை
316. Vannivilankulam	:	வன்னிவிளாங்குளம்
Udaiyaur	:	உடையாவூர்
317. Appakkuddikinattudi	:	அப்பாக்குட்டிக்கிணற்றடி
318. Arachchikulam	:	ஆராச்சிக்குளம்
319. Chamalankulam	:	சமளங்குளம்
320. Iankainarayankulam	:	இலங்கைநாராயன்குளம்
321. Iramarpuliyankulam	:	இராமர்புளியங்குளம்
322. Kalliruppu	:	காளளிப்பு
323. Kallolunkan-puliyankulam	:	கல்லொளுங்கன்-புளியங்குளம்
324. Kanakaryankulam	:	கனகராயன்குளம்
325. Kaddaiyankulam	:	கட்டையன்குளம்
326. Kollapuliyankulam	:	கொல்லப்புளியங்குளம்
327. Kosuputtikkulam	:	கொசுப்பத்திக்குளம்
328. Kovitkunchikulam	:	கோவிற்கஞ்சிக்குளம்

329. Kulankulam (1)	:	கூளான்குளம் (1)
330. Kualnkulam (2)	:	கூளான்குளம் (2)
331. Kunchukkulam(1)	:	குஞ்சக்குளம் (1)
332. Kunchukkulam(2)	:	குஞ்சக்குளம் (2)
333. Kunchivilankulam	:	குஞ்சவிளான்குளம்
334. Kurichuddakulam	:	குறிசுட்டகுளம்
335. Kurivaichchan	:	குறிவைச்சான்
336. Kurukkalkulam	:	குருக்கன்குளம்
337. Manatkulam	:	மணற்குளம்
338. Mankulam	:	மாங்குளம்
339. Mannakulam	:	மன்னகுளம்
340. Marutankulam	:	மருதங்குளம்
341. Matappanikkankulam	:	மாதப்பணிக்கங்குளம்
342. Matavuvaittakulam	:	மதவுவைத்தகுளம்
343. Munrumurippu	:	மூன்றுமுறிப்பு
344. Navvikkulam	:	நவ்விக்குளம்
345. Palaimittakulam	:	பாலைமீட்டகுளம்
346. Palaiyavadi	:	பழையவாடி
347. Pandiyankulam	:	பாண்டியன்குளம்
348. Panichchaikkulam	:	பனிச்சைக்குளம்
349. Parikaripuliyankulam	:	பரிகாரிபுளியங்குளம்
350. Periyakulam	:	பெரியகுளம்
351. Pira mana-chinnakkulam	:	பிராமணசின்னக்குளம்
352. Poriluppaikkulam	:	போரிலுப்பைக்குளம்
353. Putkulam	:	புற்குளம்
354. Putukkulam	:	புதுக்குளம்
355. Putvilankulam	:	புதுவிளான்குளம்
356. Tachchanvilkulam	:	தச்சன்வில்குளம்
357. Variyudayar-illuppaikkulam	:	வாரியுடையார் - இலுப்பைக்குளம்
358. Vellaiyar-Putukkulam	:	வெள்ளையர் -புதுக்குளம்
359. Vilattikkulam	:	விளாத்திக்குளம்.
360. Virakkallu	:	வீரகல்லு

Melpattu South : மேல்பற்றுத் தெற்கு

361. Anandar-Puliyankulam	:	அனந்தர் - புளியங்குளம்.
362. Ayiladi	:	ஆயிலடி
363. Chadavakkukulam	:	சடவக்குக்குளம்
364. Chinna-adamban	:	சின்ன - அடம்பன்
365. Chinnappuvarasankulam	:	சின்னப்பூவரசன்குளம்
366. Kacchchatkodi	:	கச்சற்கொடி
367. Kaddayankulam	:	கட்டையன்குளம்
368. Karappukkutti	:	கரப்புக்குத்தி
369. Kodaliparichchan	:	கோடாவிபறிச்சான்
370. Kunchchukkulam	:	குஞ்சுக்குளம்
371. Kurukkalkulam	:	குருக்கன்குளம்.
372. Marutankulam	:	மருதங்குளம்
373. Matiyamadu	:	மதியாமடு
374. Nayinamadu	:	நயினாமடு
375. Nochchikkulam	:	நொச்சிக்குளம்
376. Periya-adampan	:	பெரிய - அடம்பன்.
377. Periyakunchukkulam	:	பெரியகுஞ்சுக்குளம்
378. Periyamadu	:	பெரியமடு
379. Periyaparantan	:	பெரியபரந்தன்
380. Tuvaraneri	:	துவரநேரி
381. Vannavayal	:	வண்ணாவயல்

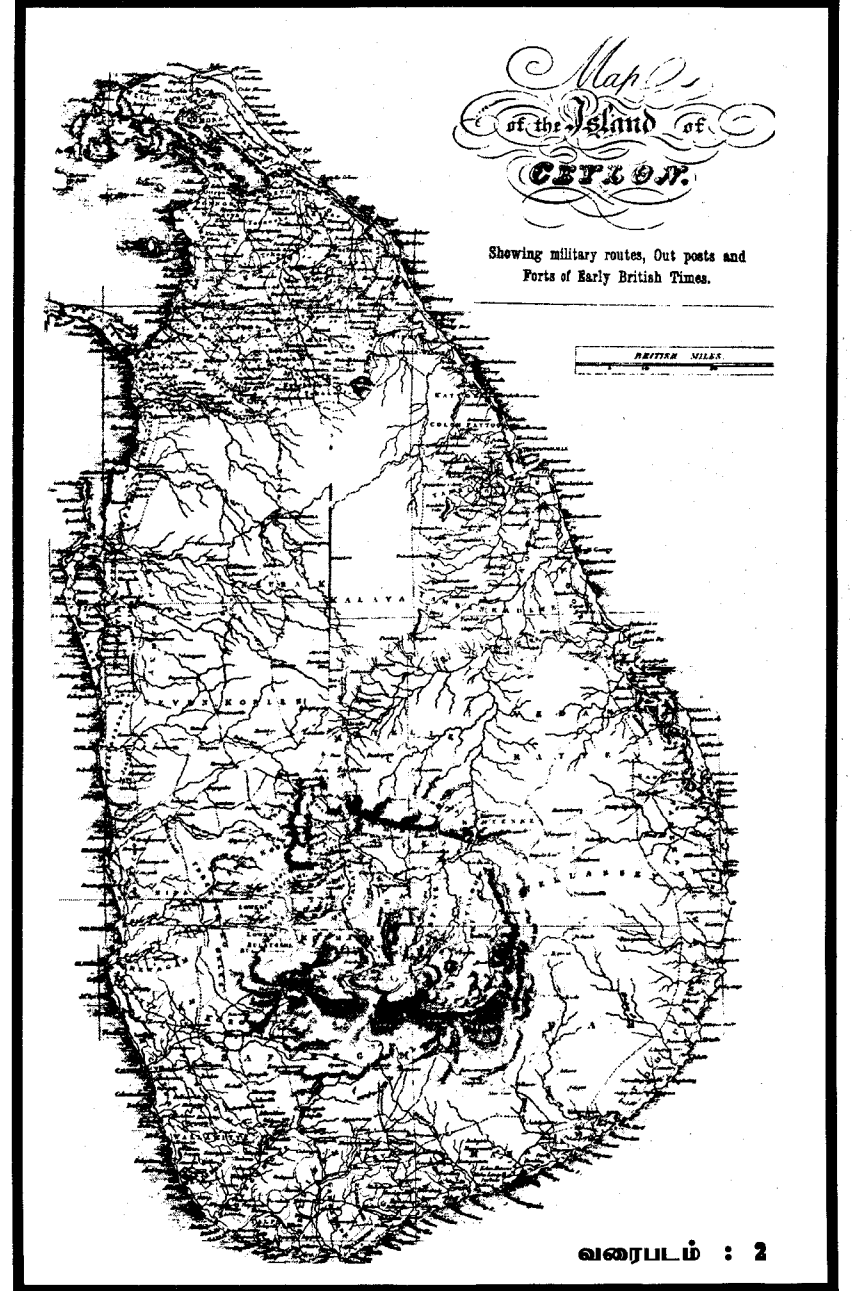
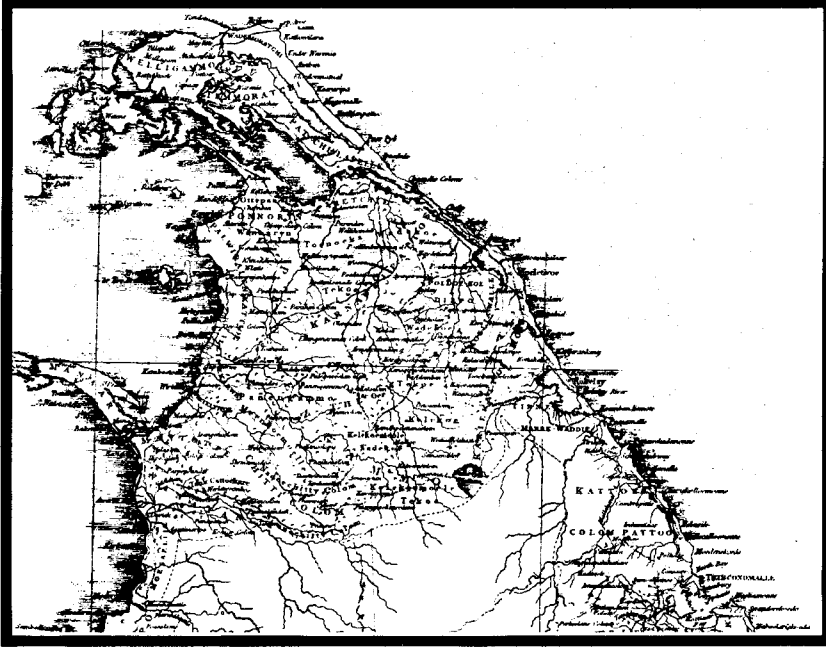
Melpattu East : மேல்பற்றுக் கிழக்கு

382. Adiriankulam	:	ஆதிரியங்குளம்
383. Annatevanmadu	:	அன்னதேவன்மடு
384. Ariyakkondan	:	அரியக்கொண்டான்
385. Ariyamadu	:	அரியாமடு
386. Chinnakkoraimoddai	:	சின்னக்கோரைமோட்டை
387. Iramar-olumadu	:	இராமர் - ஒலுமடு
388. Iddimurinchan	:	ஈட்டிமுறிஞ்சான்
389. Kadduppuvarasankulam	:	காட்டுப்பூவரசன்குளம்

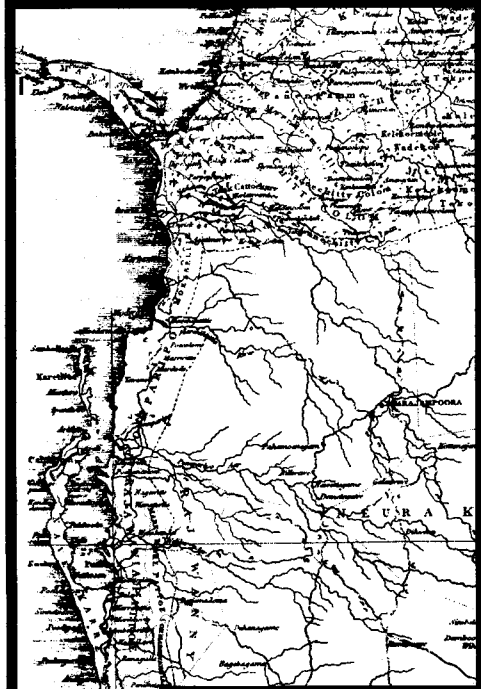
390. Kanchuramoddai	:	காஞ்சூரமோட்டை
391. Katkulam	:	கற்குளம்
392. Kulakaluppankulam	:	குளகலுப்பன்குளம்
393. Kovitpuliyankulam	:	கோவிற்புளியங்குளம்
394. Kulankulam	:	கூளான்குளம்
395. Kulavichuddan	:	குளவிசுட்டான்
396. Mamadu	:	மாமடு
397. Marailuppai	:	மரையிலுப்பை
398. Marutodai	:	மருதோடை
399. Nedunkeni	:	நெடுங்கேணி
400. Nochchikulam	:	நொச்சிக்குளம்
401. Olumadu	:	ஒலுமடு
402. Paddadaimurinchan	:	பட்டடைமுறிஞ்சான்
403. Paddikkudiyiriuppu	:	பட்டிக்குடியிருப்பு
404. Panaininran	:	பனைநின்றான்
405. Panaiyamurippu	:	பனையமுறிப்பு
406. Parasankulam	:	பரசங்குளம்
407. Pavatkaikkulam	:	பாவற்காய்க்குளம்
408. Periyakallu	:	பெரியகல்லு
409. Puvarasankulam	:	பூவரசங்குளம்
410. Tanikkallu	:	தனிக்கல்லு
411. Tikilpadantan	:	திகில்படந்தான்
412. Tuvarankulam	:	துவரங்குளம்
413. Unchalkaddu	:	ஊஞ்சல்கட்டு
414. Uttukkulam	:	ஊற்றுக்குளம்
415. Varakutarai	:	வரகுத்தறை
416. Vedivaittakallu	:	வெடிவைத்தகல்லு
417. Velankulam	:	வேலங்குளம்

வரைபடம் : 1

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசம் பற்றுக்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்ததைக் காட்டும் வரை படம். இந்தப் பிரதேசத்திலிருந்த அனைத்துக் கிராமங்களும் குளங்களின் பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய பிரதேசங்களோடு ஒப்பிடும்போது அனைத்து இடங்களின் பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டிருப்பதை கவனிக்கலாம். இந்தப் பிரதேசத்தின் வளர்ச்சியை தெரிந்து கொள்ள இதனையும் ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.

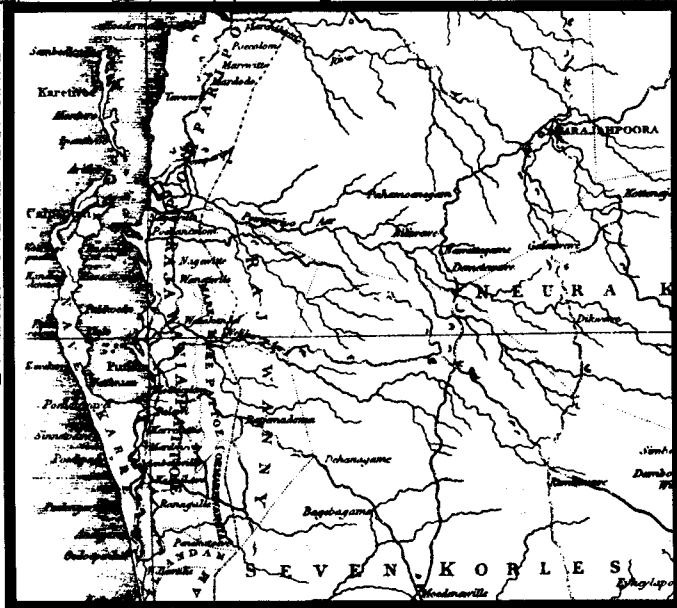

வரைபடம் : 2

வரைபடம் : 3

புத்தளம் பகுதியில்
ராஜவன்னி என்ற பிரதேசமும்
இருந்துள்ளமை வரைபடத்தில்
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வரைபடம் : 4

றொபேர்ட் நொகல் கண்டி மன்னனின் சிறையில்ருந்து தப்பிய
வரலாற்றையும் அவர் சென்ற வீதியையும் சித்தரிக்கும் வரை படம்.

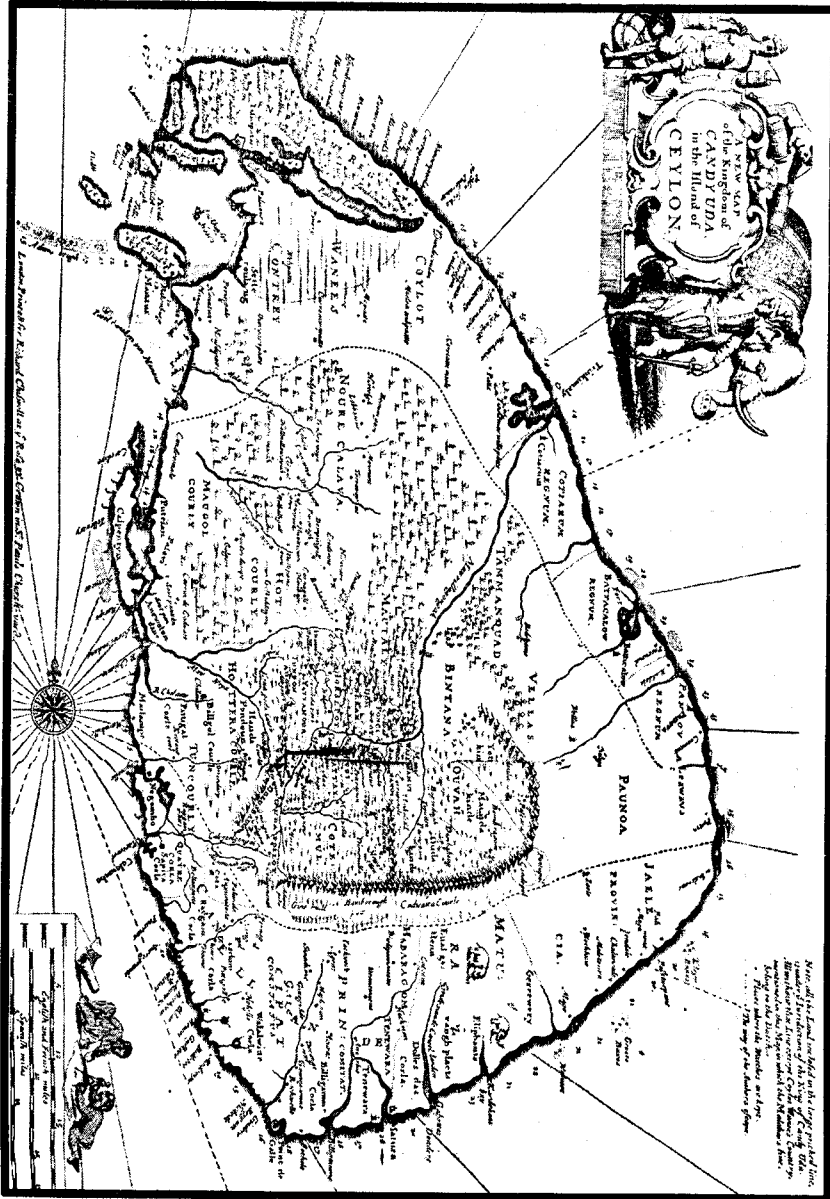
கண்டி மன்னனின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.
சீலோனில் வன்னியர்களுடைய நாடு என அடங்காப்பற்றுப் பிரதேசம்
அடையாளப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கு மலபார்கள் வசித்து வந்தனர்.
இந்தப் பிரதேசம் டச்சுக்காரர்களின் கீழிருந்தது. மலபார் என்பது
தமிழர்களையே குறிக்கின்றது.

காவல்காரர்கள் நறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த இடங்கள்.

நூலாசிரியர் தப்பிச் சென்ற வழி.

வரைபடம் : 5

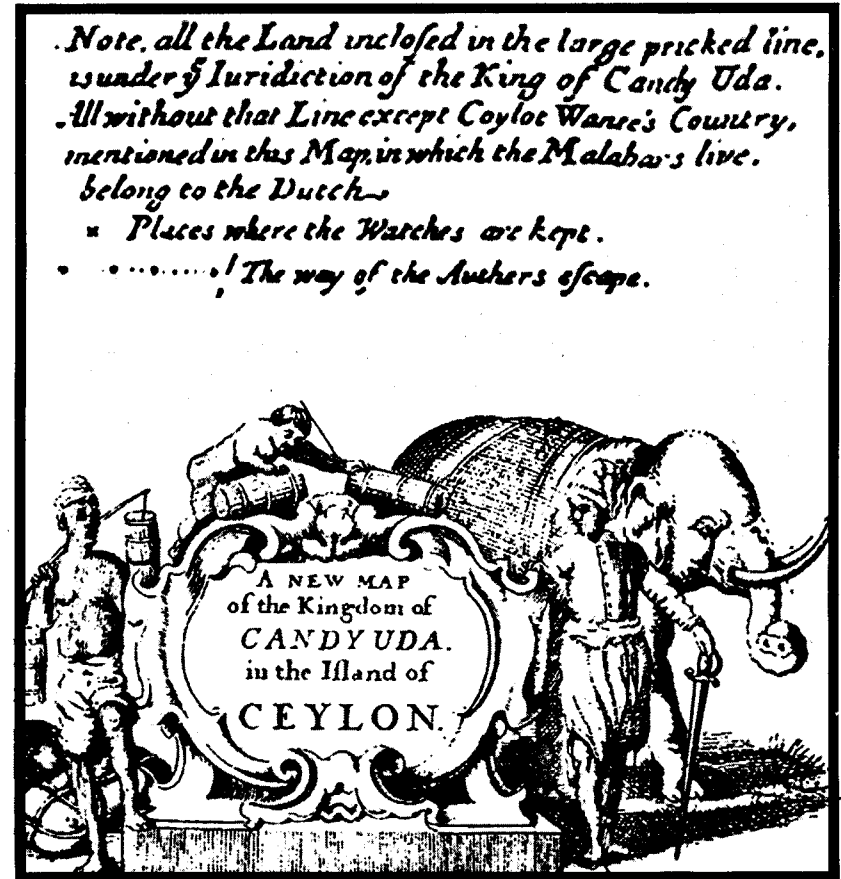

வரைபடத்திலுள்ள விளக்கங்கள்

Note:

all the land unclafed in the large pricked line, is under y Jurisdiction of the King of Candy Uda. All without that Line except Coylot Wanee's country, mentioned in the Map, in which the Malabars live, belong to the Dutch

- Places where Watches are kept.
- The way of the Authors escapes.
- Coylot என்பது சிலோன் என்பதாகும்.
- இலங்கை வன்னியர்களின் நாடு.

Note, all the Land inclosed in the large pricked line, is under y Jurisdiction of the King of Candy Uda. All without that Line except Coylot Wanee's Country, mentioned in this Map, in which the Malabar's live, belong to the Dutch.

- Places where the Watches are kept.
-! The way of the Authors escape.

London, Printed for Richard Chiswell at y Rose & Crown in S. Pauls Church-yard.

தொகுப்பிற்குத் துணையானவை

1. "Account of the Vanni" 1793 by Liet. Thomas Nagel RAS Journal-1948.
2. Dutch reports- 1795 Translated by R.G.Anthoniz.
3. "An Historical, Political and Statistical Account of Ceylon and its Dependencies" 1849 –Vol.i,ii Charles Pridham
4. The History of Ceylon from the earliest times to 1600 A.D. Joao de Barros.
5. "Ceylon an Account of the Island –1859 Vol.ii by J.E.Tennant.
6. "Yalpana-Vaipava-Malai"-1879. Translated by C.Brito
"Yalpanach-chariththiram"
"The Kalveddu"
7. "Manual of Vanni Districts" 1895 by J.P.Lewis
8. "Manual of North Central Province" 1899 by R.E.Ivers
9. "Ceylon and the Hollanders, 1658-1796." by P.E.Peris
10. "Ceylon and the Hollanders" –3rd Edition 1995 by P.E.Peris
11. "யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்" 1928 சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்
12. "Ceylon under British rule (1795-1932)" – 1933 by Lennox A.Mills
13. "Ceylon under British Administration." by Colvin R.D.Silva.
14. "யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்" - 1933 திரு.செ.இராசநாயகம் முதலியார்
15. "யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்" - 1933. திரு.செ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை
16. "யாழ்ப்பாண இராச்சியம் - பிரிட்டிஷ் பீரியட்" - 1934 திரு. செ.இராசநாயகம்
17. "Nallmappana Vanniyan and the grant of a Mudaliyarship" – 1936 by Rev. Father. S. Gnana Prakasar

18. "Vanni and the Vanniars"- 1960 by C.S.Navaratnam
19. "Travels in Ceylon" - 1963 by R.Raven Hart
20. "வன்னியர்" - 1970 கலாநிதி சி. பத்மநாதன்
21. "கள்ளியங்காட்டுச் செப்பேடுகள்" -1970 செ. குணசிங்கம்
22. வட்டுவாகல் சப்த கன்னிமார் கோவில் வரலாறு - 1979 மு. முத்தையா.
"வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் கருணை மலர்."
23. "வையாபாடல்" -1980 பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி. க. செ. நடராஜா.
24. "வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முந்திய வன்னி நாட்டின் தொல்லியல்" கட்டுரை 1983 பேராசிரியர் சி. க. சிற்றம்பலம்
25. "வன்னி வளநாட்டில் நாச்சிமார் வழிபாடு" -1983 கட்டுரை விரிவுரையாளர் இரா.வை.கனகரத்தினம்
26. "நாச்சிமார் மான்மியம்" கட்டுரை. 1983. தெல்லிப்பளை த. சண்முகசுந்தரம்.
27. "யாழ்ப்பாண வைபவமாலை" - 1995. முதலியார் குல. சபாநாதன்
28. "The Traditional Homeland of the Tamils"-1996 by A. R. Arudprakasam
29. 'மாகோன் வரலாறு' க. தங்கேஸ்வரி, கட்டுரை மருத நிலா 1996.
30. "வன்னியர் திலகம்" - நாவல் 1998. முல்லைமணி
31. "முள்ளியவளை திருவருட் காட்டு விநாயகர் அலங்காரம்" முல்லைவெளி நடராஜன் -1999.
32. "பண்டைய ஈழத்தில் சிவ வழிபாடு" கைலாசநாதம் -2000. பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம்.
33. "புராதன இலங்கையின் தமிழ் சிங்கள உறவுகள்" - 2000 லயனல் சரத்.

ஆசிரியர் : அருணா செல்லத்துரை

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்:

- ★ “வீடு” தொலைக்காட்சி நாடகமும் வானொலி நாடகங்களும் -1993.
“Veedu” Teledrama/ Radio Dramas.
(1994 ம் ஆண்டு யாழ் - இலக்கியப் பேரவையின் சிறந்த நாடக நூலுக்கான இலக்கியச் சான்றிதழ் பெற்றது.)
(Selected as best Drama book – 1994 by Ilankai Literary Council Jaffna.)
- ★ அருணா செல்லத்துரையின் “மெல்லிசைப் பாடல்கள்” - 1994.
Aruna Selldaurayin “Mellisai Padalkal” (Light Songs)- 1994.
(வானொலி / தொலைக்காட்சியில் ஒலி-ஒளிபரப்பாகியவை.)
- ★ “நந்தி உடையார்” வன்னிப் பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம் - 1995.
“Nanthi Udayar” Vanni Historical & Traditional Drama – 1996.
(1996 ம் ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப்பரிசு மற்றும் சிறந்த வானொலி நாடகப் பிரதிக்கான “உண்டா அபிநந்தன” தங்க விருது பெற்றது.)
(Won-1996 Sahithiya Award & “Unda Abhinandana” Gold Award for best Radio Drama Script.)
- ★ “இலங்கையில் தொலைக்காட்சி “ வரலாற்றுச்சுவடி” – 1997
“Television in Sri Lanka” 1997.
(1997 ம் ஆண்டு வட-கிழக்கு மாகாணசபையின் இலக்கியப் பரிசு பெற்றது)
(Won North – East Provincial Council Literary award – 1997)
- ★ “வன்னிப் பிராந்தியக் கூத்துக்கள்” பாரம்பரியத் தேடல் - 2000
“Traditional Dramas in Vanni “ Traditional Findings – 2000.
- ★ “அகதிமுக(ா)ம்” அருணா செல்லத்துரையின் நாடகங்கள் - 2001.
“Ahathi Muha(a)m” Dramas. (Refugee Camp/Face of a Refugee)-2001.
- ★ “அடங்காப்பற்று பண்டார வன்னியன் வரலாறு” (கி.பி.1750-1895) - 2002.
History of “Adankappattu Pandara Vanniyan “ (AD.1750-1895) –2002.
- ★ “பண்டார வன்னியன் - குருவிச்சி நாச்சியார்” வன்னிப் பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம் - 2003.
“Pandavanniyan- Kuruvichchi Nachchiyar” Vanni Traditional & Historical Drama - 2003.
(2003 ம் ஆண்டுக்கான வட-கிழக்கு மாகாணசபையின் இலக்கியப் பரிசு பெற்றது.)
(Won/ North East Provincial Council Literary Award- 2003)

பதிப்பாசிரியர் : அருணா செல்லத்துரை

ஆசிரியரின் ஏனைய பங்களிப்புகள்.

ஒளியில்

- ✱ “ஒலித்தென்றல்-1” மெல்லிசைப்பாடல்கள் - ஒலிப்பேழை - 1994
- ✱ “ஒலித்தென்றல்- 2” மெல்லிசைப் பாடல்கள் - ஒலிப்பேழை-1996
- ✱ “நந்தி உடையார்” வன்னிப்பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம்-ஒலிப்பேழை-1996.
- ✱ “நந்தி உடையார்” வன்னிப் பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம்-ஒலிவட்டு- 1996
- ✱ “பண்டாரவன்னியன் - குருவிச்சி நாச்சியார்” வன்னிப்பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம் - ஒலிவட்டு (C.D) 2003.

ஒளியில்

- ✱ “வேழம்படுத்த வீராங்கனை” முல்லைமோடி வட்டக்களரி நாட்டுக் கூத்து - ஒளிப்பேழை - 1994

அரங்கில்

- ✱ “கோவலன் கூத்து” முல்லைமோடி வட்டக்களரி நாட்டுக் கூத்து -1974
- ✱ “வேழம்படுத்த வீராங்கனை” முல்லைமோடி வட்டக்களரி நாட்டுக் கூத்து - 1994
- ✱ “நந்தி உடையார்” வன்னிப்பாரம்பரிய வரலாற்று நாடகம் - 1996
- ✱ “தரைதட்டிய மீன்கள்” நாடகம் - 1998.
- ✱ “அகதி முக(ா)ம்” நாடகம் - 1998.
- ✱ “நவீன நாரதர்” நாடகம் - 1999.

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

History of Adankappattu (Vanni) Part - I B.C. - A.D.

By
Aruna Selladurai
(Dip.in Journalism, University of Colombo)

'வன்னிப் பிரதேச அரசியல், பொருளியல், சமூகவியல் வரலாற்றை அறிய விரும்புவார்களுக்கு இந்த நூல் பேருதவியாக இருக்கும். எத்தனையோ நூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் ஆவணங்களிலும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய தகவல்களை அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு என்னும் கிந்நூலில் பெற்றுக் கொள்ளலாம். மேலதிக ஆய்வனை மேற்கொள்வோருக்கு இந்த நூல் வழிகாட்டியாக அமையும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.'

முல்லைமணி

ISBN 955-96159-9-8

DESIGNED & PRINTED BY UNIE ARTS (PVT) LTD., COLOMBO 13. TEL: 2330195.